

మన దృక్కోణం

దత్తోపంత్ రేంగే

అనువాదం :

స్వాతి

నవభారతి ప్రచురణలు

మన దృక్కోణం

దత్తోపంత్ రేంగే

అనువాదం :

స్వాతి

నవభారతి ప్రచురణలు

ప్రథమ ముద్రణ :

ప్రథమ జ్యేష్ఠ అచల ఏకాదశి

జూన్ 22, 1987

ప్రచురణ :

నవభారతి

3-4-705/4

నారాయణగుడా

హైదరాబాద్ - 500 029.

ప్రతులకు :

సాహిత్య నికేతన్

3-4-852, బర్క్లఫూర

హైదరాబాద్ - 500 027.

సాహిత్య నికేతన్

ఏలూరు రోడ్

విజయవాడ - 520 002.

ముద్రణ :

పబ్లికేషన్స్ అండ్ ప్రింట్స్

హైదర్ గుడా

హైదరాబాద్ - 500 029.

మూల్యం : రూ. 10-00

మ న వి

శ్రీ దత్తోపంత్ శేండ్గే పేరెన్నిక గన్న మేధావి. కార్మిక నాయకుడిగా, ఆయన తెలియనివారులేరు. అలాగే భారతీయ కిసాన్ సంఘ స్థాపకుడిగా ఆయన కృషిని విస్మరించలేము. అయితే వీటన్నిటికీ మూలకమైన విషయం ఆయన భారతీయమైన పిలువలు ఆధారంగా రాసు చేపట్టిన ఉద్యమాలను నిర్మించటం. ఆయన రచనలు కూడ అపూర్వ ప్రజాదరణ పొందినవి.

ఇదివరలో మేము శ్రీ దత్తోపంత్ శేండ్గే రచనలను తెలుగువారికి అందించాం. యిప్పుడు 'ది పెర్సెక్యూట్డ్' పేరుతో ఆయన ఆంగ్ల భాషలో వెలువరించిన వ్యాస సంకలనాన్ని అందిస్తున్నాం. తెలుగులో ఆ గ్రంథాన్ని అనువదించి యిచ్చిన శ్రీ స్వాతిగారికి, గ్రంథ ముద్రణకు అనుమతి నిచ్చిన శ్రీ దత్తోపంత్ శేండ్గేగారికి ఆంగ్ల ప్రచురణకర్తలు, సాహిత్య సింధూ - తెంగుపూరు వారికి మా కృతజ్ఞతాపూర్వక పందనములు.

వైశాఖ పూర్ణిమ
ప్రభవ

13 మే, 1987

హైదరాబాదు,

సంపాదకుడు

విషయ సూచిక

1.	భారత దేశం సత్రం కాదు		1
2.	నిత్యం మారే 'ఇజాలు' - అసంత ధర్మం		12
3.	హిందూ స్మృతిలోని అసలు ఉద్దేశ్యాలు సద్గుణాలు		16
4.	జెండ్ - అజెస్తా నిర్లక్ష్యం చేయబడ్డ హిందూ స్మృతి		20
5.	హిందూ రాష్ట్రం వేదాంత పురాతనమైంది		22
6.	ద్రవిడ - వాదం		27
7.	బుద్ధుడు - మార్క్స్ - డా॥ అంబేద్కర్		40
8.	బౌద్ధమతం తప్పు మార్గంలో పడుతోందా?		44
9.	బుద్ధుడు ఓ చర్చిని స్థాపించలేదు.		50
10.	మన హిందూ సమాజం డా॥ అంబేద్కర్		53
11.	నిమ్న వర్గాలవారి స్థితిగతులు నిజంగా మెరుగుపడ్డాయా?....		58
12.	హిందూ జాతీయతే నిష్కృతి మార్గం		61
13.	మన రెండో శత్రువు		72
14.	చైనాలో కమ్యూనిజం-కమ్యూనిజం		83
15.	మార్క్సిజం - రైతాంగం		90
16.	కార్మిక విజయం - కమ్యూనిస్టుల చెపల్పం		95
17.	మార్క్సిజం - హిందూత్వం		97
18.	ఇస్లాం - కమ్యూనిజం-రెండు భిన్న ధృవాలు		107
19.	భారతీయ దృష్టిలో ఆర్థిక సూత్రాలు		116
20.	జాతీయత - విదేశీ తెగల వాదం		132
21.	జాతీయతా విచ్ఛిన్నతకు కారణాలు		140
22.	స్వదేశీ క్రైస్తవులకో మూడు,		148

1. భారత దేశం సత్తం కాదు

ప్రతి దేశానికి జాతి వెన్నెముక. దేశ పురోగతి, కీర్తి, సంస్కృతి, సంపత్తి-ఆ మాటకొస్తే సర్వసర్వము ఆ జాతి మీదే ఆధారపడి వుంటాయి. దేశంలో నివసించే అందరు ప్రజల్ని ఒకే జాతిగా గుర్తించటం అనేది సహజమైన విషయం.

క్రీ. శ. 15 వ శతాబ్దం ప్రాంతాల్లో కొన్ని దేశం ప్రజలు విపరీతమైన సంఖ్యలో వలసలు వెళ్ళటం, కొత్త భూభాగాన్ని ఆక్రమించుకోవటం జరిగింది. కొన్ని సందర్భాల్లో అయితే అక్కడి స్థానిక ప్రజల్ని సమూహంగా నాశనం చేసి, వాళ్ళ భూభాగాన్ని సంపూర్ణంగా ఆక్రమించుకోవటము జరిగింది. ఉదాహరణగా అమెరికా, కెనడా, ఆస్ట్రేలియాలను చెప్పుకోవచ్చు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత కూడా కొత్త కొత్త మార్పులు వచ్చాయి. కొత్త దేశాలు పుట్టుకొచ్చాయి. అంతకుముందున్న దేశపుటెల్లలు సమసిపోయి కొత్త ఎల్లలు సృష్టించబడ్డాయి.

ఈ కొత్త మార్పులతో 'దేశంలో ఒకే జాతి' అనే సర్వ సహజమైన ఆలోచన మారిపోయింది.

“అసలు జాతి అంటే ఏమిటి?”

“ఒకే భూ భాగంలో వుండే రకరకాల సంప్రదాయాలున్న ప్రజల్ని ఏమనాలి?”.....ఇలాంటి అనేక ప్రశ్నలు పుట్టుకొచ్చాయి. సరే! ఇంకా ప్యాఖ్యానాలకూ, సిద్ధాంతాలకూ కొరవేమిటి?

భారతంలో :

భారతదేశం అర్ధ ప్రాపీనమైంది. పుచ్చ భూమి, రక్క భూమి. పాశ్చాత్య ఖండాల్లో నివసించే ప్రజలు చరిత్రలో ఇటీవలికాలందాకా లందరూ యుగా ఆయా భూభాగాల్లో తిరుగుతూ చేత ద్రిమ్మరి జీవితాన్ని గడిపేవారని ప్రతీతి. వీళ్లు ప్రమాదంగా ఒక్కో భూభాగంలో స్థిరపడ్డంత చేశారు ఏర్పడ్డాయి. దీనికి ఎంతో ముందునుంచే, అనాది కాలంనుంచే నాగరికంగా, సాంస్కృతికంగా, ఒకే జీవన పంథాతో, ఒకే జీవన ధ్యేయంతో ఒకే జాతిగా పుంటున్నారని భారతీయ ప్రజలు. కాని ప్రస్తుతం పరిస్థితి ఎలా వచ్చిందంటే ఇప్పుడు మళ్ళీ మనం జాతీయతకు రాతృత్వాన్ని చెప్పకోవలసివస్తోంది! 'జాతి' అనే మాటలో పున్న ఆంతర్భావాన్ని వివరించుకోవలసివస్తోంది. ఇలా ఎందుకు జరుగుతోంది?

మనం ఎక్కడికో సుమారంలోవున్న కుగ్రామానికి పక్కాం అనుకోండి. అక్కడి ప్రజలు ఆచారాలు, అంపాట్లు కొత్తగా పుంటాయి. వాటిని క్షుణ్ణంగా పరిశీలించి, వివరాలు సేకరించి, వాటికి మూలం ఏమిటి అని ఊహాగానంచేసి ఓ నివేదికను తయారుచేస్తాం. ఈ నివేదికలో వివరించిన విషయాలను మనం కొత్తగా కనుక్కున్నట్లుగా, నివేదికే ఓ బ్రహ్మస్పృష్టగా భీరాలుపోతాం. అవి మనకు కొత్త. కాని ఆ ప్రజలు అక్కడే, ఆయా ఆచార వ్యవహారాలతో ఎన్నో వేల సంవత్సరాలనుంచి పరంపరాగతంగా నివసిస్తూనేవున్నారు. మన అజ్ఞానాన్ని పోగొట్టుకుని వాళ్ళను మనం అర్థం చేసుకున్నామా, లేక వాళ్ళ వాళ్ళ జీవిత విధానానికి నిరర్థకనం చెప్పకోవాలా? ఏది అసలు సత్యం? అదే జరిగింది భారతీయులమైన మన విషయంలోనూ.

నాగరికంగా ఇదవలె కట్టి త్తరించి, మన దేశానికి పంపించి, ఇక్కడి మన పరంపరాగత జీవన విధానాన్ని స్పృశిద్దామి అర్థంచేసుకోవటం

మొదలెట్టినవాళ్ళ వెలికికేళివి. జారి అంటే ఏమిటో సరిగా అర్థం కాని తమవేషాలస్థాయిలో మనల్ని బేరీజుచేసి అదిగే ప్రశ్నించి. 'సిద్ది అజ్ఞానం' అని ఖాళీగా చెప్పటం పోయి, 'మనవి ఒకే జాతిగా!' అని ఆలోచించు కోవటం అసందర్భమైన విషయం. కాని చురదృష్టవశమైన విషయం ఏమిటంటే- మన నాయకవర్గం ఈ విషయంలో తప్పుటడుగులు వేస్తున్నారు. మన చరిత్రను వీళ్ళు ఆమూల్యగ్రంగా అధ్యయనం చేసి అర్థం చేసుకోక పోవటం మరో దౌర్భాగ్యం. చారిత్రక సత్యాలనుంచి నిర్ణయాలు తీసుకోవటం పోయి ఎవరి మాటనో పట్టుకుని కొత్త సిద్ధాంతాలు రూపొందించి వాటిని అనుగుణంగా చారిత్రక సత్యాలను మరచాలని చూస్తున్నారు మన నాయకులు. ఏ ఎంత కాగొడుగు పట్టే వీళ్ళ మనస్తత్వమే ఇందుకు కారణం అని చెప్పకోవాలి.

“భారతదేశం ఓ భర్త సత్రం లాంటిది. ఎన్నో జాతుల వాళ్ళు వచ్చిపోయింది. అంతా ఒకే జాతికాదు. వీళ్ళందరితో ఓ కొత్త జాతి రూపొందుతోంది” అన్నారు ఏదోయియు.

“ఓహో! అవునోను” అన్నారు మన నాయకులు.

“అమెరికా కూడా అంతేకాదా? పోర్చుగీసుతోంది. మీరూ అంతే. వాళ్ళలానే ఒక జాతిగా రూపొందుతున్నారు” అని గట్టిగా చెప్పేవారు తెల్లవారు.

“అవునవును. తమరు చెప్పేక మరేమిటి?” అన్నారు మనవాళ్ళు.

కాని మన చరిత్రను సమగ్రంగా గ్రహించి అన్నమాటలేనా ఇది! అమెరికాలో మనకు పోలికేమిది?

అసలు అమెరికాలో ఏం జరుగుతోంది?

అమెరికాకు వలసలు

కొలంబస్ సముద్ర మార్గం కనుక్కున్నాక అమెరికాకు ఐరోపా దేశాలనుంచి వలసలు మొదలయ్యాయి. కొద్ది కొద్దిగా మొదలైన ఈ వలసలు సంవత్సరాలు గడిచేకొద్దీ ఉధృతమయ్యాయి. పందల సంఖ్య దోయి లక్షల సంఖ్యలో సాగాయి వలసలు. 'అట్లాంటిక్ సముద్రం దాటితే చాలు- దేశాన్ని ఎక్కడో భూమి మనదే. అదే మనకు బైబిల్ లో వాగ్దానం చేసిన భూమి. కదలండి!' అని బయలుదేరారు ఐరోపా భవంధుని లన్ని దేశాలవాళ్ళు.

మొదట పెద్ద సంఖ్యలో అక్కడ నివాసాలు ఏర్పరుచుకున్నవి ఆంగ్లో సాక్షిస్తు. అక్కడ తాత్కాలిక ప్రభుత్వాన్ని, కొన్ని చట్టాన్ని రూపొందించి పంసద్యకు భూమి పంపాలుమాడా మొదలెట్టారు వీళ్ళు. ఆంగ్ల భాష, ఆంగ్ల సంస్కృతి, వాళ్ళ ఆచారవ్యవహారాలు అమలుకొనే వచ్చాయి. అటు తర్వాత పెద్ద సంఖ్యలో వచ్చిన వాళ్ళు జర్మన్లు. మిగతా అన్ని ఐరోపా దేశాల వాళ్ళు మొదట్లోనే ఆంగ్ల భాషను కొద్దోగొద్దో నేర్చుకోవాల్సిన అవసరం ఏర్పడ్డది, యూదులతో సహా. ఆఫ్రికానుంచి దానిసలుగా తేబడ్డ నీగ్రోలూ వున్నారు.

వీళ్ళందరూ భిన్నభిన్న ఆచారాలతో సంప్రదాయాలతో వచ్చిన భిన్నజాతుల వాళ్ళని మనం జ్ఞాపకం వుంచుకోవాలి.

మరి ఈనాటికైనా వీళ్ళంతా ఒకే జాతిగా సంలీనం అయ్యారా? అమెరికా జాతీయ నిర్మాణం పూర్తయిందా? ఇవి మొదటి రెండు ప్రశ్నలు.

అక్కడ నివసిస్తున్న ఈ భిన్న వర్గాలవాళ్ళు ఒకే భావావేశం అధారంగా ఒకేజాతిగా ఏర్పడ్డారా? అమెరికాలో మిశ్రమ సంస్కృతిని,

మిశ్రమ జాతీయతను సాధించటానికి జరిగే ప్రయత్నాలు ఫలించాయా? ఇది మరొకొన్ని ప్రశ్నలు.

మిల్టన్ గోర్డాన్ అనే శాస్త్రజ్ఞుడు అమెరికాలో వున్న అంబు పర్గాం మధ్య సంఘీనం గురించి చాలా విస్తృతంగా పరిశీలించాడు. “షిప్లీ” చాలా ఇబ్బందులున్నాయి. బ్రిటన్ నుంచి వసవచ్చిన ఖిన్న వర్గాల వాళ్ళమధ్య మాత్రం ఒకే సాంస్కృతిక ధోరణిని చాలావరకు సాధించటం జరిగింది. మిగతా పర్గాం వాళ్ళ విషయంలో ఈ సంఘీనం సాధ్యపడటంలేదు. తరాలు గణించిపోతున్నా వీరి మధ్యపున్న జాతి, మతభేదాలు అంతరించటంలేదు. సాంఘిక సంస్థల్లో, వాటి కార్యక్రమాల్లో, సాధారణ పౌరజీవనంతో సహా ఖిన్న ప్రకృతులు కొట్టొచ్చినట్టు కనిపిస్తూనే వున్నాయి” అన్నాడాయన.

హెచ్చరికలు, కొన్ని ప్రయత్నాలు :

రంగారంగంప జాతి అమెరికావి. ఎలాకలపాలి, ఒకే జాతిగా ఎలా రూపొందించాలి? ఇది సమస్యలు. నాలుగు శతాబ్దాలుగా వస్తున్న సమస్యలు.

అమెరికా చరిత్రలో జాతి వాషింగ్టన్, జభర్ నెల్సన్ హెల్లెలు లలి కీలకమైనవి. ఆంగ్లో సాక్షాగ్లు కానివాళ్ళు అతిపెద్ద సంఖ్యలో స్థిరపడిపోవటం వీళ్ళకు నచ్చేది కాదు. మనస్సులో ఓ రకమైన అసంతృప్తి వుండేది. ‘అమెరికన్ జాతీయతకు మూలం ఆంగ్ల జీవన విధానంకు అనుగుణంగా వుండటమే. ఆంగ్లేయ సంస్థల్ని స్థాపించటం; ఆంగ్ల భాష, ఆంగ్లేయ సాంస్కృతిక విధానాన్ని అమలుపరచటం - ఇవన్నీ అమెరికా జాతీయ జీవన పంథాలో ప్రముఖంగా వుండాల్సి! ఇదీ వాళ్ళ సిద్ధాంతం.

“ఆంగ్లో సాగ్జన్లు కానివాళ్ళు అనువు లేకుండా విగుమతి అవు తున్నారు. వీళ్ళు అను భాషల్ని మర్చిపోరు. ఆచార వ్యవహారాల్ని, అలవాట్లనీ తమతోపాటే విగుమతి చేస్తారు. వాటిల్లో కొన్ని మంచివి వుంకొచ్చు కాని ఎక్కువ భరించరానివే. వాటిని వాళ్ళు వదులుకోరు” అని వాపోయాడు వాషింగ్టన్. థామస్ జఫర్సన్ వీళ్ళ విషయంలో కొంత బాధారాన్ని చూపించినా, ఉప్పెనలా వచ్చిపడే చలనల విషయంలో ఇలాంటి ఉద్దేశ్యాన్నే కనబరిచాడు. జర్మన్లు పెన్సిల్వేనియాలో తమ ప్రత్యేకతను నిలుపుకోవాలని చేసే ప్రయత్నాలను బెంజమెన్ ఫ్రాంక్లిన్ బహిరంగంగా, అతి తీవ్రంగా గద్దించాడు కూడా.

ఆంగ్లో సాగ్జన్లు ఆధిక్యత కోసం ఎన్నో చట్టాలు కూడా చేశారు. 1830, 1840 ప్రాంతాల్లో ఆందోళనలు జరిగాయి. 1850 ప్రాంతంలో ‘లమెరికన్’ పార్టీ ఏర్పరచటం, 1882 లో ఫెడరల్ సెలెక్టివ్ చట్టాన్ని రూపొందించటం-ఇవన్నీ వలనల్ని అనువులోకి తేవటానికే. అయినా చలన వచ్చే వాళ్ళలో చదు చదు చేసామువ ప్రేమ, పక్షపాటం పడలేదు. మొదటి ప్రపంచ యుద్ధ సమయంలో ఐరోపా భూభండంలో అన్ని దేశాల మధ్య పోరాటాలు చెలరేగాయి. ఇక్కడ అమెరికాలో చలనవచ్చిన వాళ్ళు తమతమ పూర్వదేశాలు ఏ ఆవేశాలతో పున్నాయో అలానే ప్రవర్తించటం మొదలెట్టారు. అమెరికా భూభండంలోనే ప్రపంచయుద్ధం మొదలయ్యే పరిస్థితి రావటం చూచి వీళ్ళలో తమ తమ ప్రత్యేక దేశీయ భావాల్ని తలచేసి అందరినీ ఆంగ్లో సాగ్జన్ల పంథాలో అమెరికన్లుగా చెయ్యాలనే ఉద్దేశంతో ‘అమెరికనీకరణ’ ఉద్యమం మొదలెట్టారు. అనుగుణంగా 1929 లో ఓ చట్టాన్ని అమలులోకి తెచ్చారు. దీని ఉద్దేశ్యం ముందుగా దేశాల వారీగా వలసల్ని పరిమితం చెయ్యటం 1952 లో మళ్ళీ మెకారన్-వాలటర్ నిబంధన ప్రవేశపెట్టారు. ఇదికూడా చలనల్ని పరిమితం చెయ్యటానికే.

ఇంట్లాండు నుంచి వలసవచ్చిన వాళ్ళకు సహజంగానే కోటాలు (Quotas) అధికంగా వుండేవి. అటు తర్వాత జర్మన్లుకు. ప్రాన్సు, ఇటలీ దేశాలను లాటిన్ దేశాలు అనేవారు. వీళ్ళకు తక్కువ కోటాలు. అలానే మరితర దేశాల వాళ్ళకూను. నీగ్రోలను నల్లవాళ్ళు (Blacks) అని పిలుస్తారు. వాళ్ళను ఏదే దేశాలనుంచి తీసుకవచ్చారో ఏమో ! అయినా, బానిసలకి కోటా లేమిటి? ఇలా జరిగింది పంపిణీ.

ఉత్తర, పశ్చిమ ఐరోపా ప్రాంతాలనుంచి వచ్చిన వలసదార్లు ఆంగ్లో సాగ్లన్ స్థాయిలో జీవన విధానాన్ని త్వరగా అలవాటు చేసుకునే వాళ్ళు. తూర్పు ఐరోపావాళ్ళ మాత్రం చాలా భిన్నంగా వుండేవాళ్ళు. చట్టాలు చేశారు, నిబంధనలు రూపొందించారు. ప్రభుత్వ విధానాలు ఏర్పాటు చేశారు. కాని ఏదీ అచగాహన ఆంగ్లో టూటానిక్ ఫర్మల్ ఛారి క్లస్సుట్టు మిగరాపాకుంచేది కాదు. ఆచరణ అంతే. ఎవరి ఛోరణి వాళ్ళదైంది.

“మా జాతీయ స్థాయిని బలపీనపరచి, మా పౌరజీవితాన్ని విపరీత మైన లంచగొండితనంతో నింపి కుళ్ళు చెయ్యటానికే ఉపయోగపడ్డది వీళ్ళ రాక” అనేవారు ఆనాడు నాయకులు. అంతేగాదు, చాలి ఆందోళన మరెంతో....

“ప్రతిచోట వీళ్ళ గుంపులుగా చేరి విడిగా కాలనీలు ఏర్పరచు కున్నారు. తమ తమ ప్రత్యేక జాతీయ ఆచారాలను, అలవాట్లను, ఆన వాయిజీలను ఆచరించటం మొదలెట్టారు. ఇలా వదిలేస్తే భవిష్యత్తులో తరాలు కూడా విడిగా వుండటమే జరుగుతుంది. వీళ్ళ కాలనీలను విడగొట్టి అందరితో కలిసి వుండేలా చెయ్యాలి. ముఖ్యంగా వీళ్ళ పిల్లల మనస్సుల్లో ఆంగ్లో సాగ్లన్ అలవాట్లను, జీవిత విధానాలను పెంపొందించాలి. కొత్తగా

ఏర్పరచిన చట్టాలను, ప్రజాతంత్ర తీతులను వీళ్ళ మనస్సుల్లో స్థిరంగా నాటుకునేలా చెయ్యాలి. ఇదే ఓ పెద్ద కార్యక్రమంలా తయారైంది. మేం నమ్మే సిద్ధాంతాలవట్ట, మా ప్రజాస్వామ్య సంస్థలవట్ట, మా చట్టాల వట్ట వీళ్ళకు భక్తి ప్రవత్తులను ప్రజ్వలింపచెయ్యటమే మా ధ్యేయం", అనేవారు.

ఆంగ్లో సాగ్స్ సూత్రాల ఆధారపడే అమెరికన్ జాతీయత మిగతా ఆరోచనలు పెరిగితే కలుషితమై పోతుందనే ఆందోళన రనిపిస్తుంది. ఈ మాటల్లో అసలు ఓ కొత్త జాతీయతే ఏర్పడదనే భయము రనిపిస్తుంది.

అమెరికా గురించి చెప్పుకుంటే ఇదీ అక్కడి వాతావరణం. ఈ వాతావరణంలోంచి జాతీయతను సృష్టించటానికి వాళ్ళ పెనుగులాట చాలా నీళ్ళుగా సాగుతోంది. ఎందరో నాయకులు ఎన్నో సిద్ధాంతాల్ని ప్రతి పాదించారు.

జాతీయ నిర్మాణానికి ఎన్నో సిద్ధాంతాలు :

ఇలా ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతాల్లో హారేస్ కెల్లెన్ సాంస్కృతిక ఆరేత్యం (Cultural pheratism) సిద్ధాంతం ఒకటి. ఓ యాభై, అరవై ఏళ్ళ క్రితం దాకా ఈ సిద్ధాంతం గురించి చెబుతూనే వుండేవారు.

“అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రం అంటే భౌగోళికంగా, పరిపాలనా పద్ధతిలో కలయిక కాదు. విభిన్న సంస్కృతుల సహజీవనం. భిన్న జాతులు కలవాలి. ఈ మేలు కలయికలతో ఆవిర్భవించాలి అమెరికా!” అనేవాడు కెల్లెన్.

కెల్లన్ మరోనేత్రముందు సాక్షాత్కరించింది ఒకటైతే, జరిగింది మరొకటి. సాక్షులు కాని వాళ్ళంతా తమ ప్రత్యేక సంస్కృతి, భాష, ఆచారాలు వదల్లేదు, కెల్లన్ ఆశించిన సహజీవనము కుదరలేదు.

హెక్టార్ సెయింట్ జాన్ క్రేవికోయర్ ఫ్రెంచి రచయిత. ఇతను “ముస సిద్ధాంతం” అనే దాన్నికవి సూచించాడు.

రోహిన్ని కలపాంటే, ముక్కర్ని ముసలో వేసి, కరిగించి, ఆ ద్రవాల కలిశాక మళ్ళీ చల్లారుస్తారు. అప్పుడు ఒకే రోహంలా కనిపించే మిశ్రమ రోహం రయారౌతుంది. దీన్నే “సందితీనం” అంటారు. “అమెరికన్ చరిత్రలో ఎల్లం ప్రాముఖ్యత” అనే పుస్తకాన్ని వ్రాసిన ఫ్రెడెరిక్ జాక్సన్ టర్నార్ ఇజ్రాయెల్ జాంగ్డిల్ అనే యూదు రచయిత కూడా ఇలాంటి సందితీన సిద్ధాంతాన్ని సూచించారు.

జాంగ్డిల్ ఓ నాటకం వ్రాశారు. దానిలో నాయకుడు జేన్డ్.

“అమెరికానే ముదిముస. రోహంను కరిగించే ఓ పెద్ద ముసలాంటిది. భిన్న భిన్న రోహాలాంటివాళ్ళం, అన్ని ఐరోపాజాతుల వాళ్ళం. మన మంలా ఈ అమెరికా అనే ముసలో కరిగిపోయి, కలిసిపోయి, ఓ సరికొత్త రూపాన్ని సంతరించుకుంటాం. ఇక్కడ మీరంతా యాభై వర్గాలుగా, యాభై భాషలతో, యాభై రకాల చరిత్రలతో, జాతివైరాలతో నిలబడుతున్నారు. కాని సోదరులారా! చాలాకాలం పరకు మీరు ఇలానే వుండరు. ఇక్కడ దేవతాస్థులు ప్రజ్వరిల్లుతున్నాయి. మీ జన్మవైరాలు, ప్రతీకార వాంఛలు తృణప్రాయంగా ఈ అగ్నిలో ధస్తమైపోతాయి. ఆ దేవుడు జర్మన్లు, ఫ్రెంచివాళ్లు, ఐరిష్ జాతులు, ఆంగ్లేయులు, యూదులు, రష్యన్లు అన్న రేడాలు లేకుండా అందర్నీ ఈ బ్రహ్మాండమైన ముసలో కరిగించి,

అమెరికన్లుగా పోత పోస్తున్నాడు" అని సంవిలీన (మును) సిద్ధాంతాన్ని డేవిడ్ ద్వారా వివరించాడు జాంగ్ విల్.

ఈ నాటకం 1908 లో బాగా ప్రచారంలో ఉండేది. కెన్నడీ శ్రీమతికి మరో కొన్ని విషయాలు స్ఫురించాయి. సంవిలీనం సిద్ధాంతం ప్రజల్లో నాటుకొనే రోజుల్లోనే మొదటి ప్రపంచయుద్ధం వచ్చిపడింది. ఆ యుద్ధకాలంలో సంవిలీన సిద్ధాంత ఆదర్శాలు, ఆవేశాలు, భావాలు అలానే మాటల్లో ఉండిపోయాయి గాని, అమల్లోకి మాత్రం రాలేదు. ప్రజల మనస్తత్వాలు యుద్ధ వాతావరణంలో విచిత్రంగా మారాయి. తాము తమ దేశాన్ని వదిలివచ్చి చాలా సంవత్సరాలైంది. కొందరి విషయంతో తరాలు కూడ గడిచిపోయాయి. అయినా జర్మన్లు తమ ప్రత్యేకతను నిరబెట్టుకోవడాన్ని గురించే ఆలోచించసాగారు. ఆంగ్లేయుల్ని అనుసరించ టాన్ని వ్యతిరేకించారు. కొత్తగా తయారౌతున్న అమెరికన్ జాతిలో కలప లేకపోయారు. కొందరు జర్మనునాయకులైతే సంయుక్తరాష్ట్రంలో జర్మన్ ప్రాంతా న్నొకదాన్ని సృష్టించాలని ఆశపడ్డారు కూడ. అంతకు ముందు నుంచే దానిని వివాదం కూడ చెలరేగి కొనసాగుతోంది. సంయుక్త రాష్ట్రం ఛిన్నాభిన్నం అవుతుందనేదాకా డెక్కాయి పరిస్థితులు. సందులో సందుగా ఈ వివాదంలో రాష్ట్ర విచ్ఛిత్తి అయితే, చెంటనే తమకొక జర్మన్ రాష్ట్రాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవాలనే యోజనలూ సాగాయి. ప్రపంచ యుద్ధ వాతావరణంలో ప్రతి జర్మన్ కూడా అమెరికా దేశ శత్రువుగా రూపొంద గలడనే అనుమానం మొదలైంది. ప్రమాదకర పొరుడిగా తయారు చేసింది. అమెరికనీకరణ గతి అలా తయారైంది.

సంవిలీన సిద్ధాంతాన్ని నమ్మి ప్రచారం చేసేవాళ్ళకూడా జరిగే విషయాల్నిచూచి నిస్పృహ చెందారు. మరో వివాదంకూడా తలెత్తసాగింది. అదే మతం.

అందరి మరాలు ఒక్కటే, క్రైస్తవం. వాచిల్లో భేదాలున్నా మూలం ఒక్కటే గదా; ఈ అధారంతో అందరూ కలిసి పోగలరనే ఆశ వుండేది. కాని, రాను రాను ఆ ఆశ సన్నగిల్లింది. అమెరికన్ సమాజం కాథలిక్, ప్రొటెస్టెంట్, యూదు అనబడే మూడు వర్గాలుగా రూపం దిద్దు కోసాగింది.

“అమెరికా స్వరూపం మత విభేదాలతో మూడు ముక్కల్లా వుండే!” అన్నది శ్రీమతి కెన్నడీ. మరి ఓ జాతిగా ఎలా రూపొందాలి? పాత జాతి యతలు పోవాలి. క్రైస్తవుల్లోని విభేదాలూ పోవాలి. ఇతర మతాల విభేదాలు పోవాలి. అన్నీ పోయి ఒక జాతి వుట్టాలి. ఎలా?

1818లో రాజ్యాంగ కార్యదర్శిగా వుండేవాడు, జాన్ క్విన్సీ ఆడమ్స్. ఆయన ఓ సారి ఉత్తరం రాస్తూ అమెరికా ధర్మపుత్తుగురించి ఆందోళన వ్యక్తం చేశాడు.

“అమెరికన్ జాతిగురించి మొదట ప్రతిపాదనలు చేసినవాళ్ళు చాలా చిత్త బద్ధికలవాళ్ళు. తాము కోరింది ఏమిటో, దాన్ని ఎలా సాధించాలో వాళ్ళకు స్పష్టంగా రెయిను. కాని రాను రాను తర్వాతి తరాల వాళ్ళ ఆలోచనలలో మార్పులు వస్తున్నాయి. వీళ్ళ పోకడలు అసలు ఆదర్శానికి భిన్నంగా వున్నాయి.

అమెరికాకు వచ్చినవాళ్ళు స్వేచ్ఛాయుత జీవితంలోకి అడుగుపెట్టారు. సర్వము ఇక్కడ సమృద్ధిగా వున్నాయి. కాని వాళ్ళు ఓ విషయాన్ని మరిచిపోకూడదు. ఈ దేశం మంచి చెడ్డలతో తాదాత్మ్యం పొందాలి. నైతిక, రాజకీయ, భౌతిక విషయాల్లో వాళ్ళకు ఎన్నో మార్పులు కనిపిస్తూ వుంచవచ్చు. తాము వదిలిపెట్టి వచ్చిన ఐరోపా దేశాల పరిస్థితు

లకు ఇక్కడి పరిస్థితులు ఎంతో భిన్నంగా వుండొచ్చు. కాని పూర్తిగా సర్దుబాటు చేసుకొని, ఈ దేశ శ్రేయస్సు కోసమే పాటుపడాలి. అలాకాక తమ స్వార్థం మాత్రమే చూసుకొని దేశ సమగ్రతను పట్టించుకోకపోయి సట్లయితే ఇక్కడ అన్నింటినీ అనుభవిస్తూ మాత్రం కొనసాగటం దుర్లభం. అవుగో! అట్లాంటిక్ మహాసముద్రం ఎదురుగా సిద్ధంగా వుంది. తట్టా బుట్టా సర్దుకుని ఇంకా తమ స్వదేశాలే అనుకునే బరోపా దేశాలకు వెళ్ళొచ్చు. వాళ్ళు కచ్చితమైన నిర్ణయాలికి రావల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది. అమెరికన్లుగా తాము పొందాని ఆశించే ఆసందాదు, బహుశా దూరమై ముందు ముందు చాలా దూరం పొందాల్సివస్తుంది. అది బరోపా మునుగుల్ని వదిలించుకోవాల్సిన సమయం వచ్చింది. భవిష్యత్తు పైపు దృష్టి సారించి తర్వాతి తరం శ్రేయస్సుకూడా ఆలోచించాలి. పాప దిష్టమాల, పాప సంప్రదాయాలు మన్నిపోవాలి. ఇక్కడ ఎవరికంటే ఎవరూ గొప్ప కాదు. అందరూ ఒక్కటే.

తమ పిల్లల మనస్సుల్లో తాము వదిలివచ్చిన దేశాలమీద అధిమానాన్ని, పక్షపాత వైఖరిని పెంచటం బహు ప్రమాదం. కాకింకడ, దీవసం ఇక్కడ, అభిమానాలు అపేక్షలు మరోబోట. ఇది ద్వంద్వ ప్రవృత్తికి దారీస్తుంది. భవిష్యత్ సంతతి చూచుతూ కేవలం అమెరికా దేశాన్ని ప్రేమించే అమెరికన్ పౌరులుగా మాత్రమే తయారవ్వాలి.”

అదమ్మ వెలిబుచ్చిన ఆందోళనలో అమెరికాలో నెలకొనివున్న భయంకర పరిస్థితి వివరంగా తెలుస్తుంది. వలసవచ్చిన బరోపా దేశవాసులలా ఒకేజాతిగా రూపొందటానికి ఎన్ని ఆటంకాలు, ప్రతిబంధకాలూ వున్నాయో ; అసలా ఆలోచనే ఎంత దుస్సాధ్యంగా వుందో తెలుస్తుంది. ఇదీ అమెరికా జాతీయతా సాధన చరిత్ర!

మరి భారత్ కు పోలికెక్కడ ?

మరి 'భారత్ లో కొత్తజాతి' గురించి మాట్లాడేవాళ్ళు ఏ విషయంలో మనల్ని అమెరికాతో పోలుస్తున్నట్లు! ఇప్పుడిప్పుడే పుట్టి కళ్ళతెరుస్తున్న దేశాల విషయంలో ఏ పరిస్థితులున్నాయో అదే ప్రపంచంలో ఎన్నో లక్షల సంవత్సరాలనుంచి స్థిరంగావున్న అతి సనాతన సమాజాల విషయంలో చూడా నిజం అని ఎలా అనుకోగలరు? అసలు భారత్ లో పురాతనకాలం నుంచి ఏకానం పొందిన 'రాష్ట్రాధిపతి' భావం హెచ్చార్చి జాతీయతకు ఎంతో భిన్నమైంది. అంతేకాదు దానినంటే ఎంతో ఉపార్జమైంది, ఉన్నతమైంది. దివోదాల్లోపుండే గందరగోళాలను భారత్ కు ఆపాదించి ఎలా సతమత చుట్టతున్నారు మన నాయకులు? ఈ విషయంలో తమ తెలివితేటలనుతా చూపి విషయాన్ని మెలికలు తిప్పటం అనారోచితం. ప్రాస్థవ్యవస్థితో, లేకుంటే మరేదో స్వార్థ చింతనతో చేసేదని ఇది.

చరిత్ర దిద్దార్థాలు శాస్త్రీయ దృఢపథంతో విషయాన్ని గ్రహించాలి. నిశ్లేషించి సత్యాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి. వితండవాదాలు పనికిరావు. చరిత్ర విషయంలో ఎవరో చెప్పినవాని సమ్మతి తప్పదోప పట్టరాదు. చరిత్రను పక్రికతించరాదు. వందదేశాలనుంచి వలసలుపోయి సర్దుకోలేక సతమతమయ్యే అమెరికన్ సమాజం సత్రంజాతి కావొచ్చు. అమెరికా సత్రం కావొచ్చు. హిమాలయ పర్వతాలనుంచి, ఆ సింధు గంగా సాగర పర్వంతం, హిందూ మహా సముద్రం దాకా ఒకే సామాజిక వ్యవస్థతో వున్న మన సమాజానికి ఆ అమెరికన్ సమాజానికి పోలికలేమిటి? హిమాలయా పర్వతాల్లో శ్రీరాముడు సీతభక్తే, తమిళదేశంలోనూ సీతభక్త రాముడే. శ్రీకృష్ణుడు భారతీయ భూభాగంలో అన్ని మూలలా వందసీయుడే. ఈ గడ్డమీద వున్నది సమగ్రంగా రాష్ట్రీయతాభావాన్ని ఊర్జం చేసుకున్న ఓ విశిష్ట జాతి. అమెరికా, చెనడా, ఆస్ట్రేలియా, తదితర దేశాల్లోలా సంకీర్ణ జాతి కాదు.

2. నిత్యంమారే “ఇజాలు” -

అనంత ధర్మం

సనాతన ధర్మం విశ్వజనీనం. ఇది మానవ నిర్మితంకాదు. మొదట హిందువులు గ్రహించింది కాబట్టి దీన్ని హిందూధర్మం అంటారు. పాశ్చాత్యదేశాల్లో భూమ్యాకర్షణ శక్తిని మొదట గ్రహించింది న్యూటన్. సాపేక్ష సిద్ధాంతాన్ని గ్రహించింది ఐన్ స్టీన్. ఆ రెండూ వాళ్ళ పేర్లతోనే చలామణి అవుతున్నాయి గదా! ఈ ధర్మాన్ని మొదట చూడటమేగాకుండా ఈ ధర్మ సూత్రాల పునాదుల పైనే సాంఘిక-ఆర్థిక వ్యవస్థను కూడా నిర్మించుకున్నారు హిందువులు. కాలంగడిచేకొద్దీ తరత్రే వివిధ సామాజిక, ఆర్థిక సమస్యల పరిష్కారానికి అనుగుణంగా వ్యవస్థను మార్చుకుంటూ సుఖజీవనం చెయ్యసాగారు. కాని పద్ధతులు మారినా మూలం ఆ సనాతన విశ్వజనీన ధర్మమే! ఆచరణ సందర్భానుసారంగా మారవచ్చుకాని అన్నీ ఒకే సత్యం యొక్క ప్రత్యక్ష స్వరూపాలే. అవే ధర్మం! ఇదే హిందూధర్మంలోవున్న సజీవతత్వం.

ఇజాలు:- ఇజాలు ఆలోచనా స్రవంతికి అడ్డుకట్టలు. ఇజాల ఉపయోగం అతి పరిమితం. ఒక కాలంలో ఒక సమాజంలో ఏర్పడ్డ సమస్యలను పరిష్కరించుకోవటానికి పనికి వస్తాయి. ఒకే కాలపరిమితిలో విభిన్న సమాజాల సమస్యలు భిన్నంగావుంటాయి. సమస్యల స్వరూపాలు ఒకే రకంగా వున్నా ఆయా సమాజాల ఆచార వ్యవహారాల్నిబట్టి పరిష్కార మార్గాలుంటాయి. ఒకే సమస్యకు, ఒకే సమాజంలో కాలాన్ని బట్టి పరిష్కారం మారొచ్చు.

అంటే ఏ ఒక్క “ఇజమూ” ఒకే కాలంలో అన్ని సమాజాలకూ సరిపోక పోవచ్చు, ఒకే సమాజానికీ అన్ని కాలాల్లో పనికిరావనూ పోవచ్చు. పరిస్థితులు ఎప్పుడూ మారుతూ ఉంటాయి. ఇజాలు అలాకాదు. ఇజాల ఆలోచనలు విస్తృతంకాదు. అతి పరిమితం. హ్రస్వదృష్టి, పరిమిత ఆలోచనలు ఇజాల సహజ లక్షణాలు.

సాధారణంగా ఇజాలు మనం అనుకొన్నట్లుగా వుండవు. మనం అతిగా మాట్లాడుకొనే మార్క్సిజాన్ని ఉదాహరణగా తీసుకోవచ్చు. ‘డాన్ కాపిటల్’లో మార్క్స్ పెట్టుబడి విధానం అంతర్గత వ్యతిరేకత్వంలో ఎలా ముక్కలౌతుందో వ్రాశాడుగాని, ఆర్థిక సోషలిజం గురించిగాని, రాజకీయ తంత్రాంగం గురించిగాని ఒక్కమాటా వ్రాయకపోవడం విచిత్రం అనిపిస్తుంది. తత్ఫలితంగా మార్క్సిజం ఓ ఇజంగా పనికిరాదు. అసంపూర్ణమైంది. ఈనాడు మార్క్సిస్టులం అని చెప్పుకొనే ప్రతివాడూ అవతలివాడిని భిన్నవాది (Deviationist) అనటం ఇంచువల్లన!

ఇజాకు మరో లోసుగుంది. ఇజాన్ని ప్రతిపాదించేవాడు ఎంత మేధావైనా తన సిద్ధాంతాకు ఒక చూపానివ్వటంలో, కొన్ని నిర్ణయాలు చెయ్యటంలోనూ ఆనాటి మానవ మేధాశక్తి, స్థాంబాలమీదే ఆధారపడాలి. కాని మానవ విజ్ఞాన అభివృద్ధికి పరిధులు లేవు. ఈనాటివరకు అంగీకరించిన శాస్త్రీయ సిద్ధాంతాలు కాలానుగుణంగా కనుక్కొనే కొత్త విషయాల ఒరవడిలో అశాస్త్రీయమై పోతున్నాయి. వాటి ఆధారం మీద తయారైన సూత్రాన్నీ తత్ఫలితంగా అర్థరహితం అవుతాయి. కాబట్టి రోజులు గడిచేకొద్దీ, జ్ఞానం పెరిగేకొద్దీ “ఇజం” భూతమై (వాజం-Wasm) పీడిస్తుంది మన ఉద్దేశ్యంలో.

“కొత్తవాటికి చోటిచ్చి పాత ఇజాలు పోతాయి. ధర్మం ఎన్నో విధాలుగా పరిపూర్ణం అవుతూవుంటుంది. లేకుంటే ఏదో ఒక ఇజం ఈ ప్రపంచాన్ని కుళ్ళిపోయేట్టు చేస్తుంది.”

3. హిందూ స్మృతిలోని అసలు ఉద్దేశాలు, సద్గుణాలు

వివిధ మతావస్థల హిందూధర్మం లెక్క ఆలోచనాచీరు, దాన్ని అన్ని మతాల కలియకలా చేసినా, చట్టాన్ని విషయంలో వున్న తీరుమాత్రం దాన్ని విశ్వధర్మంగా నిలబెట్టింది. చురించి అది నియమబద్ధం చేసిన న్యాయమాత్రాలు విశ్వవ్యాప్తం కాలేవు. ఈనాటి మనిషి చట్టంకు అంపాటుపడ్డ మనకు హిందూ న్యాయచట్టం అభివృద్ధి ఆశ్చర్యం కలిగించక మానదు. మొదట మనం చూడాల్సింది వేదాను వాటికి అనుబంధంగా వున్న షడ్ధర్మనామ. తర్వాత ధర్మశాస్త్రాలు. ధర్మ శాస్త్రాలను తయారుచేసినవాళ్ళు వివిధ కాలాల్లో జీవించారు. మనువు, అత్రి, విష్ణు, హరిత, యాజ్ఞవల్క్యు, ఉసాసన, ఆంగీరస, వ్యాస, శంఖ, లఖిత, దక్ష, గౌతమ, సతాతప, వసిష్ఠ- వీళ్ళందరూ ధర్మశాస్త్రాల నిర్మాతలు. మిగతా పురాతన మూలాలు, మీమాంస, న్యాయ, పురాణాలు. హిందూ న్యాయ చట్టంకు ఉత్కృష్టమైన స్ఫూర్తులు, ఆచారాలు, సద్భావన, నిరంతర అంతర్మథనంతో ఉద్భవించే ఆలోచనలురూడ దోహదకారిగా వుంటాయి.

తర్వాతి కాలంలో పుట్టుకొచ్చిన నిబంధనలు, వ్యాఖ్యానాలు మూల గ్రంథాలను మూలకు నెట్టటం విచిత్రం. నిబంధనలను తయారు చెయ్యటం ఓ వెయ్యేళ్లనుంచి జరుగుతూనే వుంది. తొమ్మిదో శతాబ్దం నుంచి పంథో మ్మిదో శతాబ్దం దాకా ఈ పని సాగింది. ఆఖరు నిబంధన చారన్ హేస్టింగ్సు కోరిక ప్రకారం తయారైన “వివాద భంగార్థవ.” దీనికే “నినాదారనసేతు” అనిగూడా నుగో సేతు నుంది. ఈ నిబంధనలు దేశం

లోని అన్ని మూలల్లో హిందూ న్యాయ శాస్త్ర కూటాలకు కారకాలయ్యాయి. తూర్పు ప్రాంతాల్లో దాయ భాగ కూటం ఉత్తర భారత్ మొత్తానికి ఆధారమైన కాశీ, గండక్, కోసీ, గంగ నదుల మధ్య వున్న ప్రదేశానికి అలవాలంగా వున్న మిథిల, మహారాష్ట్ర, బేరార్, ఉత్తర కర్ణాటక, సింధు ప్రాంతాలకున్న పశ్చిమ కూటం, దక్షిణాన పాత మద్రాసు ప్రెసిడెన్సీ భాగానికో కూటం, పంజాబ్ ను ఆదేశించే పంజాబ్ కూటం- ఇవన్నీ ఏర్పడ్డాయి.

అనాది కాలంనుంచి హిందువులు ఓ నాగరిక సమాజంలా బ్రతుకుతున్నారు. ఈ కాల గమనంలో ఎప్పుడూ ఒక నిబంధనా చట్టాన్ని అమలు జరుపుకోలేదు. స్మృతులు నిబంధనలు కాదు. ఒక స్మృతి మరోదాన్ని బహిష్కరించదు. అధిగమించదు, కాదని త్రోసివేయదు. అన్ని స్మృతులు న్యాయ శాస్త్ర మూలకారే!

హిందూ న్యాయ శాస్త్రంలో మరో విశేషం వుంది. స్మృతికి, ఆచారానికి విభేదం వుంటే, ఆచారానికే ఎక్కువ విలువ. కేరళలో అమలులో వున్న “మరుమ్మకతాయం” చట్టం దీనికి ఒక ఉదాహరణ. మన సమాజంలో అనేక ధారల నాగరికతలు అభివృద్ధి చెందాయి. అన్నీ హిందూ సాంఘిక ఆర్థిక చట్టంలోనే ఇమిడి ఉన్నాయి. అమలు పరుచుకొనే తీరు వేటిది వాటిదే. హిందూ న్యాయ శాస్త్రాన్ని ప్రపంచంలోని అన్ని జాతులు అమలు పరుచుకొనే విషయంలో ఈ దృక్పథం చాలా ముఖ్యం. ఈ విషయాన్ని అసంకల్పితంగానే వాళ్లు అందరూ గ్రహించిన్నాడు అంతా హిందువులే కాగలరు.

పాశ్చాత్య విద్యను అభ్యసించినవాళ్లు మతాన్ని, చట్టాన్ని, శాస్త్రాన్ని కలగావులగం చేస్తూంటారు. అది పొరపాటు. మతాల్ని ప్రవేశ

పెట్టినవాళ్ళ చట్టాల్ని ఇవ్వలేదు. అబ్రహాం, జీసస్ ఆ తోవకు చెందుతారు. కొందరు, వేళ్ళమీద రెక్కపెట్టగలిగినవాళ్ళున్నారు. మతాన్ని, చట్టాన్ని కూడా తామే ప్రవేశపెట్టారు మహమ్మద్ ప్రపంచను ఉవాహరణగా చెప్పుకోవచ్చు. సమగ్రమైనది, అన్నింటినీ ఇముడుపుకోగలది, చైతన్య వంతమైనదీ అయిన హిందూ న్యాయశాస్త్రం భారత్‌లోని అందరు ప్రజల్ని, విదేశీయుల్ని కూడ తన పరిధిలో ఇముడుపుకోగలదు. ఎవరో కొందరు సడలింపు ధోరణి ఏ మాత్రం లేని వాళ్ళు తప్ప మిగతా అందరికీ ఇబ్బంది పుండదు. వీళ్ళుకూడా కాంక్షమేజా తాము ఆచరించేనూత్రాలు ఎంత పాతవో, మారే కాలానిది ఎంత అసందర్భమైనవో, హాస్యాస్పదమైనవో, కొత్త పరిస్థితుల్లో తమ సమన్వయం ఎలా తీర్చలేరుండావున్నాయో అతిత్వరలోనే గ్రహించగలరు. ఈ పనికీరాని, చాదస్తపు, పురాతత్వం నిబంధనల్ని వదిలించుకుని తీరుతారు.

హిందూ న్యాయశాస్త్రం ప్రకారం 'హిందు' అన్న పదంలా 'వైది' అన్న పదం చిస్తృతార్థం కలదికాదు. హిందు అనబడే ఓ పెద్ద వృత్తంలో వైదికులు ఒక ముఖ్యభాగం మాత్రమే. అంటేకాదు. మన రాజ్యాంగంలోని 25 వ నిబంధన ఈ విషయంలో అతి స్పష్టంగా పుంది. దాల్చోని ఉప నిబంధన 2(b) సిక్కు, జైన, బౌద్ధమతాలు అనుసరించే వాళ్ళంతా; హిందూ మత సంస్థలు కూడా హిందు అన్న పరిధిలోకే వస్తారని చెప్తోంది. రాజ్యాంగం మొత్తంలో హిందూ అన్న పదానికి అధికార పూర్వక నిర్వచనాన్ని చెప్పే నిబంధన ఇదే !

రాజ్యాంగ నిర్మాతలు హిందూత్వం మీద సాధికార ప్రమాణం కలిగివుండేవాళ్ళని మనం అనుకోవటంలేదు. కాని ఇచ్చిన నిర్వచనం సమన్య పరిష్కారానికి మంచి మార్గం అనవచ్చు. ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే టి. డబ్ల్యు. రైన్‌డేవిడ్స్ తన ప్రఖ్యాత పుస్తకం 'గాతముని జీవితం'లో

“గొతముడు చాలా గొప్పవాడు, మేధావి, అరి చక్కని హిందువు” అని చూశాడు. మత భేదాలకు సంబంధం లేకుండా హిందూ న్యాయశాస్త్రంలో అందరూ భాగస్వాములే. డెమోక్రెట్రీజన్ పాశ్చాత్య దేశాల్లో భౌతికవాదం ప్రవేశపెట్టడానికి వేలాది సంవత్సరాలముందే ధారతలో బృహస్పతి ఈ వాదాన్ని ప్రవేశపెట్టాడు. హిందువుల్లో ఆస్తికులు కూడా బృహస్పతిని గురువుగా అంగీకరించారు. హిందువుల పవిత్ర గ్రంథాలను విమర్శించి వ్యతిరేకించిన కపిలుడూ హిందువే. డాక్టర్ బాబాసాహెబ్ అంబేద్కర్ అన్న ప్రకారం గొతముడు పరివ్రాజకుడయ్యే నాటికి ధారతలో బ్రాహ్మీ వేదాంతంతోబాటు 62 విభిన్న సిద్ధాంతాలుండేవి.

సరియైన పరిశోధన కొనసాగిస్తే పౌరశీలకులు అనుసరించే సాంఘిక ఆచారాల ఆధారంగా వాళ్ళూ హిందూత్వంలో భాగమేనని తేలగలదు. వాళ్ళ ఆరాధ్య గ్రంథం ‘జెండ్-ఆవెస్తా’ ఛండ-అవస్తా! ఈ విషయం స్పష్టంగా వాళ్ళకూ తెలిదు, మనకూ తెలిదు.

విశ్వహిందూ పరిషత్ వాళ్ళు చేబట్టిన బృహత్కార్యంలో ఇటు దేశంలో, అటు విదేశాల్లో అండగా నిలవగల స్థిరాస్తి హిందూ స్మృతుల్లోని సుగుణాలు, ఘోరతత్వాలే. ఈ శాస్త్రాల అద్భుత ఫలితాలను తమకు తాముగా నిరాకరించే వాళ్ళు తప్ప మానవాళి మొత్తం స్వాగతించగలదు. మనువు తన స్మృతికి ‘మానవ ధర్మశాస్త్రం’ అని పేరుపెట్టటంలో గల బౌద్ధిత్వాన్ని గ్రహించవచ్చు. పాశ్చాత్య ఆలోచనల పరిధిలో, వాళ్ళ నిబంధనల గోలలో కొట్టుకపోకుంటే హిందూన్యాయ శాస్త్రాలు హిందువులకు ఎనలేని నిధులు.

4. 'జెండ్ ఆవెస్తా' నిర్లక్ష్యం చేయబడ్డ హిందూ స్మృతి

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పున్న హిందువుల్ని ఒకే వేదిక మీదికి రేవటానికి విశ్వహిందూపరిషత్ ప్రయత్నిస్తోంది. నిర్లక్ష్యంచేయబడ్డ మన ప్రాచీన గ్రంథాల గురించి సమగ్ర పరిశోధన చేయటం చాలా లవరం. ఈ పుస్తకాలే కొనసాగితే మనమే నిండలపాలు కావలసివస్తుంది. దాట్లకే మనదే అవుతుంది. మన పాఠశాల సోదరుల జెండ్ ఆవెస్తా ఆ కేవలం వచ్చే గ్రంథం.

ప్రొ॥ మాక్స్ముల్లర్, డా॥ హాంగ్, యల్. హెచ్. మిల్స్, సర్ విలియం జోన్స్ ఇంకా మరి కొందరు ఈ గ్రంథ విషయంలో వ్రాసిన విషయాలవల్ల కొన్ని ముఖ్యమైన సంగతులు బయటపడ్డాయి :

1. జెండ్ ఆవెస్తా కేవలం 'చండ అవస్థా' కర్తీ రూపం.
2. జెండ్ ఆవెస్తాలో కనీసం 80 శాతం మాటలు స్పష్టమైన సంస్కృతం మాతృకగా కల పదాలు.
3. వేదాంతు, ఆవెస్తాకు వ్యాకరణబోధనలు ఉన్నాయి.
4. సంస్కృత పదాలను ఓ ప్రమేయధర్మితో సంకరం చేసి చెడగొట్టటం జరిగింది. ఉదాహరణకు 'ట' - 'త'గా మారింది. స్వ - స్యగా, హ - జగా, స - హగా మార్పులు చెందాయి. అరబ్బీ భాషలో కూడా సంస్కృత 'స' - 'హ' గా మారటం చూడొచ్చు.
5. 'అర్యమాస' అనే సంస్కృత పదానికి స్నేహితుడు, భగవంతుడు అని రెండర్థాలున్నాయి. ఆవెస్తాలో కూడా ఐర్యమానకు అవే అర్థాలున్నాయి. సంస్కృతంలో 'మిత్ర' అనే పదానికి మూఢర్థాలు - సూర్యుడు, స్నేహితుడు, దేవుడు. 'మిత్ర' అన్న పదాన్ని ఆవెస్తాలో అవే అర్థాలతో వాడారు. 'గా' కు అలానే రెండు భాషల్లోనూ రెండర్థాలు - గోవు, భూమి.

6. వేద భాష, ఆవెస్తా భాష ఒకే భాష రెండు స్వరూపాలు.
7. వేదాల్లో వున్న గాయత్రి, త్రిష్టుప, అనుష్టుప, ఆసురి, ఉపరి లాంటి ఛందస్సులు ఎన్నో ఆవెస్తాలో కూడా వున్నాయి.
8. యజ్ఞవిధి వాటి రకాలు, పరిచరాలు రెంటిలో ఒకేరకంగా ఒకటి రెండు ఉన్నాయి. రెండూ 'సోమ' 'హోమ' కు ఒకే ప్రాముఖ్యత నిస్తాయి.
9. రెండూ 'అగ్ని' ఆరాధనకు ప్రాముఖ్యత నిస్తాయి.
10. రెండూ గోవు, గోమూత్రాల ప్రాముఖ్యతను ఉదహరిస్తాయి.
11. పాఠశాలకు ఆర్య అని వర్ణించడం పరిపాటి. ఆవెస్తాలో ఆర్యత్వాన్ని పొగడటం జరిగింది.
12. రెంటిలో తత్వ విచారం, సృష్టి జ్ఞానం, సృష్టి వికాసం విషయాలు లాంటి ఎన్నో శాస్త్రాల్లో దాదాపు ఒకేరకమైన ఆలోచన వుంది.
13. వేదాల్లోని ముప్పై ముగ్గురు దేవతలకు ఆవెస్తా చెప్పే ముప్పై ముగ్గురు 'రథుల'కు పోలిక వుంది.
14. ఆవెస్తా కర్మ, పునర్జన్మలను గురిస్తుంది.
15. గోవును సమాజ స్వరూపంగా ఆవెస్తా గౌరవిస్తుంది.
16. ఆవెస్తాలో సనాతన తత్వ జ్ఞానాన్ని గురించి చెప్పబడ్డది.
17. పాఠశాలకూడా ఉపనయనం వుంది. దాన్ని 'కుషాతి' అంటారు.
18. ఆవెస్తాలో వర్ణించిన సాంఘిక పద్ధతి చతుర్వర్ణాలకు పోలివుంది.
19. ఆవెస్తాలో బ్రాహ్మణుని అథర్వ, అథర్వణ అని, క్షత్రియుల్ని రథెస్తో, రథేష్ట అని పిలవడం చూడొచ్చు.
20. డా॥ హోగ్ 'బ్రాహ్మణులు, పార్శ్వీలు ఒకే కులానికి చెందిన రెండు వర్గాలు' అని నిర్ణయించాడు.

ఈ ఆధారాలలో కెండ్ ఆవెస్తా 'నిర్లక్ష్యం చేయబడ్డ హిందూ శాస్త్రమే' అని పరిశోధన చేసి నిరూపించాల్సిన బాధ్యతమనదే!

5. హిందూ రాష్ట్రం వేదాలంత పురాతనమైంది

రాష్ట్రీయత్వ సిద్ధాంతం మన దేశంలో అతి పురాతనకాలంనుంచి నెలకొనే వుంది. ప్రపంచ చరిత్ర ఓ స్వరూపాన్ని పొందేసరికే భారత సర్వసంపూర్ణ రాష్ట్రంగా స్థిరపడివుంది. అందువల్లనే జాతీయత (nationalism) అనే ఆంగ్లపదం మన రాష్ట్రీయత్వానికి పర్యాయపదమని, అలా పిలువబడే వ్యవస్థల స్వరూపం ఒకలానే వుండగలవని మనం సమ్మతూ వచ్చాం. కాని చరిత్రక సత్యాలు ఈ ఆలోచనకు భిన్నంగా వున్నాయి.

ఐరోపాలోని జాతీయత నెపోలియన్ కాలంనుంచే

ఐరోపా చరిత్రలో మొదటి కుటుంబం ఒక సామాజిక చూడమి (unit)గా వుండేది. ప్రమంగా తెగ ఒక చూడమైంది. ఐరోపా ఖండ మంతా స్థిరంగా వుండక నిత్యం తిరిగే సంచార తెగలతో నిండివుండేది. వాళ్ళ జీవన విధానం వల్లనే ఒకచోట నిలిచిన స్థలంమూర్చి తిరగాల్సి వచ్చేది. ఈ పద్ధతివల్ల వాళ్ళకు స్థిరంగా ఓ భూభాగంమీద ప్రేమాభిమానాలు పెంపొందే అవకాశం లేకపోయింది. రక్తసంబంధాల ఆధారంగా వున్న తెగలే ఆకాలంలో సాంఘిక వ్యవస్థకు మూలాధారాలయ్యాయి. మధ్యయుగంలో వ్యవసాయం ఆధారంగా స్థిరపడ్డ సమాజాలవల్ల కొన్ని వందల ఏళ్ళ తర్వాత ప్రాదేశికవాదం ప్రారంభమైంది. ఈ రెంటి కలయిక కారణంగా జాతీయతా భావోత్పన్నత ప్రేంచి విప్లవం నాటి పూర్తయింది. ఉదాహరణకు ఇంగ్లండు ముందు ఇంగ్లండు, ఇంగ్లీషువాళ్ళు.

నివసించే దేశంగా వుండేది. కాని ప్రస్తుత నిర్వచనం ప్రకారం ఇంగ్లాండులో నివసించే ప్రజలు అందరూ ఇంగ్లీషువాళ్లే! ఇంగ్లాండు భూభాగం అని పిలవబడేదాన్ని ఇంగ్లీషు రాజులు పరిపాలించేవాళ్లు. కింగ్ జాన్ మొదటి ఇంగ్లాండు రాజు. అలానే ఫ్రాన్సు రాజులకు ముందు ఫ్రాంకురాజులుండేవారు.

మిగతా దేశాల్లో చరిత్ర ప్రారంభం కాకముందే భారత్ లో జాతీయ భావం స్పష్టంగా వ్యక్తమైంది.

తర్వాతి కాలంలో తరచుచూస్తే ఓ విషయం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. ఐరోపాలో మొట్టమొదటిసారిగా సక్రమమైన నాయకత్వాన్ని అందించగలిగిన గ్రీకులు ఓ జాతికాదు, ఒకే దేశం కాదు. వాళ్ళకు పట్టణాలే రాష్ట్రాలు. గ్రీకుజాతి, గ్రీకురాజ్యం అనివుండేవికాదు. రోమ్ కూడ ఓ పట్టణ రాష్ట్రం. రోమ్ సామ్రాజ్యస్థాయిని అందుకొనే నాటికికూడా, అది ప్రవర్తించింది, ఓ పట్టణానికి పరిమితమైన సామ్రాజ్యవాదమే కాని, రోమన్ జాతీయతకాదు. రోమ్ సామ్రాజ్యం, రోమన్ జాతీయతాభావాన్ని కలిగించలేకపోయింది. ఆలంబనము కారేకపోయింది. క్రైస్తవ చర్చి పరిధిలో క్రైస్తవులంతా ఒకే కుటుంబానికి చెందినవాళ్ళు. చర్చి ప్రాబల్యం ఉన్నన్నినాళ్ళూ జాతీయత ఉద్భవం సాధ్యం కాలేదు. 18 వ శతాబ్దం మొదలు దాకా యుద్ధాలన్నీ రాజవంశాలకు, మతాలకు మాత్రమే చెందివుండేవి. ఉదాహరణకు, లూయిస్ - 14 ను ముందుపెట్టుకొని, ఇంగ్లాండ్ “రాజుల యుద్ధాలు” చేసింది (King's wars). మొట్టమొదటి ఆంగ్ల జాతీయతాయుద్ధం పద్దెనిమిదో శతాబ్దంలో జరిగిన “వార్ ఆఫ్ జెంకిన్స్ ఇయర్” (War of Jenkin's Ear).

హిందూరాష్ట్ర ఆవిర్భావం

సంయుక్త అమెరికా రాష్ట్రాల, గ్రీకుల ఆంఫిక్టియోనిక్ లీగ్ పద్ధతిలో నెపోలియన్ ఆరోచన సాగించిన సమయంలో విభిన్న దేశాల్లో జాతీయతా భావం ఎంతవరకూ అభివృద్ధి చెంది వుండటాదు ?

“ఐరోపాలో ముప్పై మిలియన్ల ప్రెంచివారు, యూరై మిలియన్ల ఇటాలియన్లు, మరో ముప్పై మిలియన్ల జర్మన్లు వున్నారు. వీళ్ళందరితో నేనో ఐక్య జాతిని రూపొందించ దలిచాను. ప్రెంచి వాళ్ళలో ఐక్యత కోసం పాటుబడ్డాను. స్పెయిన్లో అది అసాధ్యమని తేలింది. ఇటాలియన్లను ఓ జాతిగా రూపొందించాలంటే నాకు ఓ ఇరవై ఏళ్ళు కావలసి వస్తుంది. జర్మన్లలో జాతిగా తీర్చి ఏర్పాటుంటే మరింత ఓర్పు కావాలి” అని వాపోయాడు నెపోలియన్.

ప్రాన్సులో నెపోలియన్ సాధించగలిగినట్లు, ఇంగ్లాండులో “చాథం” జాతీయతా భావం గల ఓ తరాన్ని నిర్మాణం చెయ్యగలిగాడు. ఎనిమిదవ హెన్రీ కాలంలో ఇంగ్లాండులో పోప్ నియంతృత్వం పట్ల చెలరేగిన వ్యతిరేకత; ఎలజబెత్ రాణి కాలంలో మతరూపేణా స్పెయిన్ కొనసాగించిన ఆక్రమణకు ఫలితంగా ఉప్పవిందిన వ్యతిరేకత; స్పెయిన్ దీపులమీద దచ్చు వారి సైనిక చర్య ఫలితం; కెనడా; భారత్ లలో ప్రెంచివారి ఆక్రమణాధోరణికి తలెత్తిన విజృంభణ - ఇవన్నీ కలిసి “చాథం” నేతృత్వంలో అతి ప్రగఢ జాతీయతా తత్వం నెలకొనింది. విప్లవదినాం తర్వాత పాత ధోరణిలో ప్రాన్సు మొత్తం ఖండానికి వ్యతిరేకంగా నిల్చింది. ప్రెంచి వారితోని విప్లవ ధోరణిని నెపోలియన్ చాకచక్యంగా తీవ్ర దేశాధిమానంగా మలిచాడు. విడిపోయిన జర్మన్లమీది యుద్ధాల్లో నెపోలియన్ ఛావు దెబ్బలు కొట్టగలిగాడంటే ఆది కేవలం ప్రెంచివారిలో మేల్కొన్న

జాతీయతా భావం వల్లనే. జర్మన్ జాతీయతా భావానికి “ఫ్లిచ్ట్-గి ఫుల్స్” (Phlicht-Ge Fuhl) ధ్యేయనిష్ఠ ఆధారమైంది. ఆస్ట్రియన్ల క్రొక్కాల, చుర్కాలవల్లనే ఇటాలియన్ జాతీయత మేల్కొంది. నెదర్లాండు దేశంలో ఫిలిప్ యొక్క సైన్యాధిపతుల అఘాయిత్యాల ఫలితంగానే జాతీయతా జ్వాల మేల్కొంది. ఇలా ఐరోపాలోని ప్రతిదేశంలో ఇటీవలి కాలంలోనే జాతీయ వ్యతిరేక సంఘటనల వల్లనే ప్రజలు చైతన్యవంతులయ్యారనవచ్చు.

ఇలా మేల్కొన్న జాతీయతా భావం యొక్క ఫలితాలు తెలిసినవే. హిమాలయాలంత పురాతనమైన భారతీయ రాష్ట్ర తత్వమంత గాఢంగా, పవిత్రంగా పాశ్చాత్య జాతీయతా భావం వుండటం అసంభవం. భారత్ లో చూత్పూహి, జాతీయ సమాజం అనే ఈ రెండు ఎంతగా పెనవేసుకుపోయాయంటే ఒకదాన్ని వదిలి మరొకదాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకోలేం. ఈ సేవ-ఈ రక్షం, ఈ రక్షం-ఈ సేవ, ఒకటి లేకుండా మరొకటి లేదు. తత్ఫలితంగా అందరిలోనూ అతి ఉదాత్తమైన, పవిత్రమైన, అతి సున్నితమైన ఆవేశాలు సర్వసహజరీతిలో సర్వస్వాన్ని భారతమాత పాదాలవద్దే అర్పణం చెయ్యాలనే భావన పెంపొందింది. భారతీయ రాష్ట్రత్వంలోని ప్రత్యేకత ఇదే! ఏ ఇతర దేశంలో కూడా ఇలాంటి భావావేశాలు, ఇంత సుదీర్ఘ కాలం సాధించి నిలుపుకోవటం అసాధ్యం. ఏది ఏమైనా భావావేశాలు మనస్సులో లోతుగా నాటుకోవాలంటే కాలగమనం ఓ ముఖ్యవిషయం.

ఐరోపా జాతీయత సంకుచితం-మత వ్యతిరేకం:

మరో దిషయం! చిప్లవాత్మక ధోరణిలో, వ్యతిరేక వాతావరణంలో ఉద్బవించిన పాశ్చాత్య జాతీయత సహజంగానే అంతర్జాతీయతా భావంతో కలవలేదు. భారతీయ రాష్ట్రీయత దేశానికి వ్యతిరేకం కాదు-సగుణాత్మకం.

పురాతన కాలంలో భారతీయుల్ని విశిష్టంగా ప్రత్యేక గుర్తింపుతో నిలబెట్టింది వారి సంస్కృతే! అనే విశ్వసనస్కృతి. ఈ ప్రత్యేక గుర్తింపు వల్లనే హిందూ జాతీయతకు అంతర్జాతీయ దృక్పథాలు వుండటం సహజమే. అలానే విశ్వజనీన భావనా సరళి కూడా పాశ్చాత్య ఆలోచనలో వ్యక్తమయ్యే జాతీయత, అంతర్జాతీయతల మధ్య వున్న సంఘర్షణ హిందూ జాతీయతాభావంలో లేదు.

మూడో విషయంకూడా ముఖ్యమైనదే. పాశ్చాత్యదేశాల్లో జాతీయతా భావం సరికొత్తది. అక్కడి వాళ్ళ మేధస్సులో భక్తిని ప్రేరేపించే ఇదీ వలి విషయం. ఇప్పటిదాకా ప్రబలంగా వున్న కొన్ని శక్తివంతమైన భావావేశాలకు ప్రతిద్వంద్విగా ఎదురు నిల్చి, ఈ కొత్త జాతీయతా భావం నిలతొక్కుకోవలసి వుంది. శతాబ్దాల నుంచి ఆధిక్యతను సంతరించుకొన్న చర్చి, అటు తర్వాత తలెత్తిన ఏ కొత్త భావాలకైనా పెద్ద సవాలుగా నిలుస్తుంది. ఐరోపాలో జాతీయతను నిండెట్టాలనుకొనే అన్ని దేశాల అధినేతలు దీన్ని ఎదుర్కోవలసి తప్పలేదు.

“ప్రజా జీవితాన్నుంచి యూదుల్ని రొంగించాం. వాళ్ళ ఆలోచనా కేంద్రం మాస్కో. కేథలిక్కులూ రోమ్ నే తమ కేంద్రంగా చూస్తారు, కాబట్టి వాళ్ళనూ తరిమేశాం. అంతర్జాతీయతను పట్టుక ఊసరాడు తుంటారు ప్రీమేసన్స్. అందుకని వాళ్ళనూ వదిలించుకొన్నాం” అంటారు డా॥ గోవెల్స్. ఇలానే దాదాపు అన్ని ఐరోపా దేశాలూ, విదేశాలపట్లగల భక్తి శ్రద్ధలతో కొద్దో గొప్పో బాధపడుతూనే ఉన్నాయి. పాశ్చాత్య జాతీయతా భావ తీవ్రతను బలహీనపరిచే మరో అంశం ఇది.

భారతీయ ఆలోచన సంపూర్ణ భక్తి భావాన్ని ప్రదర్శిస్తుంది. భారతీయుల వివాసం పితృభూమి (father land), పవిత్ర భూమి

(Holy land)ల చుట్టూ చీలిపోదు. భారత్ రెంచూను. యాత్రా స్థలాలు అన్ని తన పొలిమేరల చుట్టూలో వున్నందువల్లగాదు, ప్రతి అంగుళం భూభాగం తనకు పవిత్రమైనందువల్లనే ఈ భావం.

పాశ్చాత్య దిద్దా మైకంలో పడ్డ మన మేధావులు మనదైన ప్రతి దాన్ని పాశ్చాత్య కొలమానంతో విలువ కట్టడం మొదలుపెట్టారు. అందు వల్లనే రాష్ట్రీయత, జాతీయతల అర్థాల్లో తడబాటు. ఈ పదాలు రెండూ సమానమైన అర్థం కలవని మనవాళ్ళు సమ్మతం మొదలెట్టారు. కాని నిజానికి వీటి చుట్టూన్న స్పష్టమైన భేదం ఎంత గుఱాత్మకమైనదంటే దరదాని కొరటి సరిపోయింది. మన రాష్ట్ర భావం ఎన్నో విధాలుగా ప్రత్యేకమైంది. పాశ్చాత్యులు రాష్ట్ర భావానికి సమానమైన పదాన్ని అసలు ఊహించలేకపోయారు.

6. ద్రవిడవాదం

మనం ఇంతగా అనుకునే జాతీయ సమైక్యత ఎలా సాధ్యం? నిజమైన జాతీయరా భావాన్ని సంపూర్ణంగా అర్థం చేసుకోవాలి. మొదట పెడ ర్థాలకు దానితీసే తుంటి వాదాన్ని నిర్దయగా నలిపేయకుంటే కూడా ఇది అసాధ్యమై పోతుంది. ఓ ఎండమావిగా మిగిలిపోతుంది. ద్రవిడస్థాన్ ఏర్పాటును కోరుతున్న 'ద్రవిడ ఇళం' ఇలాంటి ఓ తుంటి ఆలోచన. అసలు దీన్ని ప్రవేశపెట్టించెవరు?

ఈ 'ద్రవిడ' అనే పదం ముత్తూర్ (మొదటి), ఎడై (మధ్య), కడై (ఆఖరు), సంగం (సంగమ) కాలాల్లోని తమిళ గ్రంథాల్లో ఎక్కడా మనకు కనిపించదు.

ఈ ద్రవిడ సిద్ధాంతాన్ని మొదట ప్రవేశపెట్టినవాడు విషన్ కార్డ్ వెర్. అతను 1856లో వ్రాసిన “ద్రవిడ భాషల్లోని వ్యాకరణంలో పోలికలు” అన్న పుస్తకంలో తాను హిమాలయాలను లంఘించి చైనా, జపాన్, హంగరీ, లాప్లాండ్, ఫిన్లాండ్, టర్కీ, కాకస్ దేశాల్లో భాషలకు దక్షిణాది భాషలకు సారూప్యాన్ని నిర్ధారించడానికి ప్రయత్నించాడు. అతని లెక్కప్రకారం ద్రవిడులు అసబదేవాళ్లు (!) తురేనియన్ వర్గం వాళ్ల భాష మాట్లాడుతారట. దీన్నే ‘శిథియన్’ వర్గం అని అంటారు. ఐరాపావాళ్ల లెక్కప్రకారం ప్రపంచభాషలు మూడు రకాలు. ఒకటి శిథియన్. మిగతాదిరెండూ ‘నెమిటిక్’, ఇండో-యూరోపియన్ భాషలు. సంస్కృతాన్ని ఆఖరు పడేశారు. ద్రవిడ భాషలను సంస్కృతంతో ఎలాటి పోలిక లేదని నిరూపించ ప్రయత్నించారు కార్డ్ వెర్. వ్యాకరణ స్వరూపం శిథిక్-తురేనియన్లతో పోలివుందంటాడు. పోలికలు ఇండో-యూరోపియన్లతో వున్నవి భారతీయ భూమిమీదకు రావేదని, ఆర్యులకు ముందుండేవాని చరిత్రకు ముందు కాలంలో ఆర్యులు, తురేనియన్లు వుండి ఒకటి జాతిగా వున్నప్పటిది అని ఆయన వాదం.

కార్డ్ వెల్ సిద్ధాంతాలు వివాదాస్పదమైనవి:

కార్డ్ వెల్ ఉద్దేశ్యం ప్రకారం “ద్రవిడభాషల్లో సంస్కృతం చాలా కొద్దిగా వుంది. సంస్కృతభాష కంటే ఎక్కువగావుంది మిగతాది.

“సర్వనామాలు; అంకెలు; క్రియా నామవాచక ప్రత్యయాలు వాక్యంలో పదాల అమరిక-ఆ మాటకొస్తే భాషను సజీవంగా వుంచే సర్వ సృష్టూ ద్రవిడ భాషల్లో మౌలికంగా, సమూహంగా సంస్కృతానికి భిన్నంగా వున్నాయి. దక్షిణాది భాషల్లో ఎక్కువగావున్న అసలైన ద్రవిడ పదాల్ని స్థానిక వ్యాకరణ కర్తలు సంస్కృత ఘోష

కాలనుంచి విడిగా వుండి, దేశాలు అచ్చద్రవిడ పదాలు అని విశేషణాలతో గుర్తిస్తున్నారు. మౌలికద్రవిడ పదాలనుంచి ఉద్భవించిన సంస్కృత పదాలను గుర్తించటంలో కష్టం అనిపించలేదు. సంస్కృత తద్భావాలు ఉపయోగించిన ద్రవిడ భాషలు కొన్ని వాటిని పూర్తిగా వదిలించుకున్నాయి. వీటిని అవసరాలుగా కాక అలంకారాలుగా, భాషను అతి సున్నితంచేసే అసవసరమైన నిబంధనలుగా గుర్తించటం జరిగింది.”

“ద్రావిడ భాషలన్నిటిలోనూ బాగా అభివృద్ధిచెందిన తమిళం కావాలనుకుంటే సంస్కృతాన్ని పూర్తిగా వదిలించుకుని నిబంధగలదు. ఇంకా పెరగనూగలదు.” బిషప్ కార్టైట్ చేసిన వ్యాఖ్యాన సారం.యిది!

అటు తర్వాత ఐరోపా విద్యాధికులు అతని మాటల్లోని నిజానిజాలు పరిశోధించకుండా వాటిచే స్థిరసత్యాలుగా ఆమోదించారు. డా॥ కెప్టెల్, డా॥ హెచ్. గుండెట్ ఈ కోవకు చెందినవారు.

కాని తర్వాతి పరిశోధన కారణంగా ఊహించబడే విషయాలు :

1. గ్రీకు రచయితలు అందించిన శిథియన్ పదాలు స్పష్టంగా ఇరానీయులవి. అంటే అవి ఇండో-యూరోపియన్ కుటుంబానికి చెందినవి శిథియన్ భాషలు ఎటువంటి పరిస్థితిలోనూ ఒకే కుటుంబంలో చేర్చలేం; ద్రవిడ భాషలను భారత్ కు బయటి దేశాల్లోని భాషా కుటుంబాలతో సరిపోల్చాలని చేసిన ప్రయత్నాలు విఫలమయ్యాయి. (The Linguistic Survey of India Vol. IV).

2. ద్రావిడ భాషల్లో బిషప్ చేసిన కొన్ని సిద్ధాంతాలను చూస్తే అవేదో అకస్మాత్తుగా, నిరాధారంగా చేసినట్లనిపిస్తుంది. దక్షిణ భారత భాషలకు, ఆర్యభాషలకు చాలా ప్రగాఢమైన, విప్లవాత్మక సారూప్యా

లున్నాయి. ద్రావిడ ఆర్యభాషల్లో భేదాలు తెల్పి, సంస్కృత భాషల మధ్య ఉన్న విభేదాలంత తీవ్రంకాదు. తత్పరితంగా ద్రావిడ భాషలను ఆర్యభాషల వర్గంలో చేర్చాలేగాని తురేనియన్ భాషా కుటుంబాలలో చేర్చ వీలులేదన్న విషయం ఇంకా సమర్థనీయమే. మూఘాలు జీవితంలో వాడే పరికరాలు, పనిముట్లు, స్థలాలపేర్లు, పనుల విషయంలో వాడిన పదాలు- ఇవన్నీ స్పష్టంగా ఒకే రీతిలో వున్నాయి. ఉపసర్గలు, సముచ్చయాలు ఆర్యన్ భాషలోవే. (డా. జి. యు. పోప్).

3. ద్రావిడ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించిన కాల్వెల్ లహా, ఆ తరువాతి వాళ్ళకూ వేదభాషల గురించి, దానిలోంచి ఉద్భవించిన ప్రాకృతుల గురించి తెలీదు.

4. ద్రవిడ వ్యాకరణ రూపాలు ఇంగ్లీష్ - అర్యన్ వర్ణరాలనుంచే వుట్టాయి. ద్రవిడ పరిభాషలోని ప్రాథమిక భాగాల్లో కూడా ఆర్యన్ కానివి చెప్పుకోదగ్గంతలేదు. ద్రవిడ వ్యాకరణం ఆర్యన్ మూలంనుంచే తీసుకో బడ్డది. ప్రాకృతాల్లో మార్పుచెందిన సంస్కృతపదాలు ద్రవిడభాషల్లో మరింతగా మారిపోయి అసలు మూల పదాలు గుర్తించలేనంతగా తయారయ్యాయి. వీటిని సంస్కృత తదృవాలుగా గుర్తించాలంటే ప్రాకృత శబ్దశాస్త్ర పరిజ్ఞానం వుండాలి. నిజానికి తమిళ నిద్వాంసులు 'సెన్-తమక్' అంటే స్వచ్ఛమైన తమిళం అనే ద్రవిడపదాలు; క్రియా ధాతువులు అపభ్రంశ సంస్కృత తదృవాలని నిరూపించవచ్చు. నిర్దేశార్థక, ప్రశ్నార్థక, సర్వనామాలు ఆర్యభాషనుండి వచ్చినవే. ద్రవిడ భాషల్లో ఉపయోగించే క్రియాకాలం (tense), 'ల'కార ప్రత్యయాలు ఆర్యన్ నుంచే తీసుకోబడ్డాయి. ఆర్యన్ కానివి లేనేలేవు. ద్రావిడ వ్యాకరణ రూపాలు, ద్రావిడ ధాతువులకు సంస్కృత ప్రత్య యాలు చేర్చి రూపొందించినవే." (ద్రవిడ సిద్ధాంతాలు - 210.

ఊహలు చారిత్రక సత్యాలై కూర్చుంటాయి:

భాషా భేదం రూపంలో దౌడ్డిదారిన భారత్ లో ప్రవేశించిన ద్రవిడ ఇతర ప్రాంతాల జాతీయ భావ రూపంలో ముందుగదిలో తిష్ట వేసు కూర్చుంది. బిషప్ కార్డ్ వెల్ పిచ్చిగా చేసిన నిర్ణయాలు కాలక్రమేణా ఏదో పెద్ద నిరూపణ చెందిన సత్యాలుగా మారాయి. శాస్త్రీయ పరిశోధనలు గాని, కనీసం సరిమాట్టంగానీ జరుగలేదు. బిషప్ గారి “ఉండి ఉండవచ్చు” లాంటి ప్రయోగాలు తర్వాతివాళ్ళు “కచ్చితంగా వున్నవి” అని మార్పు చేసేశారు. ‘ఇలావుంటే బాగుండు’ అని అతను వ్యక్తికరించినవి అతని సినలైన ఊహలు చారిత్రక సత్యాలై కూర్చున్నాయి.

ఈ విషయంలో ప్రమాణాలుగా చెప్పబడుతున్న వాళ్ళ అశాస్త్రీయ దృక్పథం ఈ సందర్భంలో చెప్పకొనిరానిది. ఉదాహరణకు వి.ఎ. స్మిత్ తన పుస్తకం “పురాతన హిందూ ఇండియా” (Ancient-Hindu India - 1920) లో బిషప్ కార్డ్ వెల్ చేసిన వ్యాఖ్యానాల సన్నిధిలో ఆమోదించాడు. మళ్ళీ “పూర్వకాల ద్రవిడ సంస్థల విషయాలను గ్రహించటానికి లభ్యమయ్యే ఉపకరణాలు అతి తక్కువ. ఉన్నవాటి మీద చరిత్ర కోసం చేసిన పరిశోధనలూ అసంపూర్ణమే....భవిష్యత్తులో భాషల విషయంలో మంచి శ్రద్ధాసక్తులు కలిగిన విద్వాంసుడు ద్రవిడ నాగరికత చరిత్రను పరిశోధించి మంచి గ్రంథాన్ని తయారు చెయ్యగల డేమోగాని, ప్రస్తుతం లభించే సాహిత్యం మాత్రం అతి స్వల్పం. పైగా చెడురుమదురుగావుంది. అసలు దీన్ని గుర్తించటానికే కష్టంగా వుంది. లోపాలున్నాయి. ఎన్నో విషయాలు వివాదాస్పదంగా కూడా వున్నాయి” అని మరోచోట వ్రాశాడు. కాని స్మిత్ ఆ నమ్మకకణంగాని బిషప్ కార్డ్ వెల్ సిద్ధాంతాలమీదే ఆధారపడి “ద్రవిడ సంస్కృతి” “ప్రత్యేక ద్రవిడ నాగరికత” అనేవి వున్నాయని మాత్రం అన్నాడు. ఎలా అయినా ఈ పదాలు నలుగురిలో పాకిపోవాలిగా మరి!

మిగతా ఐరోపా విద్వాంసులు ఇలాటి అశాస్త్రీయ దృక్పథాన్నే అవలంబించారు. శ్రీ కనకసభై పిళ్లై ఈ విషయంలో పరిశోధన చేసిన మొట్టమొదటి భారతీయుడు. ఆయన తన ఊహల్ని అతి స్వేచ్ఛగా విహరింపచేసి చరిత్రకు చిత్ర విచిత్ర స్వరూపాన్నిచ్చాడు. ఆయన కల్పనలు, ఇష్టాయిష్టాల మోజులు; మన కార్డ్స్‌వెల్ వ్రాతలు వీటన్నింటినీ అటు తర్వాతి రచయితలు చారిత్రక సత్యాలుగా తీసుకోవటం జరిగింది.

ఊహల మీద ఆధారపడి చేసుకున్న నిర్ణయాలు జాతీయ చరిత్ర పరిధితో ప్రశంసల్ని, గౌరవాన్ని ఎలా పొందగలవు?

స్వప్నంలో జన్మభూమి

తమనుతామే ఒక ప్రమాణంగా ప్రకటించుకున్న ఐరోపా రచయితలు ద్రావిడ సిద్ధాంతాన్ని భాషాస్థాయినుంచి ఓ జాతీయస్థాయికి పెంచాలని పాటుబడ్డారు. ఈ ద్రావిడులకు ఓ జన్మభూమిని వెతికిపెట్టే బృహత్తర కార్య భారం చేబట్టారు.

“ప్రస్తుతం హిందూ మహాసముద్రంలో మునిగిపోయిన లిమూరియన్ ఖండం ద్రవిడ నాగరికతకు జన్మభూమి” అని తేల్చారు. మరి ఈ ఊహకు ఆధారాలేమిటి? ఏమీలేవు! ప్రపంచ సాహిత్యంలో ఏ ఒక్క వాక్యంగాని, ఏ శిథిలాలుగానీ కాదు - ఈ ఐరోపా విద్వాంసులు కలగనేదాకా 19, 20 వ శతాబ్దాల వరకూ ఈ ద్రవిడ నాగరికత గురించి ఎవ్వరూ వినలేదు. వాళ్ళ సిద్ధాంతానికి బలం చేకూర్చటం కోసం ద్రవిడ జన్మభూమి అవసరం ఒకటి వచ్చిపడ్డది. అదీ భారత్‌కు బయటపుండాలి. కాబట్టి ద్రవిడ నాగరికత తప్పక ఎక్కడో లిమూరియన్ ఖండంలో అభివృద్ధి చెందే వుండాలి. లేకుంటే హిందూ నాగరికతకు భిన్నంగా ద్రవిడ నాగరికత అనే మరోటి భారత్‌లో వుందంటే నిరూపించుకోవాల్సిన సవాలు

ఎదురౌతుంది. కాబట్టి ద్రవిడ జన్మభూమి సిద్ధాంతం ఓ ఊహ! ఈ ఐరోపా వారి ఊహించే ప్రజ్ఞ చెప్పుకోదగ్గదే. హిందూ యోగుల అంతర్ జ్ఞానాన్ని మించిన ఊహ జ్ఞానం వీరిది! యోగులు భూతకాలంలోకి చొచ్చుక పోయి అనాటి స్థితిని గ్రహించే శక్తికలిగివుంటే, వీళ్ళు ఇలా వెనక్కి ప్రయాణించేసే శ్రమ లేకుండానే ఎన్నడూ లేనిదాన్ని కనిపెట్టటంలో సమర్థులు.

ఆర్య - దస్యుల అసలు ఆర్థం

పైగా చురో అవసరం వచ్చిపడింది. 'దక్షిణానవున్న ద్రవిడుల సబడి వాళ్ళు మిగతా హిందూ జాతికి భిన్నమైనవాళ్ళు' అని నిరూపించాలి. ఇంతకుముందు అనుకున్నట్లు తమిళ సాహిత్యంలో ఎక్కడా ద్రవిడ పదం కనిపించదు. స్కంధ పురాణంలోవున్న పంచ - ద్రవిడ భావం ద్రవిడ జాతి సిద్ధాంతాన్ని నిరూపించదు. నిజానికి ద్రవిడులకు, హిందూ స్రాన్ లోవుండే మిగతావారితోగల ఏకీభావాన్ని తెలియచేస్తుంది. సాంప్రదాయ పంచ ద్రావిడుల్లో మహారాష్ట్రలు, గుర్జరులు కూడా ఉన్నారు. ద్రవిడ-ఇతర సిద్ధాంతాలకివి అంత అనుకూల విషయం కాదు పాపం. దీనికి మార్గం దక్షిణాది హిందువులను మినహాయించి మిగతా హిందువులకో షేరు పెట్టటమే. 'ఆర్య' పదం దీనికి పరిష్కారం అని ఆలోచించారు. తత్ఫలితమే ఆర్య జాతి సిద్ధాంతం. ఆర్య విరోధి జాతి అనార్యులు, దస్యులు లేక ద్రవిడులు; వీరికి ఆర్యులకు మధ్య యుద్ధాలు. చరసేగా అన్నీ పుట్టుకొచ్చాయి.

ఈ ఆర్యపదంలో విశేషత ఏమిటి? డా॥ బాబాసాహెబ్ అంబేద్కర్ తాది విద్వాంసులు ఈ ఆర్య అనేది ఒక చారికిగాని, ఒక ప్రజాక్షుగాని

పేరు కాదని గ్రహించారు. ఈ పదానికి మూలం 'ఠ' అన్నది. దాని ఆర్థం 'గౌరవనీయ' 'ఉదాత్త' అని. ఉదాహరణకు 'సాహిత్య దర్పణంలో' నడి, దర్శకులు పరస్పరం ఆర్య అనిపించుకోవాలనివుంది. చిన్నవాడు అన్నను ఆర్య అని పిలవాలనే వాడుక వుంది.

నాలుగు వేదాల్లో వ్యక్తుల గుణశ్రేష్ఠతల, గుణహీనతలనుబట్టి ఆర్య, అనార్య, దస్య అని పదాలు వాడటం జరిగింది. స్వపశుడు (ఛండాలుడు) కూడా ఆర్యుడు కావచ్చు. మహా భారతంలో ధర్మవ్యాధుడనే ప్లేచుడు తన తపశ్శక్తితో ఆర్యుడు కావటమేకాదు తౌశిల బ్రాహ్మణుడిని బోధ చేయటానికూడా సమర్థుడయ్యాడు. పంశపారంపర్యంగా వస్తున్న వారి ధర్మ వ్యతిరేక వర్గానికి చెందిన ప్రహ్లాదుడిని హిందువులు ఆర్యుడిగా స్వీకరించారు. శ్రీమత్ భాగవతం ప్రకారం సంపూర్ణ ధర్మానుగామి అయిన ఛండాలుడు ఆర్యత్వాన్ని పొందవచ్చు. అదే ధర్మాన్ని ఆచరించని బ్రాహ్మణుడు ఆర్యుడని అనిపించుకోలేడు. శ్రీ శంకరాచార్యుల 'మనిషా పంచకం' ప్రకారం ఆత్మజ్ఞానంలో ఓ స్థాయికి చేరిన ఛండాలుడు ఆర్యుడౌతాడు. ప్రతి వర్ణంలో అనార్యులు, దస్యులు అనే వ్యర్తులుంటారు. ఆర్యత్వంగాని, దస్యత్వంగాని ఏదో ఒక వర్గానికి పరిమితంకాదు. మహా భారతంలోని శాంతిపర్వంలో స్పష్టంగా చెప్పిన విషయం:

“దృశ్యంతే మానుషే లోకే
సర్వ వర్ణేషు దస్యవాః”

దస్యులు అన్ని వర్ణాల మానవాళిలో వున్నారు.

ఆర్యత్వం ఏ వర్ణంవారి సొంతమూ కాదు. అలా ముడిపెట్టటం తప్పు.

ఇలాటి ఎన్నో నిర్ధారణలు ఆధారంగా గౌరవ శ్రీ బాబాజీ మహారాజ్ పండిట్ దిగువ నిర్వచనాన్ని ప్రామాణికంగా అంగీకరించారు.

“కర్తవ్య మాచరణం కార్యం అకర్తవ్యామనాచరణే ।

తిష్ఠతి ప్రకృతాచారే సవై ఆర్య ఇతిస్మృతేహే॥”

ఏది చెయ్యాలి అది చేసేవాడు, ఏది చెయ్యరాదు దానికి దూరంగా వుండేవాడు, నిర్ణీత కృత్యాలను నిరంతరం చేసేవాడు అర్హుడు. ఏ యూరో పియన్ శాస్త్రపదవేత్రా ఆర్య అనేది ఒక జాతికిగాని, వర్గానికిగాని, కొంత మంది ప్రజలకుగాని ప్రత్యేకించిన పదంగా నిరూపించలేదు.

పక్షపాతం అర్థరహిత సిద్ధాంతాలకు దారి తీస్తుంది

ఆర్యజాతి, ద్రవిడజాతి అన్న సిద్ధాంతాలను అటు శర్వాత పాశ్చాత్య విద్వాంసులు ఎలా నిర్మాణం చేశారో తెలుసుకోవాలి.

మొట్టమొదట భారత్ ఒకే దేశం కాదని, భారతీయులంతా ఒకే ప్రజ కాదని ఊహించటం జరిగింది. ఏమి ఏమైనా వాళ్ళు ఈ దేశంలోని అసలైన నివాసులుకాదు. అలల్లా వచ్చిపడ్డ పలసదాల్లే అందరూ. ప్రతి వలసా అలా ఒక భాష మాట్లాడే వర్గానిది. అందువల్లే భారత్ లో ఇన్ని భాషలు మాట్లాడేవాళ్ళున్నారు. విశాలంగా ఆలోచిస్తే భారతీయులను రెండు భాషా వర్గాలుగా విభజించవచ్చు. ఈ రెండు వర్గాలవాళ్ళూ జాతిరీత్యా భాషరీత్యా కూడా వేరుగా ఉండేవారు. నిరంతరం పరస్పరం విరోధంతో వుండేవారు.

సిద్ధాంతం మొత్తం భాషాభేదాలు అన్న అతిబలహీన సూత్రం మీద ఆధారపడివుంది. కాని ఇది నిలవని సిద్ధాంతం. అతి త్వరలోనే ఏమి

ద్రవిడ భాషా విశేషాలు అని అనుకున్నారో అవన్నీ దక్షిణాదికి మాత్రమే పరిమితం కాలేదని తేలిపోయింది. ఈ భాషా విశేషాలు ఉత్తరాదివారి భాషల్లోకూడా కనిపించాయి.

రెండవ అంశం. సంస్కృతాన్ని వీళ్ళు ఇండో-యూరోపియన్ కుటుంబానికి చెందిన భాష అన్నారు. కాని ఈ భాషకు ఇండో-యూరోపియన్ భాషల్లో వున్న కొన్ని స్పష్టమైన గుణాలు లేవు. ఈ రెండు సిద్ధాంతాల ఫలితంగా మొదట ప్రవేశపెట్టిన ఆలోచన గురించి అనేక అనుమానాలు తలెత్తుతాయి.

నిర్వృక్షపాతంగా ఆలోచించే ఏ ఏదైనానుదైనా ఈ అంశంపట్ల కొన్ని నిర్ణయాలకు రాకతప్పదు.

1. ఏ కారణాలు ఆధారంగా సంస్కృతాన్ని ఇండో యూరోపియన్ భాషా కుటుంబానికి చెందిన అన్నారు అదే విధంగా మరికొన్ని కారణాలు ఆధారంగా అవి తప్పు అనవచ్చు.

2. ద్రవిడ భాషలు అని పేరుపెట్టిన అన్ని భాషలకు సంస్కృతం పోలికలు ఉన్నాయి.

3. సంస్కృతం, ద్రవిడ భాషలు ఒకే మూలంనుంచి వున్నాయి అని పేరుపెట్టినా, తప్పింది.

4. ఆర్య ద్రవిడ కుటుంబ భాషలు అని పేరుపెట్టగా చెప్పినవన్నీ నిజానికి ఒకే వర్గానికి చెందినవైనా అయివుండాలి.

కాని ఈ తర్కాన్ని ఓ ప్రత్యేక ఉద్దేశ్యంతో, పక్షపాత బుద్ధితో ఆలోచించే యూరోపియన్ విద్వాంసులు ఒప్పుకోలేకపోయారు. పైగా

తాము గుడ్డిగా నమ్మిందాన్నే పట్టుకూర్చుని, దాన్ని నిరూపించటానికి మరో తిరుగుడు పెట్టారు. అదేమిటంటే, ఆర్యులు భారత్ లోకి ప్రవేశించే ముందే ద్రవిడులు ఉత్తరాన, వాయువ్య ప్రాంతాన మొత్తం విస్తరించి వుండేవాళ్లు. అందువల్లనే ఆర్యుల భాషల్లో ద్రవిడ ప్రాబల్యం కనిపిస్తుంది. కానీ ఈనాటికి ఖచ్చితమైన చారిత్రక సత్కాలతో ఈ ఊహను నిరూపించు కోలేకపోతున్నారు.

ద్రవిడ భాషలు ఉత్తరాన విస్తరించి వుండేవని ఎలా నిరూపించు కోవాలి? ఇంకో ఆర్యన్ దిశేషడాల్లో ద్రవిడ లక్షణాలున్నాయి. వేదాల్లో కూడా ద్రవిడ ప్రాబల్యం కనిపిస్తుంది. ముఖ్యమైన ద్రవిడ లక్షణాలను చిట్టలు ఇలా గుర్తించారు :

1. 'సెరిబ్రల్' అక్షరాలు అనబడే వాటిని ఇంకో ఆర్యన్ వాడుక భాషలో గమనించారు.

2. 'ర' ను 'ల' గా, 'ల' ను 'ర' గా ఎలా అంటే అలా వాడటం.

3. క్రియా రూపకాల బదులు సంధాన కారకాలైన అసమాపక క్రియారూపాలను వాడడం.

4. భూతకాల కర్తృత్వక అసమాపక క్రియారూపాలను, భవిష్యత్ కాలపదబంధాలను తయారుచేయటం.

కొందరు పండితులు ఉద్దేశం ప్రకారం మనం అనుకుంటే ఆర్యభాషలోని ఈ పదాలు నిజానికి ద్రవిడ భాషల్లో ఆర్య భాషా లక్షణాలు. హిందువులకు పూర్వం ఉన్న స్థానికత అన్ని ఊహలు పోయేవల్ల ఆధారంగా చూపే ద్రవిడ పదాలు నిజానికి ఆర్య జీవితాన్నే నిరూపిస్తున్నా

యని ఖచ్చితంగా నిరూపించారు ఈ పండితులు. (ఉదాహరణకు ఒరైజా, జింజింబర్, కర్వయాన్, ఆల్బం, తుకిలాంటివి). ఏ నిరూపణ లేకుండా క్రింది విషయాలను అంగీకరించిన పండితులు దిగ్రాఫ్‌పాతికి లోనయ్యారని చెప్పాలి.

1. ఇండో ఆర్యన్ భాషా సంప్రదాయం ఒకటి వుందనీ, సంస్కృతం దానికి చెందిందనీ అనటం.

2. ద్రవిడ భాషా సంప్రదాయం ఒకటుందనటం.

3. ఈ రెండూ విభిన్నమైన వలసలకు చెందిన తరంగాలనటం.

హిందువులకు పూర్వం మరో నాగరికత వుందనటం ఓ కాలంలో ఊహయితే దాని పట్టుకున్న, మిగతా సిద్ధాంతాలు చేశారు తర్వాతివాళ్ళు. అందువల్లే ఈ 'ఆర్యన్‌లో ద్రవిడ లక్షణాలు', 'ద్రవిడస్‌లో ఆర్య లక్షణాలు' అనే తిరమక. ఈ గందరగోళాలు, తిరమకలు, అభూత కల్పనలు, అన్ని సమస్యలు, అనందర్‌వాలు భరత పర్షంలో 'ఒకేజాతి', 'ఒకే ప్రజ' అని ఒప్పుకుంటే దూదిపింజల్లా తేలిపోతాయి.

ఒకేజాతి-ఒకే ప్రజ

ఈ క్రింది విషయాలను స్పష్టంగా గుర్తించాలి.

పోటియా పర్యంతం మీది హిందూముషీ అగస్త్యుడు మొట్ట మొదటి తమిళ వ్యాకరణం వ్రాశాడు. అందులో అక్షరాల అమరిక సంస్కృత పద్ధతిలో వుంది. ఈనాటి తమిళ వ్రాత పద్ధతి తొమ్మిదో శతాబ్దానికి చెందింది. తొలి లిపిపద్ధతైన 'వద్దె యుత్తు' ఈనాటి పద్ధతికి భిన్నమైంది. ఆ తొలి పద్ధతి అశోకుని బ్రాహ్మీలిపిని పోలివుంటుంది. తొల్కాప్పియం,

ఇరయనూర్, అకప్పొరుల్, కురున్తోకయ్, అకనానూరు, కళిత్రోకై, పరి పొలల్, పట్టుపట్టు, సిలప్పాదికారం, మణిమేకలైల నుంచి లభించే చిత్రం సంపూర్ణంగా, ఎటువంటి అనుమానాలకూ తాచివ్వని హిందూ సమాజానిదే! సిలప్పాదికారంలో వర్ణించిన పట్టణ స్వరూపం 'అర్థశాస్త్ర' కాలంనాటి పాటలపుత్రను, మరొకొన్ని ఇతర ఉత్తరదేశ పట్టణాలను పోలి పుంటుంది. విస్తరణా పద్ధతిలో మదురై పట్టణం పాటలపుత్రను పోలివుంది. కోటలు, పట్టణానికి జలం చేకూర్చే కట్టడాలు అన్ని కౌటిల్యుడి వివరణలనే అనుసరించివున్నాయి. మిగతా ఎన్నో విషయాలతో బాటుగా సిలప్పాది కారంలో నాలుగువర్ణాల వారి ప్రత్యేక దేవతామూర్తులను వర్ణించటం జరిగింది. నాలుగు వర్ణాల వారు కలిసినప్పుడు చెలరేగే నిరంతర మాటల గొడవ; యాగాల్లో బ్రాహ్మణ నివేదనలవల్ల హోమగుండంలో నుంచి ఉద్భవించే పొగలు; ప్రతి ఏడాది జరిగే ఇంద్రుడి పండగ; శివుడు, సుబ్రహ్మణ్యుడు, చిష్టు, బురాముడు, ఇంద్రుడులాంటి వేదకాలనాటి, అటు తర్వాతి దేవతలను ఆరాధించటం; శివ, కృష్ణ, దుర్గ, శ్రీదేవి, ఇంద్రాణీల నృత్యాలు; ఫాల్గుణమాసంలో కాముడి పండగ; గ్రహాలకు హిందువుల పేర్లు; హిందువుల నెలలపేర్లు; పన్నెండు నెలలు అచి పౌర్ణమితర్వాతనుంచి మొదలవటం ఇలాంటివి ఎన్నోవున్నాయి ఆ గ్రంథంలో.

ఇవేకాదు- సనాతన తమిళ గ్రంథాలు మణిమేకలై పరిపాతల్లలో వివరించబడ్డ వేదాంతం, దేవీ దేవతలు, ఆరాధనా పద్ధతి, కాల నిర్ణయం, కాల విభజన, ఆనాటి తమిళనాడులోని జీవన పద్ధతులు అన్నీ సూటికి నూరు శాతం హిందువులవే. "ద్రవిడులు" అతి గౌరవప్రదంగా చూచే తిరుక్కురల్లో అధ్యాయాలను నాలుగు పురుషార్థాల పద్ధతిలో విభజించారు. అందులో అర్థవిభాగం కౌటిల్యుని అర్థశాస్త్రాన్ని పోలివుంది. గ్రంథ ఘంటా ఘండా సమాజానికి అద్దం పట్టింది.

అన్ని ఆధారాలు ఒకే సిద్ధయానికి దారితీస్తాయి. హిందూసంస్కృతి, నాగరికతలకు భిన్నమైన మరో ద్రవిడ సంప్రదాయం పుండనటానికి ఆధారాలే లేవు. మతం, వేదాంతం, జీవనధ్యేయం, చరిత్ర, వీరులు, లిఫి, భాష, శాస్త్రజ్ఞానం, సాంఘిక ఆర్థిక స్థితిగతులు ఏదీ తీసుకున్నా ఇదే సత్యాన్ని స్పష్టంగా తెలియజేస్తాయి. ఎన్ని చిహ్నాగానాలు చేసి చెప్పిన వైనా తరచి చూస్తే 'ద్రవిడన్' అన్న ప్రతిదీ ఆఖరుకు 'హిందు' అని తేలుతుంది.

7. బుద్ధుడు, మార్క్స్, డా॥ అంబేద్కర్

డా॥ అంబేద్కర్ కమ్యూనిస్టులకు శుద్ధ వ్యతిరేకి. 1950లో బర్మాలో బౌద్ధం, మార్క్సిజం ఒకే రకమైనవని నిరూపించే చర్యపత్రంపట్ల అమిత ఆగ్రహాన్ని వ్యక్తం చేశాడాయన. నిజానికి కమ్యూనిజం బౌద్ధంలో సహా అన్ని మతాల మీదికి యుద్ధాన్ని ప్రకటించింది. బుద్ధుడు దాస్ కాపిటల్ను పట్టకారతో కూడా తాకి పుండేవాడురాదన్నదీ పరమ సత్యమే! డా॥ అంబేద్కర్ ఎప్పుడూ మార్క్స్, కమ్యూనిస్టుల మహమ్మత్ అన్నీ దాస్ కాపిటల్ వాళ్ళ కురాన్ అనీ అంటూండేవాడు. బుద్ధుడు 99% వ్రాతలను వ్యతిరేకించేవాడు.

“గురువు అనే గౌరవంతో గురువు చెప్పించాన్ని అలానే ఎప్పుడూ ఆమోదించవద్దు. ఏ సిద్ధాంతమైనా మీరు స్వయంగా పరిశీలించి, అనుభవానికి తెచ్చుకుని, విశ్లేషించి చూచి, అది మానవాళికి తప్పక మేలు కల్పగ, చేస్తుందనే నమ్మకం కుదిరాకే అనుసరించండి. మీరు మార్గదర్శకంగా ఆమోదించండి.”

ఏ కమ్యూనిస్టు కూడా ఈ పద్ధతిని అనుసరించలేదు. అలాచేస్తే ట్రాప్సి- గలే పడుతుంది!

బుద్ధుడు వ్యక్తిగత ఆస్తుల్ని నిషేధించలేదు. ఆస్తిపాస్తుల్ని సంపాదించుకోమన్నాడు. కాని అవి చివరకు సంపన్నత అధీనంలో వుండాలి, పరిత్యాగం సినలైన మానసిక స్థితి. అవి స్వచ్ఛందంగా జరగాలి. పైన్నుంచి ఎవరో భయపెడితే, ఒత్తిడి తెస్తే జరిగే పని కారాదు. బుద్ధ సన్యాసులు సమాజ జీవనాన్ని తమ ఇష్టానుసారం స్వీకరిస్తారు. ఎవరి బలవంతమూ వుండదు. అందరూ సామాన్యులరూ బౌద్ధం ఈ జీవితాన్ని నిర్ణయించదు. బౌద్ధ సన్యాసులకూడా తమ ఇష్టానుసారం రింగి సామాన్య జీవితాన్ని గడిపే స్వేచ్ఛ వుంది.

మార్క్స్ సిద్ధాంతంలోని పర్గ పోరాటం మార్క్సుకు బౌద్ధంలోని 'సంసారం' అనబడే సహజ ప్రపంచ సంబంధ పద్ధతి తెలియదని, స్పష్టం అవుతోంది. 'ప్రానిస్ కళ' ప్రకారం నిజాని మార్క్సుకు, రెనిన్ కు బాగా వెనుకబడ్డ ఆనాటి జాతిస్టు రష్యాలోని త్రైస్తవం తప్పించి మరో మతాన్ని గురించి తెలిదు.

ఇలవంత ఆక్రమణతో ఏ సమస్యాలెగదని బుద్ధుడు నమ్మాడు. "చిద్వేషం ద్వేషంవల్ల నమసిపోదు, ప్రేమవల్ల అంతమవుతుంది. ఇది అతి పురాతన సిద్ధాంతం."

కమ్యూనిజం పునాది ద్వేషం, పగ. బౌద్ధానికి ఆధారం ప్రేమ. తన ధ్యేయసాధనకు కమ్యూనిజం బాహిర బలత్కారాలనే అనుసరిస్తే, బౌద్ధం అంతర్గత పరివర్తన మీద ఆధారపడుతుంది.

కమ్యూనిజం కార్య పద్ధతి బాహరమైంది, బౌద్ధ పద్ధతి అంతర్గతమైంది. “మనస్సు, సంకల్ప శక్తి గలిగిన ఈ బొడుగుగాటి శరీరంలోనే భిక్కులాగా మీకు ప్రపంచ సృష్టి, స్థితిలయాలను తెలిపాను. త్రౌర్యాన్ని అంతం చెయ్యటానికి, మంచిని స్థాపించటానికి, మనస్సును శుద్ధి చెయ్యటానికి అందరు బౌద్ధులకు బోధలు ఇవే!”

బుద్ధుడి బోధలకు ఏ విధంగానూ సరిపోలని నిరంకుశత్వం మీదే కమ్యూనిజం ఆధారపడుతుంది. బౌద్ధం వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛను ఆశీస్సుంది. ‘కార్మిక నిరంకుశత్వం’ దాన్ని అణగదొక్కేస్తుంది. ప్రతి వ్యక్తి తన ‘ధమ్మమత’ను అనుసరించే హక్కువుంది, ఈ హక్కుమీద ఆక్రమణ బౌద్ధానికి వ్యతిరేకం. ఏ కొద్దిమంది చేతులతోనో అధికారం కేంద్రీకృతం అయివుంటుంది ప్రమాదకరం. లోభ, దోష (వేర్పే), మోహ లాంటి మూడు గుణాలు ప్రతివ్యక్తి మనస్సులో వుండే దోషాలు అన్నాడు బుద్ధుడు. సంపూర్ణాధికారం గల పాలకవర్గంలో ఈ ధోరణులు ప్రబలటం భాయం,

మానవ జీవిత లక్ష్యం ఏమిట? ‘అత్యధిక స్థాయిలోని భౌతిక ఆనందం’ అంటారు మార్క్సిస్టులు. తార్కికంగా ఆలోచిస్తే మార్క్సిస్టులు అనే ‘గతితర్క భౌతికవాదం’ అబద్ధమే! అలాటి భౌతిక ఉద్దేశాలను బౌద్ధం ఆమోదించదు. కోరికలకు అంతంలేదు. కోరికల బద్ధులైనా శారీరక సుఖాల ఆజ్ఞాపకం వస్తూ ఎన్నటికీ ఆర్పలేం. ఈ వాంఛలను, తృప్తిను తృణించటమే అనలైన మార్గం. అంతిమ పరాకాష్ఠగా బౌద్ధం నైతిక సిద్ధాంతాలనే అన్ని వైరుధ్యాల అంతానికి పరిష్కారంగా చెప్తుంది.

నిజానికి బౌద్ధానికి, మార్క్సిజానికి వున్న భేదాలు ఇంకా మౌలికమైనవి. మార్క్కు వ్యక్తికరించినట్లు పదార్థంతప్ప మరేదీలేదు. మనస్సు

పదార్థంయొక్క బాహిరరూపమే. తన అదుపులోలేని బాహిర భౌతిక పరిస్థితులవల్లనే మనకి చూపొందుతాడు. వ్యక్తికి స్వేచ్ఛా, స్వాతంత్ర్యాలు, తన ఇష్టానుసారంచేసే అవకాశం లేవు. కాబట్టి నీతి, అదినీతి ఆనవాటికి అర్థంలేదు. కాని, బౌద్ధం వ్యక్తి తన స్వేచ్ఛానుసారం నడుచుకోగలిగే శక్తిమీద సమ్మతం వుంచుతుంది. కాబట్టి అది నైతిక, పారంపర్య విలువలమీద ఆధారపడుతుంది.

ఆత్మ, భగవంతుడు షష్యులలో కొన్ని సిద్ధాంతాలను నిరాకరించినా బౌద్ధం మౌలికంగా ఆముష్మిక ప్రాధాన్యత కలది. బుద్ధుడు తన కాలంలో లోకాయతీలు, నాస్తికులు, వేచేదవాదినులు ప్రచారంచేసే భౌతికవాదాన్ని తీవ్రంగా ఖండించాడు. బౌద్ధుల పదజాలంతో చెప్పాలంటే మార్కు ప్రచారం చేసింది 'వేచేద దిత్తి' అంటే భూస్మవాదం. హత్యా కాండలు జరిపే మార్క్సిస్టులు బౌద్ధ సిద్ధాంతాలైన పునర్జన్మ, కర్మలను ఆమోదించలేరు. మార్క్సిస్టుల భౌతిక వాదానికి పునాదైన భూస్మవాద సిద్ధాంతంలోని బోలుకనాన్ని బుద్ధుడు తన 'బ్రహ్మజాల సుత్త'లో స్పష్టంగా చెప్పాడు. భౌతిక వాదాలైన కమ్యూనిస్టులు నిర్వాణానికి (నిబ్బణ) దారి తీసే అష్టవిధులను ఒప్పుకోరు.

డాక్టర్ అంబేద్కర్ కొత్తగా బౌద్ధులు అయిన వాళ్ళకు ఈ షష్యులను స్పష్టంగా తెలియచేయటానికి ప్రయత్నించారు. వీళ్ళంతా కమ్యూనిస్టుల ప్రచార ప్రవాహంలో కొట్టుకపోతారని ఆయన భయం. ఆయన చనిపోయేదానికి కొద్దిరోజుల ముందే 'బౌద్ధం - మార్క్సిజం' అనే పుస్తకాన్ని ఈ ఉద్దేశంతోనే పూరించేశాడు. రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం ఆయన పార్టీలోని ఓ వర్గం కమ్యూనిస్టులతో చేతులు కలపటానికి ఎంతో ఆత్మత పడ్డది. ఆ పుస్తకం మాత్రం ఈసాటికి వెలుగును చూడలేక పోవటం దురదృష్టం. బహుశా అది పదిమంది చేతుల్లోకి వెళ్ళటం కొంఠరికి ఇష్టం వుండి వుండకపోవచ్చు!

8. బౌద్ధమతం తప్పు మార్గంలో పడుతోందా ?

నాగపూర్ లో 1958, అక్టోబర్, 14 న అతి పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజల్ని బౌద్ధమతానికి మార్చిన భారతీయ బౌద్ధమత సభవారు దిశంబర్, 6, 1960 న బౌద్ధమత రాష్ట్రకర్తలకు, సన్యాసులకు ఓ సభను ఏర్పాటు చేశారు. అలాంటి కార్యక్రమం ఏర్పాటు చెయ్యటం అదే మొదటి సారి.

కొత్తగా బౌద్ధాన్ని చేర్చినవారికి బుద్ధుని మతం గురించి వివరంగా తెలియజెప్పటానికి ఎటువంటి ప్రయత్నమూ ఆరగలేదు. ఈ పనికిగాను విహారాలను, విశ్వవిద్యాలయాలను ఏర్పాటు చెయ్యాలని డా॥ అందేదర్జీర్ కు కొన్ని యోజనలుండేవి. దురదృష్టవశాత్తు ఆయన అటు తర్వాత ఎక్కువ రోజులు సజీవంగా లేరు. ఆయన అనుయాయులకు ఇలా ఎటువంటి రంగుల పూతలేని ధార్మిక విషయాలపట్ల అంత రుచి పున్నట్లునిపించదు. ఈ రాజకీయ వేత్తలకు బౌద్ధమతం గురించి అ-అలగ్నా వచ్చేసే లేదో అగుమానమే!

బౌద్ధం స్వీకరించేముందు కూడా వీళ్ళకు మతం మీద అభిమానం ఎంతమాత్రం వుండేదో వాళ్ళ మిత్రులకు శత్రువులకూ తెలిదు. ఈనాటి వరకూకూడా వాళ్ళ మత ప్రేమ రహస్యంగానే వుండిపోయింది. ఈ బౌద్ధ నేతలను గౌరవనీయ యం. పన్నాసిద్ధి, మహాలింగ్, శ్రీచేవప్రియవల్లి సేంహాలతో పోల్చి వాళ్ళ అనుయాయులుకూడా చెప్పుటం లేదు. ఈ ధార్మిక వ్యక్తులకు కొత్తగా బౌద్ధంలో చేరిన వాళ్ళ మీద ఎలాటి అదుపూ లేదు.

మహారాష్ట్రలో ఓ ఆర్థిక సామాజిక వర్గంగా వున్న, రాజకీయపార్టీ పరిధిలో వున్న ఈ వినూత్న బౌద్ధుల సామాన్య ప్రజలకు చెందిన కులం వారు కాదు వాళ్లు. అసలైన విషయం ఈ కొత్త బౌద్ధుల నాయకవర్గానికి మతం అన్నదాని మీద పెద్ద శ్రద్ధలేదు. అందువల్లనే నిజమైన భిక్కులను పిళ్లెవ్వరూ ఆత్మచిన్వాసంతో 'పిళ్లె మా నాయకులు - మమ్మల్ని సడి పిస్తారు' అని చెప్పుకోరు.

అసలు అబేద్గర్ ఆశయం

డా॥ అబేద్గర్ బౌద్ధం నుండి క్రింది విషయాలను ఆశించాడు:

1. నైతిక విలువల మీద సమాజం నిలబడగలగాలి.
2. ఈనాటి శాస్త్రీయ, హేతువాద పరిధిలో అందరి మనస్సులకు తృప్తి కలిగించే బోధలు ఇవి.
3. మౌలికమైన స్వేచ్ఛ, సమానత, సామ్రాజ్యత్వం పెంపొందించే సూత్రాలు గల వ్యవస్థ.
4. అన్ని బాధలకూ నిష్క్రమ మార్గం చూపి వయనిస్తూ వేదరికాన్ని అంగీకరించకపోవటం.

ఈ ఆదర్శాలను బౌద్ధం సఫలం చేయగలదని ఆయన ఆశించాడు. కానీ ఈ నాటి సూత్న బౌద్ధుల వ్యవహారం వారి నాయకుల పంథా బౌద్ధాన్ని ఇరుకులో పడేస్తున్నాయి.

డా॥ అబేద్గర్ తన ఉద్యమాన్ని మౌలికంగా, సంపూర్ణంగా ధార్మికంగానే వుంచదల్చుకున్నాడు. దీని సాధనకోసం బౌద్ధమత సంస్థ తీసుకోవలసిన కార్యక్రమాలు కొన్నివున్నాయి.

1. భారత్ లో బౌద్ధాన్ని వ్యాప్తిచేయటం.
2. బౌద్ధుల ఆరాధనకు దేవాలయాలను నిర్మించటం.
3. మత విషయాలను బోధించటానికి పాఠశాలల్ని, కళాశాలల్ని స్థాపించటం.
4. అనాధాశ్రమాల్ని, వైద్యాలయాలను, సహాయ కేంద్రాలను స్థాపించటం.
5. బౌద్ధవ్యాప్తికి కార్యకర్తలను తయారుచేసే ఆశ్రమాం స్థాపన.
6. అన్ని మతాం గురించి పఠనం.
7. ప్రతి సామాన్యుడికి బౌద్ధం గురించి స్పష్టంగా తెలిపే సాహిత్య ప్రచురణ.
8. అవసరమైన కొత్త తరం ప్రచారకులను పెంపొందించటం.
9. భారత్ లోవున్న అందరు బౌద్ధుల సమావేశాలు నిర్వహించి ఏక మార్గంలో నడవటం.
10. ముద్రాబాయంత్రాల స్థాపన.

కార్యదర్శి ఆత్మవిమర్శ

రిఫ్లెక్షన్ పాస్టిలో అర్చుధికవర్గం బౌద్ధాన్ని సమర్థించేదే. కాని అంబేద్కర్ కోరిన విషయాలేవీ జరగలేదు.

“అతి పెద్ద సంఖ్యలో వ్యక్తుల్ని బౌద్ధమతంలోకి మార్చి మూడేళ్ల యిండి (ఈ మాట అన్నరోజుకు). కాని ఇంత సుదీర్ఘ కాలంలో చెప్పకో తగ్గ పనంటూ ఏదీ చెయ్యలేదు” అని వాపోయాడు భారతీయ బౌద్ధ మహా సభ కార్యదర్శి. ఎందువల్ల ఏమీ చెయ్యలేకపోయాారో చూడా వివరించా జాయన.

“బౌద్ధ ఉద్యమం మొరంగా నిష్ఫలం కావటానికి కారణాలు ప్రత్యేకంగా వెతుక్కోనర్లేదు. బౌద్ధులు, కార్యకర్తలు కూడా, తామెంతో ధీమాగా కృషి చెయ్యగలమని చెప్పుకుతిరిగిన నాయకుల్ని సంపూర్ణంగా సమ్మారు. నిజానికి ఆ నాయకుల్లో ఎవరికీ ఆత్మశుద్ధి లేదు. వాళ్ల నిజ స్వరూపాలు ఇప్పుడు బయటపడుతున్నాయి. చెయ్యవలసిన కృషికి వ్యతిరేకంగా వుండి వాళ్లు చేసే పని.” అసలు విషయం ఇది.

సెప్టెంబర్ 28-30, 1960 లో చిరంజీవుల ప్రాంత భారతీయ బౌద్ధ మహాసభలు నాగపూర్ పీఠా మైదానంలో జరిగాయి. బౌద్ధాన్ని రాజకీయాలకు వాడుకోవటాన్ని బహిరంగంగా ఖండించటం జరిగింది.

“కృషి సక్రమంగా జరగాలంటే ధార్మిక, రాజకీయ కార్యక్రమాల్ని విడివిడిగా వుంచాలి. వీలై సంతవరకు భిన్నవృత్తులు ఈ సంస్థల బాధ్యతల్ని వహించాలి” అని నిర్ణయం చేశారు. మహాసభ తన ఆత్మతన ఇలా వృత్తం చేసింది కూడా :

“కొన్ని సందర్భాల్లో ధార్మిక సంస్థల మీద రాజకీయ ప్రాబల్యం, ఒత్తిడి నేరుగా వుంటోంది; పెరుగుతోంది. స్వప్రయోజనాల కోసం, బేరాల కోసం బౌద్ధాన్ని దుర్వినియోగపరచటం కూడా జరుగుతోంది. ఇది చాలా దురదృష్టకర విషయం. ఈ పరిస్థితి ధర్మవ్యాప్తికి, సమాజ పురోభివృద్ధికి హాని.”

రాజకీయ ఆధిక్యత వెంటనే తొలగిపోవాలని, మతరీత్యా స్వప్రయోజనాలకు ప్రాకులాడటాన్ని అందరూ గర్హించి వ్యతిరేకించాలని తీర్మానించింది మహాసభ.

కొత్త బొద్దులు కమ్యూనిస్టులతో చేతులు కలిపారు

ఈ కొత్త బొద్దుల్ని రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం రివల్యూషన్ పార్టీ వాడుకోవటాన్ని అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఇదీ తప్పే అయినా మహారాష్ట్రలో కులరీత్యా ఈ పార్టీ బొద్దులతో గుర్తింపు పొందటం ఓ రకంగా విడ్డూరం కాదు. చిచ్చిత్రం ఏమంటే తమ మత వ్యతిరేక ఆదర్శాలకు కమ్యూనిస్టులు ఈ కొత్త బొద్దుల్ని వాడుకుంటుంటే ఊరుకోవటం! భారతీయ బౌద్ధ నాయకులు కమ్యూనిస్టులను ఐహిరంగంగానే సమర్థించటం చిచ్చిత్రం. అతి ముఖ్య బౌద్ధ రాష్ట్రం టిబెట్ ను సైన్య శక్తితో కబళించి, బౌద్ధ నాయకుడు దలై లామాను ఆ బౌద్ధ రాజ్యాన్నించి తరిమేసిన కమ్యూనిస్టులతో చేతులు కలిపారీ నాయకులు !!

దీక్షా మైదానంలో చేసిన నిర్ణయాలు ధార్మికమైనవి. కమ్యూనిస్టులతో పొత్తు కలిపిన రివల్యూషన్ పార్టీ నాయకవర్గం మత వ్యతిరేక కమ్యూనిస్టుల్ని ధార్మిక ఆందోళనకు తమతో బాటు నాయకత్వం వహించమని ఆహ్వానించటాన్ని ఏమనాలి? బర్మాలోని శ్రీ యు చాన్ హటూన్ బుద్ధ శాసన సభ అధ్యక్షుడు. చాలా గౌరవనీయుడు.

“బౌద్ధ మూల సూత్రాలకు, కమ్యూనిజానికి ఎక్కడా పొత్తు కుదరదు. పైగా అతి వ్యతిరేకం కూడా” అన్నారాయన.

డా॥ బాబా సాహెబ్ అంబేద్కర్ నూటికి నూరు శాతం కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకి. హరిజనుల్ని కమ్యూనిస్టు కబంధ హస్తాలనుంచి కాపాడే ఆయంతో ఆయన తన అనుయాయులతోసహా బౌద్ధాన్ని స్వీకరించాడు. జాతీయ ప్రాధాన్యతగల ఈ మహత్కార్యాన్ని తానే చేయగలనని ఆయన విశ్వసించాడు. ఈ ధార్మికచర్యవల్ల ఆయన ఓ కొండలా కమ్యూనిస్టులకు హరిజనులకు మధ్య సమున్నతంగా నిలబడ్డాడు.

దేశానికి, జాతికి, మతానికి, హరిజనులకు డా॥ అంబేద్కర్ చేసిన మహాపకారాన్ని ధ్వంసం చేయటానికే ఆయన తర్వాతి నాయకత్వం నడుం కట్టింది.

గురూజీ, యు చాన్ హటూన్-కొత్త బౌద్ధులు

బౌద్ధానికి ప్రమాదం వేదాల వల్ల, జైన మతం వల్ల ఏ మాత్రం లేదు. నిజమైన ప్రమాదం వారి రాజకీయ నాయకుల వల్లే వుంది. మత ప్రమేయం లేని సెక్యులర్ రాజకీయ నాయకుల చేతుల్లో మతం ఎప్పుడైతే పాపులూ మారుతుందో అప్పుడే దాని వినాశం మొదలౌతుంది. ఈ కుక్కు రాజకీయాల నుంచి భారతీయ బౌద్ధ మతం తన్ను తానే కాపాడుకోవాలి.

కొన్నేళ్ళ క్రితం పర్యటించిన గౌరవనీయ శ్రీ యు చాన్ హటూన్ ఈ విషయాన్ని అతి స్పష్టంగా తెలిపారు. ఆయన ఆర్. యస్. యస్. నాయకుడయిన పరమ పూజనీయ శ్రీ గురూజీని కలుసుకున్నారు. బౌద్ధ ఉద్యమం సరియైన మార్గంలో నడిచినంత కాలం తమ సంపూర్ణ సహకారం దానికి ఉండగలదన్నారు శ్రీ గురూజీ. అసలు బౌద్ధం పట్ల హిందూ వైఖరిని కూడా వివరించా రాయన. ఈ అధునాతన కాలంలో రెండు సమ్మతాలకు వెందిన ఈ ఇద్దరు నాయకుల కలయికకు ఎంతో ప్రాముఖ్యత వుంది. భారత్ లోనే గాక ఈశాన్య ఆసియా మొత్తంగా ఈ ధర్మానుయాయ శక్తులకు మరింత బలం చేకూరింది. నాగపూర్ లో శ్రీ యు చాన్ హటూన్ బౌద్ధ నాయకుల సుద్దేశించి సభాముఖంగా మాట్లాటారు. శ్రీ గురూజీ తన చర్చల్ని వివరించి, గౌతమ బుద్ధుని మత ప్రయోజనార్థం రాజకీయాలను త్యజించమన్నారు. కాని బౌద్ధ కార్యదర్శి వ్యక్తం చేసిన విషయాలు దుఃఖాన్నే కలిగిస్తాయి. “విదేశీ బౌద్ధ సోదరులకు, మహామనిషి

శ్రీ యు చాన్ హటూన్ కు వీళ్ళు స్వయంగా రాజకీయాలను మతానికి దూరంగా వుంచుతామని ప్రమాణం చేసి చెప్పారు. కాని దౌర్భాగ్యం ఏమంటే వీళ్ళు మళ్ళీ పాత పద్ధతిలోనే నడుస్తున్నారు. ఏమీ మార్పు లేదు." బౌద్ధుల్ని ఆ బుద్ధుడే రక్షించాలి!

9. బుద్ధుడు ఓ చర్చిని స్థాపించలేదు

ప్రపంచం చేర నిర్మాణం చెయ్యబడ్డ అన్ని మతాలూ ప్రత్యేకంగా వుంటాయి. గుత్తాధిపత్యం వాటి ప్రత్యేకత. హిందూ ధర్మం అలాకాదు. క్రైస్తవం ప్రకారం జీసస్ ద్వారా తప్ప మోక్షంలేదు. ఈ మాట క్రీస్తు ఆనలేదు. 'పాల్' అన్నాడు, క్రీస్తు పేరుమీద. ఇస్లాంలో కూడా మహమ్మద్ ప్రవక్త అనీ, ఆఖరువక్త అని సమ్మతనవాళ్ళకే మోక్షం. యూదుల్లో కూడా మోసెస్ బోధలను సమ్మతనవాళ్ళకే క్షీర ప్రవాహాలు, తేనెయారే పుణ్య స్థలంలో ప్రవేశం. యిహోవా సందేశాలే అని మరి! మొన్నమొన్నటి కొత్త మతం క్రమశాస్త్రం. మానవాళి శ్రేయస్సు గుర్తాధిపత్యం మార్కుపడే!

హిందూ ధర్మంలో అలాటి స్వామ్యాధికారం చెప్పబడలేదు మతాలలోని విభిన్న దృక్పథాల్లో ఏకత్వాన్ని చూచారు హిందువులు.

'సర్వదేవ సమస్కారః'

'కేశవం ప్రతిగచ్ఛతి'

అని సమ్మారు హిందువులు.

“కాంతేయా! ఏ దేవుడినైనా భక్తితో కొలిస్తే నన్ను కొల్చినట్లే!” అన్నాడు శ్రీకృష్ణుడు. యోహోవా, అల్లా, స్వర్గ సామ్రాజ్య పితలను ఊహించే చెప్పాడు కృష్ణుడు. బౌద్ధం హిందూత్వపు విశిష్ట ధర్మం. దీనికి కూడా ప్రవక్తల సాంప్రదాయం లేదు. బుద్ధుడు తాను ఓ ప్రవక్తనని ఎప్పుడూ అనలేదు. తన మతం మాత్రమే సృష్టి నిగూఢ రహస్యాలను తెలియజేస్తుంది అనలేదు. ‘అందరికీ మోక్షాన్ని నా ద్వారానే ప్రసాదిస్తాను’ అనలేదు. ‘ఎవరికి వారే ఆ సంస్కారాన్ని పొందాలి’ అన్నాడు. అతను లిఖిత శృతులను ఆమోదించలేదు.

“సిద్ధాంతం సజీవంగా వుండాలి. ఒకరి అధికారంతో కాదు. నా మాటనుబట్టి కూడా కాదు. స్వతస్సిద్ధంగా అది సత్యమని నిరూపణ కావాలి.” తన బోధనల్ని తన వ్యక్తిత్వానికి, వ్యక్తి ఆరాధనకు దూరంగా వుంచాడు గౌతముడు.

ఈ కారణంగానే బుద్ధుడి జీవిత చరిత్రా విశేషాలు మనకు అరితక్కువగా లభిస్తాయి. రాజ గృహంలో బుద్ధుడి నిర్బాణం తర్వాత కళ్యాణపుడు నిర్వహించిన మహా సభలో కూడా బుద్ధుడి జీవిత విశేషాల సరికలనానికి యోజన జరగలేదు. ఆహూత ప్రజాసీకానికి రెండే విషయాలు చెప్పటం జరిగింది. ఒకటి ‘ధర్మం’, రెండోది ‘వినయం.’ అంతేగాని బుద్ధుడి జీవిత చరిత్ర కాదు.

“ఓ సిద్ధాంతం మానవ సాధికార ముద్రతోనే అమలులో వుండాలనేట్లయితే అది సిద్ధాంతమే కాదు. ప్రతిసారి బోధ చేసిన వ్యక్తి పేరు పలకాలనే నియమం వుంటే అది ‘ధర్మం’ కాదు” అన్నాడు బుద్ధుడు. ఈ కారణంగానే తన వారసుడిని నియమించ నిరాకరించాడు. “ధర్మం

తన వారసుడిని తానే చూచుకుంటుంది" అన్నాడు. "సుమార్గం గురించి వారసుత్వ విభేదాలను నియంతృత్వం పరిష్కరించలేదు. మరి వారసుడు ఏం చెయ్యగలడు? నియంతగా నిలబడాల్సిందే!"

అందువల్లనే బుద్ధుడు బౌద్ధ చర్చిని నియమించలేదు. ఆ ఆలోచనే చెయ్యలేదు బుద్ధుడు. తన బోధలు ప్రత్యేక మతంగా యాపొందాలని ఆచున కోరలేదని చెప్పటానికి చాలా ఆధారాలున్నాయి. అలా కాకపోతే మరం మార్పును ప్రవేశపెట్టి వుండేవాడే. ఆయన ప్రవేశ పెట్టింది 'సంఘ దీక్ష.' సంఘ సేవకు, ఆనాటి హిందూ సమాజంలో పృథ్వి భిక్కు దీక్ష నిచ్చాడు. కాని, ఉపాసకుల దీక్ష లేదు, ధర్మ దీక్ష లేదు. తనదైన ఓ ప్రత్యేక షర్గాన్ని స్థాపించాలని ఆయన అనుకోలేదనటానికి ఇంతవంటే మరో ఆధారం అక్కర్లేదు. ఇది ఆయన హిందూ ఆలోచనలకు ప్రతీక. హిందూ సాంప్రదాయాలకు, హిందూ ధర్మంలోని మతాలకున్న స్వభావానికి అనుగుణంగా వుండటాన్ని మనం చూడొచ్చు.

భారత్ లో బౌద్ధ మత పునరుజ్జీవనానికి ఏర్పాటు చేసిన బౌద్ధ కార్య కర్తల, బౌద్ధ సన్యాసుల సమావేశాలనుంచి కొత్త వాతావరణాన్ని సృష్టించిన నూత్న బౌద్ధులు ఈ విషయాలి గుర్తించుకోవాలి. వీరి కొత్త పోకడల, హిందువేతర మతాల వారి చాతుర్యాల దృష్ట్యా ఈ హెచ్చరిక అవసరం అనిపిస్తోంది. ప్రపంచ మతాల ధోరణిలో కొనసాగితే ఆయన హిందూ సమాజానికి చేసిన సేవకు, ఆ బుద్ధుడికే అన్యాయం చేసినవాళ్లు కాగలరు.

10. మన హిందూ సమాజం- డా॥ అంబేద్కర్

“ఆర్యులు భారత్ కు ఎక్కడుంచి వచ్చారు?”

“ఆర్యజాతివారి అసలు స్వస్థలం ఆర్కిటిక్ ప్రాంతం” అన్నాడు
తిలక్ మహాశయుడు.

ఇదో క్రొత్త ఆలోచన!

కాని ఓ విషయాన్ని దిస్మరించటం జరిగింది. వైదిక ఆర్యులకు
గుర్రం చాలా అభిమాన జంతువు. వారి మతం తోటి, వీరనంతోటి
అత్యంత సాన్నిహిత్యం కలిగివుండేది. “గుర్రం మరే ఆర్కిటిక్ ప్రాంతాల్లో
వుంటే జంతువేనా?” అన్నది అసలు ప్రశ్న. ‘కాదు’ అన్నది జవాబైతే
ఆర్యుల స్వస్థలం ఆర్కిటిక్ ప్రాంతం అనే సిద్ధాంతం ప్రమాదంలో
పడుతుంది.

ఋగ్వేదం తరచిచూస్తే ఆర్యులు భారత్ బయట నుంచి వచ్చి
దండయాత్రలు చేశారనే దానికి ఎటువంటి ఆధారాలూ దొరకవు. వేద
సాహిత్యం మొత్తంలో ఆర్యులు భారత్ కు బయటివాళ్లు అనే వాదనకు
తగిన ఆధారాలు లభించవు. ఋగ్వేదం ఆధారంతో ఆర్యులు, అనార్యులైన
‘దాస’-‘దస్య’ జాతుల మధ్య దండయాత్రచేసి విజయం చేశారనేది శుద్ధ
అబద్ధం అని చెప్పొచ్చు. అంటే ఆర్యులు బయటివాళ్లు, దాస-దస్య అనే

వాళ్లు భారత్ లోన ఆటవిక జాతులు అనేది తప్పుడు వాదం. ఈ ప్రముఖ విషయంలో ఋగ్వేదానికి పాశ్చాత్య సిద్ధాంతం వ్యతిరేకంగా వుంది. భారతీయతకు ఋగ్వేదమే ఆధారం కాబట్టి దానికి వ్యతిరేకమైన ఆలోచనలను మనం నిరాకరించాలి.

పాశ్చాత్య సిద్ధాంతాన్ని పరిశీలించాక ఈ క్రింది అభిప్రాయాల్ని వ్యక్తం చేయొచ్చు..

1. ఆర్యజాతి అనేదాన్ని గురించి వేదాలకు తెలిదు.
2. భారత్ లో స్థానికులు అనబడే దాస, దస్య జాతుల మీద ఆర్యులు ఎక్కడనుంచో వచ్చి దండయాత్ర చేశారనే దానికి ఎటువంటి ఆధారాలు లేవు.
3. ఆర్య, దాస, దస్య అనేవాళ్లు భిన్నజాతులనటానికి ఆధారాలు లేవు.
4. ఆర్యులు దాస, దస్యులకంటే భిన్నమైన శరీర రంగులో వుండే వారనటానికి వేదాల్లో ఆధారం దొరకదు.

ఈ సందర్భంలో మహాభారతం, శాంతిపర్వంలో ఆరవ అధ్యాయం 23 వ శ్లోకాన్ని గమనించవచ్చు.

“అన్ని వర్ణాశ్రమాల్లో దస్యులున్నారు.”

దీనివల్ల దస్య అనేమాట ఆర్యులు కానివారిపట్ల ఉపయోగించినది కాదు.

శూద్రులు, అనార్యులు

శూద్రులు, అనార్యులు అనే ఆలోచన మనువు, అర్థశాస్త్రాల సిద్ధాంతాలకే వ్యతిరేకం. కౌటిల్యుడు అతి స్పష్టంగా శూద్రుల్ని ఆర్యులు అంటాడు.

1. హూద్రులు సూర్యవంశ ఆరుగ్రులు.
2. హూద్రులు క్షత్రియ వంశజులు.
3. హూద్రులు ఎంతో ప్రముఖ క్షత్రియ వంశానికి చెందినవాళ్లు. వీళ్లలో కొందరు అతిశయవంతమైన రాజులుగా దేశాన్ని పాలించారు.

హూద్రుల సామాజిక స్థాయి

‘ఉపనయనం లేదు కాబట్టి హూద్రులు అనార్యులు’ అన్నవాదం ఆధారం లేనిది. ఇదివలె కల్పన.

ఒకప్పుడు హూద్రులు జంధ్యం ధరించేవారన్నది నిర్వివాదాంశం. మూస్సముల్లీ ఉవాహించిన ‘సంస్కార గణపతి’ ప్రకారం హూద్రులు ఉపనయనానికి అర్హులు.

హూద్రులు రాజుల పట్టాభిషేకాల్లో పాల్గొనేవారు. రత్నాలు సాధికార చక్రస్థులు అందించాకే రాజులకు పాలనాస్థిత లభించేది. రత్నాలలో ఒకరు హూద్రులనే గమనార్హం. రాజును బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, హూద్ర ప్రధానులు అభిషేకించేవారు. పూర్వం జనపద, పౌర అనే రెండు సభలు హూద్రులు అంకరించేవారు. ఈ సభల్లో సభ్యులుగా వారు బ్రాహ్మణులకు చూడా వదనీయులై గౌరవమర్యాదలు పొందేవారు. శాంతి ఘర్షణలలో ఓ భాగంలో హూద్రులు బ్రాహ్మణులతో సమాన సంఖ్యలో మంత్రులుగా పుండేవారని స్పష్టంగా వుంది. హూద్రులు బీదవాళ్లుగా, అల్పులుగా వుండేవారు కాదు. వాళ్లు ధనవంతులే! మైత్రేయని సంహిత (iv : 2-7-10), పంచవింశబ్రాహ్మణ (vi : 1-11), ఛాందోగ్య ఉపనిషత్తు (iv : 1-2) లలో రైత్యు అనే గురువు జనశ్రుతి అనే అకర్మికి బీదవిద్య బోధించినట్లు వుంది. జనశ్రుతి హూద్రుడు. కవళ ఆయిలుష అనే

అతను కూడుడు. ఋషి! ఋగ్వేదంలోని పదవ పుస్తకంలోని అనేక శ్లోకాల రచయిత.

అస్పృశ్యత మరెలా వచ్చింది?

వేదకాలంలో అస్పృశ్యత లేదు. ధర్మసూత్రాల కాలంనాటికి అపవిత్రత వుండేగాని అస్పృశ్యత లేదు. మనువు నిర్ణయం ప్రకారం అయిదవ వర్ణం లేదు. మనువు కాలంలో కూడా అస్పృశ్యత లేదు. మనుస్మృతిలో అస్పృశ్యత నిర్దేశించడలేదని కచ్చితంగా చెప్పొచ్చు. క్రీ॥ శ॥ 200 లలో లేని ఈ జాడ్యం క్రీ॥ శ॥ 600 లో పుట్టుకొచ్చింది. డా. డి. ఆర్. భండార్కర్ నిరూపించినట్లు 4 వ శతాబ్దంలో గుప్తరాజులు గోహత్యను అత్యధిక నేరంగా చూచేవారు. దీన్నిబట్టి మనం ఈ అస్పృశ్యత దాదాపు క్రీ॥శ॥ 400 సంవత్సర ప్రాంతాల్లో పుట్టిందని కొంత ధైర్యంగా చెప్పొచ్చు.

జౌద్ధం, సనాతన ధర్మాల మధ్య చెలరేగిన గొప్ప షం ఫలితంగా విడిపోయిన వారిపట్ల ఈ అస్పృశ్యతను పాపించేవారా అని ఓ అనుమానం. కాని ఇది కాదనే అనాలి. బ్రాహ్మణులు వ్యాప్తిచేసిన తిరస్కారం జౌద్ధాలకు వ్యతిరేకంగానే గాని వాళ్ళను అనుసరించిన సామాన్య ప్రజల పట్లగాదు. కాని అస్పృశ్యత ఏర్పడ్డది సామాన్యప్రజల పట్లే కాబట్టి దీనికి కారణం మరోటి ఏదో వుండివుండాలి. ఇలా చేదధర్మం నుంచి విడిపోయినవాళ్ళు అస్పృశ్యులుగా కావటానికి వాళ్ళు గొడ్డుమాంసం తినటం కారణం అనుకోవచ్చా!? ఈ ప్రశ్నకు అపుననే జవాబే అసలుకారణం అయ్యిందాలి. మనకు కనబడే సత్యాల ఆధారంగా మరో కారణాన్ని అనుకోలేం.

రేవం ఊడ్చేవని, పాకీపన్లు అస్పృశ్యతకు కారణంకాదు. ఎందుకంటే, 4 వ శతాబ్దం దాకా ఈ పన్లను భ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్యులు కూడా చేస్తూనే వుండి వుండాలిగా!

ఆర్యపదం జాతి నిర్దేశకం అవునో కాదో మనకు తెలీదు. చరిత్రకారులు 'ఆర్యులు వేరే జాతివాళ్ళు' అని ఊహించేసి మిగతా చరిత్రంతా తయారుచేసి పొరపాటుచేశారు. ప్రజల జాతిని నిర్ణయించటానికి మానవ చరిత్రశాస్త్రం ఏ మాత్రమైనా సమ్మతగ్గదైతే హిందూ సమాజంలో విభిన్న వర్గాలమీద చేసిన ప్రయోగాల ఫలితంగా రేలించేమంటే-ఈ అస్పృశ్యులు ఆర్యులనేవాళ్ళకన్నాగానీ, ద్రావిడులనబడేవాళ్ళకన్నా గానీ భిన్నంగా లేరు. ఫరీక్షలవల్ల ద్రాహ్మణులు, అస్పృశ్యులు ఒకేజాతికి చెందిన వాళ్ళేనని తేలింది. ద్రాహ్మణులు ఆర్యులైతే అస్పృశ్యులూ ఆర్యులే! ద్రాహ్మణులు ద్రావిడులైతే వీళ్ళూ ద్రావిడులే! శాస్త్రీయ దృక్పథంతో పరిశీలిస్తే ఈ భిన్నజాతి సిద్ధాంతం అస్పృశ్యులపట్ల ఉద్ధ కల్పితం. దీన్ని మన్నిపోవచ్చు.

వీళ్ళు గ్రామాలకు దూరంగా ఎందుకున్నారు?

అస్పృశ్యులు విడిపోయిన వాళ్ళని కచ్చితంగా చెప్పొచ్చు. విడిపోయారుగాబట్టి గ్రామాలను వదిలి దూరం వెళ్ళిపోయారు. అస్పృశ్యత అనేది గ్రామాలకు దూరంగా వుండటానికేం సంబంధంలేని విషయం. అస్పృశ్యులుగా నిషేధించబడ్డారు కాబట్టి తరిమివేయబడి ఊరికి దూరంగా పోలేదు. విడిపోయి మొదట్నుంచీ ఊరికి దూరంగానే ఉన్నారు. అంటే ఓ కాలంలో ఈ అస్పృశ్యుల పూర్వీకులు ఊరికి దూరంగా మిగతా సమాజంతో విడిపోయి వుండేవారే గాని అంటరాని వారు మాత్రం కాదు.

11. నిమ్న వర్గాలవారి స్థితిగతులు నిజంగా మెరుగుపడ్డాయా ?

స్వాతంత్ర్యం లభించి ఇన్నేక్షయ్యూత కూడా నిమ్న వర్గాల సాంఘిక స్థితిలో మార్పులేక పోవడం శోచనీయం. గ్రామాల్లో అసంపూర్ణత 1947 ముందెలా వుందో ఈనాడూ అలానే వుంది. నిమ్నవర్గాల్లోనే కొన్ని కులాల వాళ్లు మరీ అన్యాయంగా చూరంగా వుంచబడతారు. ఢిల్లీ పరిసర ప్రాంతాల్లో వామ్మీకులు, బీహార్లో డోంబులు, అన్ని రాష్ట్రాల్లో ధంగీలు, మహిష్ట్రలో మాంగులు; లోహార్లు, బఢాయిలు, చుమ్మూలు హిమాలయ ప్రదేశ్ లో ఇలా ప్రత్యేకంగా వేరుపరచి చూచే కొన్ని కులాలుగా చెప్పుకోవచ్చు.

అసంపూర్ణత ఇంకావుంది

ఎంతో మంది నిమ్న వర్గాల వాళ్లు తమలోనే అసంపూర్ణతను పాపస్తారు. ఇతర కులాలవాళ్లను వాళ్ల బావుల్లో నీళ్లు చేడుకోసారు. సహపంక్తి భోజనం చెయ్యరు. నాయి బ్రాహ్మణులు కూడా వాళ్ళకు ఉపహారం చెయ్యరు. హాటెళ్లలో, దేవాలయాల్లో వాళ్లకు ప్రవేశం లేదు. 1955 లో ప్రవేశపెట్టిన అసంపూర్ణతా నివారణ చట్టం నామమాత్రంగానే వుంది. ఈ చట్టం కింద కేసులెన్నో చూస్తే దాని ప్రభావం ఎంతో తెలుస్తుంది. కేసులున్నా అవి ఓరాగాన తేలవు.

నాగాలాండ్, మజిహార్, అండమాన్ నికోబర్, లక్షదీపుల్లో తప్ప ఖగతా చోట్ల దీని ప్రభావం చాలా ఎక్కువే. అన్ని ప్రాంతీయ ప్రభుత్వా

ందు ఈ విషయమై అసలు సమగ్రమైన సమాచారమే తెలియదు. పౌర సంబంధ సమాచార కాబ వాళ్ళు ఈ విషయమై పెద్దగా వసేం చెయ్యటం లేదనాం.

తమ హక్కులు తమకే తెలియ వీళ్ళకు

గిరిజన, సాంఘిక సంక్షేమ అధికారులకు ఆ కాఖలో వుండవలసిన దీక్ష, పట్టుదల లేవు. ఏదో ఈ చుట్టూ కొంత మేలే తప్ప, ఈ వర్గాల వాళ్ళకు చట్టప్రకారం అందాల్సిన వడ్డీలేని అప్పులూ సరిగా అందవు. చట్ట ప్రకారం ఏర్పాటైన ఎన్నో సౌకర్యాల వివరాలే వీళ్ళకు తెలియ. అది వీళ్ళకు అందనే అందవు.

చట్టకాల్లో నిమ్మవర్గాలకు ఇళ్ళు కట్టించారు కానీ పల్లెల్లో వుండే వాళ్ళకేమీ? మూడవ ప్రకాశితలో ఇలాటి కార్యక్రమాలే లేవు. మురికివాడల నిర్మూలనం విషయంలో ఏం ప్రగతి సాధించాం?

నిమ్మవర్గాలవాళ్ళు ఎక్కువ మంది స్వయం పోలాలు లేని వ్యవసాయ కూలీలు. సాంఘిక సమస్యల్ని, ఆర్థిక సమస్యల్ని విభజించి చూచే ఉత్తమ పద్ధి అత్యాన్ని పట్టు కూర్చుండి ప్రభుత్వం. ఇది నిజాని వాస్తవ దృక్పథం కాదు. ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యం లేక, పై కులాలమీద సంపూర్ణంగా ఆధార పడ్డ నిమ్మవర్గాలవాళ్ళు చట్ట ప్రకారం తమకున్న అస్పృశ్యతా నివారణ హక్కుల్ని ఎలా చదాయింది పొందగలరు? ఇంకగొంకులతోనే బ్రతుకు తున్నారు. ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యంలేనిదే ఎన్ని కబుర్లు చెప్పినా సాంఘికంగా పురోభివృద్ధిని సాధించలేరు. సమస్య బహుముఖమైంది. పై కులాలవాళ్ళ దోరణి, అమాయకత్వం ఓ వైపు, ఆర్థిక అస్వాతంత్ర్యం మరోవైపు. పట్టి పీడిస్తుంటే అసహాయంగా వున్నారు నిమ్మవర్గాలవారు. ప్రభుత్వవర్గాల

వారి అసమర్థత, ప్రత్యేకంగా వీళ్ళ అభివృద్ధికోసం ఏర్పాటు చెయ్యబడ్డ డిపార్టుమెంటు ఆఫీసర్లకు పట్టదల, శ్రద్ధలేకపోవటం-ఇవన్నీ కట్టకట్టుకుని నిమ్మ వర్గాలవాళ్ళ దుస్థితిని శాశ్వతం చేసేస్తున్నాయి. భారతదేశ ముఖ్య పట్టణంలో వుండే భంగీలస్థితి ఇదే.

మన సమాజంలో పుట్టిన సంఘ సంస్కర్తలు

ఈ సమస్య పరిష్కారం విషయంలో ఎవరినీ తప్పపట్టలేం. ప్రభుత్వం ఆనుసరించే వద్దనే తప్ప. సమాజంలోని వాళ్ళ మనస్సుల్లో పరివర్తన రావాలి. చట్టాన్ని మార్పులు రావు. స్వాతంత్ర్యం ముందు ఎంతో మంచి నాయకులు ఈ విషయంలో తమ జీవితాల్నే సమర్పించారు. ప్రజల వ్యతిరేకతకు, క్రోధానికి కూడా భయపడక రాజారాంమోహన్ రాయ్, మహాత్మా గాంధీ తమ హృదయ కవాటాలనేగాక, ఇళ్ళ కుంభాకర్మ కూడా బార్లా తెరిచారు ఈ అస్పృశ్యులకు. సాహిత్య చరిత్రవారి, 1920 లో నాగ పూరులో జరిగిన మహాసభలో ఆధిక కులాలవాళ్ళు అస్పృశ్యుల్ని తమ రక్తబంధువులుగా చూడమని మనఃపూర్వకంగా అభ్యర్థించాడు. ఒకే మతం, ఒకే జాతి, ఒకే దైవం అన్న సిద్ధాంతాన్ని పాటించిన కేరళ శ్రీ నారాయణ గురు తన పరిధిలో ఈ సమస్యను పరిష్కరించటానికి ప్రయత్నించాడు. తన వాళ్ళను ఉద్ధరించటానికే కంఠం కట్టుకున్న డా॥ బాదాసాహెబ్ అంబేద్కర్ కొత్త కులం, కొత్త మతం, కొత్త దేముడు అన్నీ కొత్త వ్యూహాన్ని అనుసరించాడు. రాష్ట్రీయ స్వయంసేవక సంఘ స్థాపకుడు డా॥ హెగ్డేవార్ ఈ సమస్యకు కొత్త పరిష్కార మార్గాన్ని అనుసరించాడు. విభేదాలను పట్టుకుని ఊగిసలాటకుండా మౌలికంగా హిందూ సమాజమంతా ఒక్కటే అన్న విషయం మీద ఎక్కువ శ్రద్ధచూపి, ఆ పద్ధతిలో అన్ని కార్యక్రమాలు రూపొందించాడు. మహాత్మాగాంధీ ఈ కార్యక్రమాన్ని తన జీవితాశయంగా ప్రమించాడు. నిమ్మవర్గాల దుర్భర

పరిస్థితిని సృష్టించని క్షణమే లేదు ఆయన జీవితంలో. ప్రజల్లో మానసికంగా సాంఘిక పరివర్తన రావటానికి వీళ్ళంతా ఎంతో కృషిచేశారు.

చట్టాలు రాదు, వాతావరణం మారాలి

సాంఘిక, ధార్మిక సంస్కర్తల జీవిత లక్ష్యంగా సాగాల్సిన ఈ పని ప్రభుత్వం చట్టాల ద్వారా, కార్యాలయాల ద్వారా పూర్తి చేయాలనుకుంటోంది. సాహిత్యపరంగా చూస్తే పార్లమెంటు సభకమిటీలు వేసి 'భాషాసంఘం' ప్రచురించటానికి ఏర్పాటుచేశా? ఇలానే సమాజంలో ఉద్బవించిన ఎందరో మహాత్ములు, గాయకులు, నాట్యకారులు, మతాధికారులు చట్టాల పల్లె, పార్లమెంటుతో చర్చల ద్వారా ఉద్బవించలేదు. ఈ మౌలిక సత్యాలను అవగాహన చేసుకుని యావత్ ప్రజల మానసిక స్థితిలో మార్పు వచ్చేలా మే జనలు తయారు చెయ్యాలి. రాజారాంమోహన్ రాయ్, మహాత్మా గాంధీ, స్వామి వివేకానంద, శ్రీ నారాయణ గురుస్వామి, డా॥ బాబాసాహెబ్ అంబేద్కర్, డా॥ పెద్దేశ్వర్, కర్మవీర్ షిందే, మహాత్మా గాంధీల ఆశయాల పునరుద్ధరణ జరగాలి.

12. హిందూ జాతీయతే నిష్క్రొతి మార్గం

నిన్ను పగ్గాల చాళ్ళ సమస్య సాంఘిక, ఆర్థికపరమైంది. ధార్మిక చేతలు జాగ్రత్తగా, ఎక్కువ సృష్టించని విషయాల మీదే తమ శక్తిని ప్రదర్శించారు రాజకీయచేతలు. చాళ్ళ రాజకీయ ప్రయోజనాలకోసం చేసే పనులు జబ్బుపెట్టి బాధ రంటే మందు బాధ ఎక్కువైనట్టుగా వున్నాయి. సామాజిక భిక్షితం పైన, మతం పైన రాజకీయాల ఆధిపత్యం వుండరాదు.

దానికా ప్రోత్సాహమే లభించకూడదు. రాజకీయంకాని సమస్యలకు రాజకీయ పరిష్కారం ఎలా లభించగలదు? రాజకీయ స్వప్రయోజనాలకోసం మతాన్ని వాడుకోవటం పూర్తిగా అసమంజసం. మతం మీద ఆధిపత్యం రాజకీయాలు చేజిక్కించుకుంటే ఈ అవకాశవాదుల చేతుల్లో కోట్లాది ప్రజల భవిష్యత్తు ఏం కావాలి?

రోగులమీద శ్రద్ధవుండే డాక్టరు కావాలి

మనం పేరు మీద మతాధికారులు ప్రజల్ని దోచుకోవటం గర్విం చాల్సిన విషయమే. అలా అని ఆ దోపిడి గుత్తాధిపత్యాన్ని రాజకీయవాదులు చేజిక్కించుకోవటం మరి ఘోరం కాగలదు. భారతీయ సాంప్రదాయంలో సన్యాసులు, రాజకీయవాదులు రెండు రకాలవారూ ఉన్నారు. రాక్షసులు, ఋషిరాజులు. ఇద్దరూ వంద్యులే. ఆనకమహారాజు ప్రఖ్యాతి చెందిన రాక్షసి. అలా అని సన్యాసుల్లో రాజకీయవేత్తలు, రాజకీయవేత్తల్లో సన్యాసులు మొదలై మతంతో రాజకీయాల్ని భ్రష్టుపట్టించటం, రాజకీయాలతో మతాన్ని కలుషితం చెయ్యటం సహించరాని విషయాలు. మన సామాజిక సమస్యల్ని మత-సామాజిక నాయకత్వమే ఓర్చాలి. శతాబ్దం తరబడి పక్షవాతంతో దెబ్బతిన్న హిందూ సమాజం తన పొట్ట పెంచుకోవటానికి కాక రోగిని చికిత్స చేసే వైద్యుడికోసం ఎదురుచూస్తోంది. దైవ భృత్యులైన శతాబ్దం రెండవ భాగంలో అలాటి వైద్యుడు దొరికాడు.

ఎరువ కులంలో తిరువేంద్రం దగ్గరున్న చెంపారుంతి గ్రామంలో 1856, ఆగస్టు నెలలో ఓ రైతు కుటుంబంలో పుట్టాడు శ్రీ నారాయణ. వేదాంతంలో అతి త్వరగా గుర్తింపు లభించిందతనికి. పసితనంలోనే తన ఇంటిదగ్గరున్న మచిక్కల్ దేవి ఆరాధన అంటే ఎంతో ప్రవేశం వుండేది సారాయంకు. అతని ఇష్టదైవం కృష్ణుడు. అప్పడే

ప్పుడూ ఆత్మ సాక్షాత్కారాన్ని పొందిన అయ్య స్వామిని కలుస్తుండేవాడు. అటు తర్వాత ఆత్మ జ్ఞానంలో అత్యున్నత స్థాయిని చేరుకున్న విద్యాధిరాజుతో సాన్నిహిత్యం ఏర్పడ్డది. నారాయణకు వేదాంతంలో, ఆత్మ జ్ఞానంలో తొలిబోధలు చేసింది ఈయనే. విద్యాధిరాజు నాయకులస్థుడు. ఆయన సాన్నిధ్యంలో నారాయణ మొదట త్రివేంద్రం దగ్గరున్న ఆరవి కిరలో, అటు తర్వాత నాగర్ కోయిల్ దగ్గర మరుత్వామలలో ధ్యాన సాధన చేశాడు. ఆర్మజ్ఞాన సముపార్జనలో ఉన్నత స్థాయికి పునాదు లెక్కడే పడ్డాయి నారాయణుడు.

ఎన జ్ఞానాన్ని, శక్తిని సమాజంలో అట్టడుగున ఉన్న వారి ఉన్న తెరే దిగిమిగించడానికి నిర్ణయించుకున్నాడు నారాయణ. తనను అమితంగా కదిలించిన వారి సేవలోనే మోక్ష మార్గం పుందని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఉదాత్తత చూపించి లాభం పొందాని గాని, లాభనష్టాల బేరీజు వేసుకుని గాని ఈ సేవ చెయ్యలేదతను. సర్వతోముఖ ఆరాధనా భావంతోటి, ప్రేమ భావంతోటి చేసిన సేవ అది. భగవంతుడి ముందు వెలిగే దీపంలా నలభై సుదీర్ఘ సంవత్సరాలు ఈ సేవలో తననుతాను దహించుకున్నాడు.

ఒరే ప్రజ, ఒరే ధర్మం, ఒరే దేముడు

ఆత్మ జ్ఞానంలో పరిపూర్ణుడు నారాయణ. కాని ఆశయంతో సమానంగా శరీరం నిలబడలేక పోయింది. ఆయన దుర్బల శరీరానికి కొన్ని అవధులున్నాయి మరి. కృషిలో కొన్ని పరిధుల్ని నియమించుకోక తప్పలేదు. ముప్పై లక్షల మంది దాకా పున్న ఎరువుల కూడా సంపూర్ణంగా న్యాయం చేకూర్చలేనని గ్రహించాడు. 'జై జగత్!' అన్న నినాదం ఇచ్చి, అఖరుకు ఏమీ సాధించలేకపోయే దానికంటే ఓ చర్గానికన్నా సంపూర్ణ న్యాయం చేశాల్సి తన బాధ్యతను తీర్చుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు.

కాని తన ఈ ప్రయత్నాన్ని సంకుచిత తత్వంగా అపార్థం చేసుకొంటారనీ తెలుసాయనకు. పైగా ఎరువుల్లో సరియైన దృక్పథాన్ని కలిగించకుండా వీళ్లు మిగతా సమాజంతో కలిసిపోక తాము ఒక ప్రత్యేక వర్గంలా రూపొందే ప్రమాదముందనీ గ్రహించాడాయన, అందుకనే ఆయన “ఒకే ప్రజ, ఒకే మతం, ఒకే దైవం” అన్న తన సిద్ధాంతాన్ని వాళ్ళకు, వాళ్ళ ద్వారా ప్రపంచానికి తెలియజేయటంలో సఫలీకృతుడయ్యాడు.

ఆయన ఈ కృషిలో మతాధికారిగా, నేతగా, సంఘం సేవకుడిగా తాదాత్మ్యం చెందాడు.

విశ్వసిద్ధాంతంతో తృప్తి చెందాన్ని మేళవించటం హిందూ త్వంలో పున్న విశిష్టత! ప్రతివ్యక్తి తన మతాన్ని అనుసరిస్తూ వీటన్నిటిలో పున్న ఏకత్వ సిద్ధాంతాన్ని గ్రహించాలి అన్నాడు నారాయణగురు. ఓసారి ఒక క్రైస్తవుడు మంత్రోపదేశం చెయ్యమని ఆయన్ను పేడు కున్నాడు.

“సీ మతం ఏమిటి?” అని అడిగాడు స్వామిజీ.

“క్రైస్తవం.”

“బైబిల్ చదివి అందులో బోధల్ని అనుసరించావా?”

“లేదు. ఇంకా చదవలేదు.”

“ముందు మంచి క్రైస్తవుడివి కా” అన్నది ఆయన సలహా!

ఈ సంఘటన ఓ క్రైస్తవుడికి పూజనీయ శ్రీ బ్రగద్యురు శ్రీ శృంగేరి శంకరాచార్యకు మధ్య జరిగిన సంభాషణను జ్ఞప్తికి తెస్తుంది. శ్రీ నారాయణ గురు ఎప్పుడూ అనేవాడు- “మతం ఏదైనా వ్యక్తి మంచి వాడైతే చాలు.”

నిశ్శబ్దంగా సడిచేపని

ఆయన తత్త్వజ్ఞుని అయినా నిత్యజీవితంలో అన్ని విషయాలను కూలంకషంగా పరిశీలించేవాడు. ప్రాపంచిక విషయాల్లో చాలా విలీనమైపోతూ ఉండేవాడు. రాని అదంతా అట్టడుగున వున్నవాళ్ళ ఉద్ధరణకే. ఆయన ఏవో బారభాలు వేసుకున్న సన్యాసిగాడు, అసలైన సన్యాసి. రాంగ్రెసువాళ్ళు కల్లు త్రాగరాదని చెప్పేడానికి ఎంతోమంది ఆయన కల్లుగీయవద్దని చెప్పాడు. వాళ్ళ సభ్రత గురించి శ్రద్ధ తీసుకొనేవాడు. సొంసారిక తీవ్రతార్పి దాగుపరిచాడు. ఓర్పును, మితవ్యయాన్ని నేర్పాడు. దురాచారాలను నిర్మూలించాడు. దాగా, కష్టపడి పనిచేసే అలవాటును పెంపొందించాడు. శ్రమ చెయ్యటాన్ని నేర్పాడు. 'తియ్యాల' సర్వతో ముఖాభివృద్ధికి రావలసిన సంస్థల్ని ఏర్పాటు చేశాడు. అన్నిటికంటే ముఖ్యమైంది శ్రీ నారాయణ ఛర్మసంఘం, సన్యాసుల వ్యవస్థ. 'పరిపాలం' అనే సాంఘిక సంస్థ. శ్రీ నారాయణ ఛర్మంలో భాగం ఇది. మహాసభలుపెట్టి, అందోళనలు లేపదీసి ఏర్పాటు చేసిన సంస్థలు కావని. వ్యక్తులతోటి సంపర్కంలో, మాటల సందర్భంలో ఏర్పాటు చేసినవీ సంస్థలన్నీ. అదు నాతన వద్దతుల ప్రచారంగాని, డబ్బా వాయింపటం గాని లేదు. ఆయన నిశ్శబ్దంగా చేసిన పని పెద్ద జాతీయ నాయకుల్ని కూడా ఆకర్షించింది. 1922 లో స్వామిజీని చూడటానికి రవీంద్రనాథ్ టాగూర్ స్వయంగా వచ్చాడు. సాంఘిక సమస్యల గురించి చర్చించటానికి మహాత్మా గాంధీ దిలించారు, 1925 లో వివగిరికి వచ్చాడు. ఆయన విద్య బృందంలో ఉన్నవాడు చుమారన్ ఆయన అంటివాళ్ళు వుండేవారు.

సామాజిక పునరుజ్జీవనానికి దేవాలయాలే కేంద్రాలయ్యాయి

సాధారణ మానవుల మనస్సులు పేరు, రూపం లేకుండా ఏకాగ్రతను సాధించలేవు. ఆధ్యాత్మిక చింతనకు అందువల్లనే ఓ దేవతా మూర్తి స్వరూపం అవసరం. కాని ఎరువ కులం వారికి దేవాలయ ప్రవేశం లేదు. మరి వాళ్ళు సగుణోపాసన ఎలా చేయగలరు? నిమ్మ వర్గాల నాయకులు దేవాలయ ప్రవేశ హక్కును బంపంతుంగా పొంద ప్రయత్నించారు. కాని గురు ఈ చౌకబారు పద్ధతిని అనుసరించలేదు. ఆయన షినానానికి, దిట్టంసానికి రాలేదు, సంత్రిప్తిని అందించటానికే వచ్చాడు. ప్రతి సమస్యకు ఆయన పరిష్కారం నిర్మాణాత్మకంగా వుండేది. ఆందోళనాయుతం కాదు. ఆయన ఉద్దేశ్యం ధార్మికం, రాజకీయం కాదు. ఆయన ఎరువలను వేరే దేవాలయాలను కట్టుకొమ్మన్నారు. అక్కడ ఎరువలు, తియ్యాలే పూజార్లుగా వుంటారు. ఆయన అలా ఎన్నో దేవాలయాలను కట్టించాడు. అవన్నీ సామాజిక కేంద్రాలయ్యాయి. అలా కట్టిన ప్రతి దేవాలయం చుట్టూ ఓ బడి, మఠం, వైద్యశాల, గ్రంథాలయం, ఉపన్యాస మందిరం, ఓ బ్యాంకు, విశ్రాంతి గృహం, మంచితోట ఇలా ఎన్నో ఏర్పడ్డాయి. ఈ దేవాలయాలు ఆత్మచింతనకు, ఆరాధనకు మాత్రమేకాక ఆఖరుకు సామాజిక పునరుజ్జీవనానికి ఎంతో దోహదంచేశాయి.

కులాన్ని అడగొద్దు, చెప్పొద్దు, అసలాలోచించొద్దు

కొందరు పై కులాలవాళ్ళు ఈయన ఉద్యమాన్ని అంతగా సమర్థించలేదు. ఒకరు తియ్యాల శివార్చన చేయటాన్ని గర్హించారు. అప్పుడు నారాయణ గురు శిష్యుడొకాయన ఇలా జవాబిచ్చారు: “మేము ఆరాటించేది బ్రాహ్మణ శివుడిని గాదు. ఈయన ఎరువ శివుడు” అని.

శ్రీ గురు ఈ దేవాలయాల్ని ఎరువలకంటే అధమ కులం అనుకునే పరియాలకు మరీకొన్ని ఇలాటి కులాలవారికి ప్రవేశానికి తెలిచాడు. ఆయన ఆఖరుగా కట్టింది అరెప్పే దగ్గరి చేర్చుతే. అందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగేట్లు ఆయన ఇక్కడ ఓ విగ్రహం బదులు ఓ అద్దాన్ని ప్రతిష్ఠించాడు. దీనికో ప్రత్యేకత వుంది. ప్రతి ఋషి చేప్పేదేమిటి? “నిన్ను నీవు తెలుసుకో!” అనేగా.

కులంపేరుతో వచ్చే విభేదాలు ఈనాటి అధునాతన వక్రీకరణలు. సామాజిక విచ్ఛిన్నతకు, తత్ఫలితంగా నిమ్నవర్గాల వారి అధ్వాన్నస్థితికి ఇవే కారణాలుగా నిల్చాయి. మన సమాజాన్ని అభిమానించే ప్రతి వ్యక్తి కులాల్ని విమర్శించాడు. శ్రీ గురు మన సమాజం ఈ వికృతాన్ని వదిలించు కోవాలని ఆశించాడు. దానికై శ్రమించాడు.

“నిజానికి కులం అనేది ఏదీలేదు. కులాన్ని అడగొద్దు, చెప్పొద్దు, ఆలోచించొద్దు” అన్నాడాయన.

హిందూ సంస్కృతి పోషకులం అనేవారి ఆనానాతను, పొగరును, అహంకారాన్ని వ్యతిరేకించినా హిందూగ్రంథాలను, శ్రుతులను వదలి పెట్టలేదు శ్రీ నారాయణ. పైగా ఆయన తన ఉద్యమ వునాదుల్ని వేదాలు, ఉపనిషత్తులు, భగవద్గీతలతో వేసుకున్నాడు. ఆయన చెత్తను పారేసి ఘడ్డి బంగారాన్ని మాత్రం జేబట్టాడు. తన చైతన్య రథాన్ని సక్షత మండలంపైపు మళ్ళించాడు. అందరినీ అత్యున్నత స్థాయికి చేర్చటమే ఆయన ధ్యేయం.

... శ్రీ గురు అన్ని మూఢ సమ్మకాల్ని, మూఢఆచారాల్ని వినర్జించేలా శ్రమించాడు. “ఈ ప్రపంచం మరో అత్యున్నత స్థాయికి మెట్టుమాత్రమే.

భగవంతుడి కృపతో, మంచిగురువు సాన్నిధ్యంలో ప్రతిపక్షి కర్మ, జ్ఞాన, ధ్యాన, భక్తియొగ సాధనలో అనంతశక్తివంతుడై ఆ పరమేశ్వరుని దిలో బిక్కిం కాగలడు" అన్నది ఆయన బోధ. ఓ శిష్యుడు చెప్పినట్లు "నాస్తికత్వాన్ని, మతరాహిత్యాన్ని, భౌతిక వాదాన్ని అదుపులో పెట్టి నిరూపించిన మహాత్ముడాయన."

నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమాలే !

ఆ రోజుల్లో సాంఘిక కార్యకర్తలు, సంస్కర్తలు కులాంతర వివాహాల్ని, పంక్తి భోజనాల్ని ఉపదేశించేవారు. స్వామిజీ వీటితోతప్ప మరొకరంగా మార్పుతేలేమని అనుకోలేదు. ఆయన వాటిని వ్యతిరేకించలేదు. వాచినే అత్యవసర పద్ధతులుగా తీవ్రంగా బోధించలేదు. మధ్యే మార్గాన్ని అనుసరించాడు. ఆనాటి పరిస్థితనే అనుసరిస్తే కుటిలతను సమర్థించటమే. వ్యతిరేక భావంతో పున్న సమాజంమీద బలవంతంగా వీటిని రుద్దితే పునాదులే కదలొచ్చు. రెంటి విషయాల్లో తీవ్రతను తప్పించారు. మార్పురీక్షణలేక పూర్వాచార పరాయణులు, ఆయనతో వీరీభవించనివారు కొందరు సమాజానికి వట్టిస ఈ జబ్బుకు శత్రుచికిత్సను ఆమోదించలేదు. శ్రీ గురు వాళ్ళతో వీరీభవించనూ లేదు. ఆ పేరుతో చిద్రం చేసి జబ్బును, రోగిని కూడా అంతమొందించే పద్ధతి చెప్పలేదు.

ఆయన మేధావితనం నిర్మాణాత్మక మార్గాన్నే అనుసరించింది. ఆయన ఎప్పుడూ ఎవరినీ తెగనాడలేదు. కనీసం నిరసించనై నా నిరసించ లేదు. ఆయన మాటలుగాని, చేతలుగాని ఎప్పుడూ, ఎవరినీ రెచ్చగొట్ట లేదు. ఎవరూ వ్యతిరేకించే అవకాశమే లేనట్లుంటే సుదీర్ఘ యోగాబద్ధ మైన సామాజిక మార్పుల్ని తీసుకువచ్చాడాయన.

“ఆయన ఒక విప్లవాన్ని సృష్టించాడు. ఆయన చేసే మార్పుల విషయాలు, వాటి స్వరూప స్వభావాలు అందరూ గ్రహించేముంది ఫలితాలు కనిపించేవి. ఆయన ఎవరినీ నొప్పించేవాడు కాదు. ఆయన చినుకవచ్చే మార్పులు ఏ సిద్ధాంతాలరూ ఏ వ్యక్తులకూ వ్యతిరేకంగా వుండేవి కావు. ఏ వర్గాన్ని ఏ కులాన్ని అవమానించేవి కాదు” అన్నాడు శ్రీ గురు శిష్యుడొరాయన.

సనాతన ధర్మాన్ని విడిచిపెట్టాడు

ఉత్తర రిరువాస్కురులో బైకోమ్ అనే చోట దేవాలయ ప్రవేశానికి చారిత్రాత్మక సత్వాగ్రహం జరుగుతోంది. శ్రీ నారాయణ గురు స్వామి శిష్యులంతా తర్వాతి రార్యక్రమం గురించి చర్చించటానికి వరక్కల అనే చోట సమావేశమయ్యారు. శ్రీ సి. వి. కున్జి రామన్, డా॥ పల్పు హిందూ సమాజంలోని వికృతులను తీవ్రంగా ఖండిస్తూ, నిమ్మ పగ్గాలవారికి కైస్తవ పంటోకో, బొద్దు మంటోకో మారిపోవటమే మార్గం అని ఆదేశంగా అన్నారు.

“తమ అభిప్రాయాన్ని శలవివ్వండి!” అని శ్రీ నారాయణ గురును అడిగారు. “ఆత్మ భాస సాధనకు స్వధర్మాన్ని విడచాల్సిన అవసరం లేదు. మతం మార్పు అనే ఆలోచనకు మూలం ఈర్ష్యా ద్వేషాలు. ఈర్ష్యకు మూల కారణాలు అహంకారం, పొగరు అని గ్రహించినాడు మతం మార్పు అనే ఊహ దానంతట అదే నమసిపోతుంది.

సనాతన ధర్మమే సర్వ ప్రధానం” అన్నాడాయన.

ముప్పై అక్షం ఎమువలు హిందూ ధర్మంలో నిలవటానికి శ్రీ గురు ఆదేశాల్లే కారణం,

హిందూ జాతీయత వివరణ అతి స్పష్టం

శ్రీ గురు క్రి.శ. 1928 లో వర్కల అనేబోట స్వర్గస్థులయ్యారు. మళయాళ లెక్క ప్రకారం 1102, జేష మాసంలో, ఆయన మహా ప్రయాణానికి రెండేళ్ళ ముందు తుది బోధ జరిగింది. ఆయన హిందూ ధర్మంపట్ల తనకున్న అద్వితీయ ప్రగాఢ విశ్వాసాన్ని ప్రవచించానీ బోధలో.

“ఈ సనాతన ధర్మంలో విశ్వాసం పున్నవాళ్ళము కలవండి. నేను ఓ సంఘటిత సమాజాన్ని ఈ ఐక్యతలో చూడగలుగుతున్నాను” అన్నది ఆయన బోధలో సారాంశం.

మొదట హిందూ ధర్మ సంస్కారం కోసం మొదలై క్రమంగా క్షీణించి, చిన్నాభిన్నమై ఆఖరుకు హిందూత్వం ఛాయలే కోల్పోయిన ఎన్నో సంస్థల్లా కాక శ్రీ గురు ఉద్యమం ఈ నాటికీ ఓ చుహత్తర శతాబ్దా నిలబడివుంది.

“ఆయన ఉద్యమం హిందూ జాతీయతకు అసలైన వివరణగా, నిజమైన అర్థంగా నిలిచివుంది. ఇప్పటివరకూ జరిగిన వాటికంటే సాహస వంతమైనది, ఉపనిషత్తుల కాలంనుంచి, బుద్ధ, శంకరాచార్య, స్వామి దయానందుల కాలంవరకు ఓ స్పష్టమైన ఆకారాన్ని చాల్చిన హిందూ సంస్కృతీ ధర్మాలతో తాదాత్మ్యం చెందుతూ నిల్చివుంది” అన్నాడు సన్యాసం స్వీకరించిన ఆయన శిష్యుడు.

ఆయన సౌగంధ భరిత బోధలు అగి దరాబ్దాలు దాటిపోయినా కేరళకు వెళ్ళిన వాళ్ళకు ఆ సుఖాసనల్ని అనుభవానికి రాకమూనవు.

ఆయన తాను సశీపుడుగావున్నప్పుడు కేరళ హిందువులకు నిమ్మ వర్గాల వారి విమోచనా మార్గాన్ని చూపాడు. ఆయన ఆత్మ భారతదేశాన్ని, హిందూ జాతిని అంతిమశ్బేయమైన ఐర్ల్యం నుసంఘటిత సమాజ జీవనం వైపు నడిపించగలడు. సాంఘిక, సామాజిక, మత, ధార్మిక రంగాల్లో దేశ వ్యాప్తంగా అందరూ అంటూవున్న “అయితే మనం ఏం చెయ్యాలి?” అనే ప్రశ్నకు ఆయన సమగ్ర, సంపూర్ణ జీవనమే జవాబు.

“హారు వెలుగు చూపి నడిపించు స్వామి!” అని దేశభక్తిగల ప్రతి హారుడు ఆయన పవిత్రాత్మను ప్రార్థించవలసాడు.

స్వామి గురించి శ్రీ గురూజీ

శ్రీ నారాయణ గురు ఉద్భవాన్ని నడిపే కార్యకర్తల విషయంలో అందరు దేశభక్తులు ఆర్.యస్.యస్. నాయకుడు శ్రీ గురూజీతో అయిన ప్రార్థనలో ముక్త చంతతో గొంతులు రలుపుతారు.

“శ్రీ గురు ఉద్భవ కార్యకర్తలను ఆ పరమేశ్వరుడు ఆశీర్వదించు గాక! శ్రీ నారాయణ గురు మరోహారు శక్తిపూరితంగా చేసిన ఐక్యతా బోధలు విశ్వవ్యాప్తం అగుగాక! విభేదాంతో చిన్నాభిన్నమవుతున్న ఈ భూమిలో మరోసారి శాంతి సౌప్రధాతృత్వాలు నెలకొనుగాక! భక్తి భావంతో, సమర్పణ భావంతో అందరూ ఈ ధ్యేయానికి అంకితమగుచురు గాక!”

13. మన రెండో శత్రువు

మానవ జాతిని పశుత్వం నుంచి విముక్తం చేసి దైవత్వం వైపు నడిపించే పవిత్ర ఆశయం చేబట్టిన భారత జాతికి పట్టిన గ్రహదాలు. అది ఛండాల శత్రువులు అన తగ్గవి అస్థిర ఆలోచనలు, ఆత్మ దిస్పిరి.

వర్గ శత్రుత్వం దేశాన్ని అడ్డంగా చీలుస్తోంది

మన నాయక వర్గం కూడా ఈ గందరగోళ ఆలోచనలతో సతమత మవుతోంది. ఓ దైవు వర్గ పోరాట సిద్ధాంతాన్ని పోషిస్తూ జాతీయ వాదులుగా కొనసాగవచ్చని ఆలోచన. అదెలా సాధ్యం? వర్గశత్రుత్వానికి, జాతీయతకు పొసగదన్న విషయాన్ని అవగాహన చేసుకోరు. వర్గ శత్రుత్వం దేశాన్ని అడ్డంగా చీలుస్తుంది. ఏ దేశభక్తుడూ ఇలా దేశాన్ని అడ్డంగా, నిలువుగా చీల్చే వాడిని సహించడు.

నెపోలియన్ తన కొడుక్కు ఓ ఉత్తరం వ్రాశాడు. అది అతని రాజకీయ శాసనం అనవచ్చు.

“జాతి ప్రయోజనాలను విభజించేది ఏదైనా అంతర్మూర్ధానికి దారి తీస్తుంది. విభజించటానికి వీలులేని దాన్ని ముక్కలు చెయ్యలేం. అది చిద్రం అవుతుంది”.

అయినా హిందూత్వానికి, సోషలిజానికి వారధి కట్టాలనే హిందూ నాయకుల్ని చూస్తున్నాం మనం. వీళ్ళు తమను తాము ‘హిందూ సోష

లిస్టులం' అని వర్ణించుకుంటున్నారు. అలాటి కలంకులో తప్పలేదని వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం.

ఏదేనీ అలోచనలతోబాటుగా, వాళ్ళ ఆచారాలకు తోడుగా మానసిక హతావరణం ఆలంబనంగా కొన్ని వికృతాలుకూడా చిగుమరి అవుతాయన్న విషయాన్ని చాలా అమామకంగా మర్చిపోతారు.

ఉదాహరణకు, ఉభయ పక్షాల్లో మరణాన్ని తెచ్చిపెట్టే యుద్ధానికి వీణాలు మెల్లమెల్లగా 'మే దే' ఎలా జరుపుకుంటూ వుండగలం? 'మే దే' వేనికి గుర్తు ?

ఈ మూలిక మానసిక స్థితిని గుర్తించరు. మార్క్స్ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించే ఏకైకంట్లు కొందరు అమాయక జాతీయవాదుల్ని తప్పుచోప వట్టించటంలో కృతకృత్యులు తాగలిగారు.

చిగుమరి చేసుకున్న ప్రచార చాతుర్యంతో తమ కార్యసాధనకు చాలా ప్రమోదంగా చొచ్చుకపోతున్నారు కమ్యూనిస్టులు. ఈ కమ్యూనిజం మన వేణానికి రాక ముందు అడుగునపడ్డ సమాజాన్ని, ముఖ్యంగా గ్రామీణుల్ని ఉద్ధరించటానికి ఎలాటి కార్యక్రమమూ లేదనే భావాన్ని సృష్టించటానికి శత విధాన ప్రయత్నం చేస్తున్నారు - భారతీయ సంగీతాన్ని మానవత్వ విస్తరణకు చాలదనట్లు !

భారతీయ కార్మికోద్యమ నాయకులు మార్క్సిస్టులా?

పాశ్చాత్య 'జ్ఞాతు' తెలికముందే భారత్ లో కార్మికుల్ని ఏకత్రితం చేసి వాళ్ళ కోరికలను తీర్చటానికి ఉద్యమాలు నడిపిన ఘనతా జ్యోతిషా వులేను చిక్క జ్ఞాపకం ఉంచుకోవాలి. ధానుదేవ బల్యంత... పడే...

నిర్వహించిన కర్షక తిరుగుబాటు భారతీయ ధ్యేయాల పరిధిలోనే జరిగింది. మన దేశంలో మొట్ట మొదటి కార్మిక నాయకుడు అనదగ్గ శ్రీ యన్. యం. లోఖాండే మానవతా వాదం స్వదేశ సాంప్రదాయాల్లోంచే పుట్టింది.

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం తర్వాత నిర్వహించబడ్డ కార్మిక ఉద్యమాలకు దారి చూపిన మహాశయులంతా భారతీయ సంస్కృతిని ఆమోదించినవాళ్ళే. సాధించబడ్డ అద్భుత ఫలితాలకు ఏ పాశ్చాత్య 'ఇజమూ' తమ గొప్పతనమని చెప్పుకోనక్కర్లేదు.

మహాత్మా గాంధీ భారతీయ పునాదులమీదే కార్మిక ఉద్యమ నిర్మాణానికి కృషి చేశాడు.

గాంధీ ఆర్థిక తత్వం ఈశావాశ్య సూత్రం 'లేన తస్య క్షేన ఘుణీతా' అనేదాని విస్తృత వ్యాఖ్యానమే' వివరణ!

సుఖాలను కోరని కఠోర నియమం; సరళ స్వభావం; కోరికలను అదుపులో వుంచుకుని స్వయంగా నియమాలకు కట్టుబడి వుండటం; నిర్జీవ యంత్రాల్లా గాక సజీవతల్లిం; పరిశ్రమపట్ల విశ్వాసం, గౌరవం, పవిత్ర భావం; ఐతిహాసిక సాంప్రదాయాలను పక్కకునెట్టి పాశ్చాత్య ఆర్థిక సూత్రాల నిరాకరణ; హింసకు దారితీసే ఐహిక పద్ధతులు, ఆర్థిక సూత్రాల బదులు అహింసను ప్రోత్సహించే మానవతా సూత్రాలు, ఐతిహాసిక సాంప్రదాయాలు ఇవన్నీ గాంధీ చెప్పిన తత్వాలు. ఆధారం ఈశావాశ్య సిద్ధాంతమే!

భారత్ లోని కార్మిక ఉద్యమానికి చెప్పుకోతగ్గ సేవ చేసిన డాక్టర్ ఆంబేద్కర్ కఘ్ఘానిజాన్ని పట్టకారతో కూడ భావలేదు!

“నేను కమ్యూనిస్టులతో చేరే అవకాశమేలేదు” అన్నాడు అంబేద్కర్ మానూర్ లో, సెప్టెంబర్ 1937 లో జరిగిన జిల్లా బడుగు వర్గాల మహాసభలో.

“తమ రాజకీయ ప్రయోజనాలకోసం కార్మికులను పీడించే కమ్యూనిస్టులకు కచ్చితమైన శతృవును నేను” అని గూడా తేల్చి చెప్పాడు.

ఓ స్థాయిగల కార్మికనాయకుడు, మేధావి శ్రీ యం. యన్. రాయ్ కమ్యూనిజంనుంచి మానవతావాదం వైపుకు మారటం కమ్యూనిస్టుల మాటల్లోని బద్దాయితనాన్ని, వాదాల్లోని హన్యతను తెల్పుతోంది.

సనాతన భారతీయో ఎవళ్ళూ ప్రదర్శనల్ని నిర్వహించలేదు. స్త్రీలు చేయించలేదు. “మా కోరికల్ని తీర్చాలి!” అని నినాదాలిప్పించలేదు. నిజమే! అవి ఆర్థిక వ్యవస్థలో లోపాన్ని చూపదు. సర్వ సంతృప్తి కరమైన ఆర్థిక సమానాన్ని, ఓ స్థిరమైన సమాజ ఉనికిని తెలియజెప్తోంది. కోరికల తోరణాలు పెరగటం, డిమాండ్లు ప్రగతిని కాయచూపేది ఆర్థికంగా వెనుకబడి వుండటాన్ని, అడ్డూనాన్ని తెల్పుతుంది.

నాలుగు అవసరాలు

ఈనాడు మూలక కోరికలు (డిమాండ్లు) అని మనం వర్ణించేవాటిని మన పూర్వీకులు కనీస అవసరాలుగా ఏనాడో గుర్తించారు. “ఆహారనిద్రా కయమైథునాలు” అనే నాలుగు మానవాళి సహజ అవసరాలు అన్నారు ఋషులు.

తక్కువ మాటల్లో ఎక్కువ భావాన్ని తెల్పుటం భారతీయ సంప్రదాయం. ప్రతి మాటకు నిలువుండి,

‘అహారం’ అన్నమాటకు ఈనాటి అధునాతన మాటల్లో చెప్పా
లంటే ప్రతికేహాకు, అంటే పనిహాకు, ప్రతిఫలంహాకు అంటే నీతం,
భక్తం, ఇంక్రిమెంటు, బోనస్, మిగతా అలవస్సులు అన్నీ ఆహారం
అన్న దానితో అంతర్గత భావాలు.

‘నిద్ర’ అన్నది చిత్రానికి సంకేతం. పని, చేతలు, శలవలు, అవస
రానికి శలవు పెట్టుకునే హక్కు అన్నీ నిద్రలో అంతర్గతంగాపుష్ప
విషయాలు.

‘భయం’ అంటే చును శంకించి భయపడటం. పరిశ్రమ
విషయం తీసుకుంటే నిరుద్యోగ శంక, పని ఆనిపోతుందనే భయం, బుచ్చ
ప్రమాదాలు, వార్ధక్యం, అ స్మాల్ మరణం ఇలాటి భయాలు. నిరుద్యోగం
లంటే పని రక్షణ, నిరాటంకంగా ఉద్యోగం కొనసాగే ఏర్పాటు పని
వాళ్ళకు పరిహారం, (ప్రావిడెంట్ ఫండు) భవిష్యనిధి, నీనిల ఖీమా,
వార్ధక్య పెన్షన్, గ్రాటుయిటీ (Gratuity), ఉద్యోగంలోంచి తీసేస్తే
పరిహారం, చిథవా ప్రతిఫలం, ఇలాటి అన్నిరకాల సాంఘిక సంరక్షణ
పథకాలు ఈ భయంక్రింద వచ్చేస్తాయి.

ఆఖరుది జీవితంలో వృత్తికి దొరికే అశ్రమ సుఖం. ఎన్నో
కార్మిక సంక్షేమ పథకాలు, తారిత్రామితవాడం నిర్మాణ పథకాలు, ఇలాటి
వన్నీ మనం ఆలోచించవచ్చు.

కార్మిక సంస్థలు దబాయించి అడిగే అన్ని రకాల రోగిలకు ఈ
నాలుగు పదాలు ప్రత్యామ్నాయంగా నిలుస్తాయి. ఇదేవో దీమాండని,
ఆందోళనలు వెయ్యాలని, రచ్చ చేస్తేగాని లభించవని చెప్పి కార్మికుల
మనస్సులు కలుషితం కాకుండా మన పూర్వీకులు వీటిని ఆది సాధారణంగా
సామాన్య అవసరాలుగా గుర్తించారు.

దీటి సంతృప్తి ప్రకృతి, తీరకపోవటంగాని అతిగా స్వేచ్ఛా విహారం గాని విస్తృతి అన్నారు. ఈ ప్రకృతి కోరికలు తీరకపోతే సాధారణ మానవులు సజావుగా ఆలోచించరు. ఈ సాధారణ కోరికల పట్టి ఆఖరయ్యే దగ్గర్నుంచే సంస్కృతి ప్రారంభం అవుతుంది. ప్రపంచంలోని అందరు కమ్యూనిస్టులు తమ 'ఇజం' మాత్రమే ఆర్థిక పరంగా ఆలోచిస్తోందని చెప్పుకుంటారు. కారణ మార్క్సిస్టు ముందు ఈ ప్రపంచంలో మరెవ్వరూ ఆర్థిక సమస్యల గురించి ఆలోచించలేదనటం తప్పు. అది కేవలం లక్షానాల్నే నూచిస్తుంది. గొప్ప గొప్ప అధ్యాత్మిక చింతకులు వ్యక్తిగత సౌఖ్యాల గురించిగాని, సామాజిక జీవన సమస్యల గురించిగాని పట్టించుకోలేదనటం, విస్మరించే వారనటం శుద్ధ పొరబాటు. వాళ్ళు అర్థ శాస్త్రాన్ని విస్మరించును లేదు. ఈ ఒక్క నిషయమే మానవ జీవితంలోని అన్ని పంథాలనూ ఆక్రమించి చూర్చోవటానికి అవకాశమూ ఇవ్వలేదు. జీవితంలో దాని స్థానాన్ని చానికిచ్చారు. పదార్థం భౌతికమైందని, మూలికమైందని భావించారు. కాని అదే సర్వస్వం కాదు. మనం భారతీయ ఆలోచనల ప్రచారం ఆర్థిక-సామాజిక రంగాన్ని విశ్వ సిద్ధాంతానికి అనుగుణంగా మలుచుకున్నాం. ప్రతి వ్యక్తి తన చతుర్విధ పురుషార్థ సాధనకు దోహదం చేసే రీతిలో వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసుకున్నాం. భారతీయ యే చనలో అర్థ శాఖలను తులనాత్మకంగా ధర్మ యోజనతో పరిశుద్ధి చేసుకుంటూ ముందుకు సాగటమే ఉత్తమ జీవనం.

భౌతిక తత్వంకంటే మత ప్రాధాన్యతే అభివృద్ధిని సాధించగలదు

అన్ని మతాల సూత్రాలు సమాజానికి భౌతిక సౌఖ్యాన్ని కలుగ చేసే ఆలోచనలను కలిగివున్నాయి గాని అవే తమ అంతిమ ధ్యేయంగా ఎప్పుడూ భ్రష్టమవుతున్నాయి. భౌతిక ఆనందాలే ధ్యేయంగా వుండటాన్ని అన్ని

మతాచూ వ్యతిరేకించాయి. వేదకాల ఋషుల యోచన ప్రకారం సామాజిక అభివృద్ధి యోజనల సాఫల్యం సముత్కర్ష, నిశ్చయ సాధనలే; అంటే భౌతిక ఆనంద అభివృద్ధితోబాటుగా శాశ్వత ఆత్మానంద సాధనే! వేద కాలం తర్వాతి హిందూ ధార్మిక పంథాకూడా ఇదే.

అన్ని ధ్యేయాలకంటే పరిత్యాగాన్నే ఉన్నతమైందిగా ఒప్పుకునే బౌద్ధం సంపదను భగవదాశీర్వాదంగా స్వీకరించింది. తాని విషయం ఆధిపత్యం క్రిందనే అవి వుంటుంది. తనకు అందించిన దానిని మించి అవిగా బావుకోవటం అత్యంత నిషిద్ధం. ఆరాధనలోని ఆరు భాగాల్లో సేవకులు, పనివాళ్ళు కూడా ఓ భాగంగా వర్ణించబడ్డారు.

సిగలోపాద సుత్రాంతలో బుద్ధుడే నిర్వచించాడు.

“కేంద్ర బిందువుగా ఆర్యమంత్రీ, యజమాని అయిదు విధాలుగా వర్తించాలి. వారి వారి శక్తినిబట్టి పని ఇవ్వాలి. తగిన కూలి, ఆహారం ఇవ్వాలి. జుబ్బుపడితే పోషించాలి. వైద్యం చేయించాలి. ప్రత్యేక పంటకాలను వారితో సహా సేవించి ఆనవించాలి. అప్పుడప్పుడూ విశ్రాంతినివ్వాలి.”

ఇలా యజమాన్లు సేవకులను ఆదరించినప్పుడు చాళ్లు అయిదు విధాలుగా అభిమానిస్తారు. “యజమానివస్తే లేస్తారు. ఆయన పడుకున్నాకే వీళ్లు పడకలు చేస్తారు. వాళ్ళకిచ్చేదాంతో సంతృప్తి చెందుతారు. పని తృప్తికరంగా చేస్తారు. యజమానిని పొగుడుతూ ఆయన భ్యాతిని సలు వైపులా పెంచుతారు.”

అన్యాయాన్ని, అసమానతను ఎదుర్కొనే విషయంలో ఏ విభాగానూ మార్క్సిజం జోరాస్త్రియన్ సూత్రాలకంటే మిన్నగా లేదు.

‘పరిమాత, పరిభాత, హదైర్షత’ అన్నవి మూడు ముఖ్యమైనవి జోరోస్త్రియన్లలో. ఆలోచనలు పవిత్రంగా వుండాలి. మాట మంచిదనం వుండాలి. క్రియ సక్రమంగా, చక్కగా వుండాలి. ఆ పరమాత్ముని దగ్గరకు చేరటానికి తన అసుయాయులకు కొన్ని ఆదేశాలను ఇవ్వటం జరిగింది.

* ఆలోచనలలో, క్రియలో పవిత్రత

* పేదలపట్ల భర్మగుణం

* మనకు పనికివచ్చే పశువులపట్ల దయ

* భూమి సాగులో తగిన శ్రమ

* స్పృహ సంపద పెంపు

* పశు పోషణగాని మరేదయినా ఇతర ఉపయోగకరమైన వ్యాపకం.

జై నమతం ఆత్మమీద సర్వాధిపత్యాన్ని సాధించే మతం. సర్వత్రా పరిత్యాగాన్ని పోషించే మతం, పశువులను, పక్షులను క్రిమి కీటకాదులను గూడా సేవించమనే మతం ఆర్థిక పరమైన పీడనను వ్యతిరేకిస్తుంది అని చెప్పటం అనవసరం.

ఆయా కాలమాస పరిస్థితుల ప్రకారం ఇతర గొప్ప మతాలన్నీ ఆయా సమాజ ఆర్థిక ప్రగతిని గురించి చక్కగానే ఆలోచించాయి.

“మంచి జీవితాన్ని ఏ వ్యక్తైనా సామాజికంగానే గడప గలడు. మనిషి తనతోటివారి గురించి సదా ఆలోచించాలి. ఎవరేమని చేసినా ‘ఇతరులకు ఇది ఏ విధంగానైనా ఇబ్బంది కలుగజేస్తుందా?’ అని ఆలోచించి చెయ్యాలి.” అన్నవి జూడాయిజం సూత్రాలు. ..

యెహోవా మోసెస్ ద్వారా ఇజ్రేయ లీలకు పంపిన పది అజ్జిల్లో ఇతరుల ఆస్తిని దొంగిలించవద్దని, ఆక్రమించుకోవద్దని, చారానికోర్కూ శలవు పొందించి విక్రంతి తీసుకొనున్న వూడు నిబంధనలూ వున్నాయి.

ఇస్లాం గురించి ఓ మాట

పద్నాలుగు వందల సంవత్సరాల క్రితం అరేబియా ఆర్థిక జీవితాన్ని సక్రమ పద్ధతిలో సడపటానికి మహమ్మద్ కొన్ని నిబంధనలు ప్రవేశపెట్టాడు. 'జకాత్' చెల్లించాల్సిన నిబంధన, 'సచావత్' బ్రోత్సాహం, వారసత్వచట్టం, పక్షిం దెబ్బం, కొన్ని రకాల సంపాదనలు, ఖర్చులు చట్టవిరుద్ధమని నిర్బంధన, ఇలాచేతే మరీ కొన్నింటిని ప్రవేశపెట్టి దివ్యంబుల ఆర్థిక వ్యవస్థను అమలులోకి రేపటం జరిగింది. కాని అదే ఊపుతో భౌతిక తత్వాన్ని వృద్ధిరేకించాడు. మహ్మద్ తన ఆఖరు బోధలో అన్న విషయాన్ని జ్ఞప్తి తెచ్చుకోవచ్చు. "అల్లా తన సేవకుడిని (మహమ్మద్ ను) ఈ భౌతిక ప్రపంచ ఆనందాలకావాలా లేక తనకు సంబంధించినవి కావాలా అని అడిగాడు. నేను అల్లాను చేరటానికే నిర్ణయించుకున్నాను" అన్నాడు. దారీరక సౌఖ్యాన్ని వృద్ధిరేకించాడని ఖచ్చితంగా చెప్పొచ్చు.

పనివాళ్ల విషయంలో మహమ్మద్ అఖిప్రాయం.

"మీ సేవకులు మీకు బ్రాతృసమానులు. నేపుడు వాళ్లను మీ అధీనంలో వుంచాడు. తను తినేదే అతనికి పెట్టాలి. తనలానే బట్టలు వేసుకునేలాచూడాలి. వాళ్లశక్తిని మించి పని ఇవ్వద్దు."

క్రీస్తు శిఖరాగ్ర బోధన ఆంతర్యం పరస్పర ప్రేమ. దీని తర్వాత క్రైస్తవులు "మంచి సమాజం"గా ఏకత్రితం కాగలిగారు. స్వంత ఆస్తులన్నీ సమాజపరమైనాయి. కాని ఇది స్వప్రేరణగానే జరగాలి. ప్రార్థనతో

‘ఈ రోజు ఈ మారొద్దే’ అన్నప్పుడూ “మనిషి కేవలం ఆహారంతోనే బ్రతకడు” అన్న విషయం మర్చిపోలేదు. ప్రపంచ అన్ని రాజ్యాలమీద ఆధిపత్యాన్ని శారీరక సుఖాలకోసం ప్రాకులాడే వాడెవడైనా వదులుకోగలడా?

ఇలా ఆలోచించి చూస్తే అన్ని మతాలూ, వాటి ప్రవక్తలు గాని నాయకులు అనంతగ వాళ్ళుగాని భౌతిక ఆపసరాల విషయంతో దృష్టి పుంచి నా మార్క్సిజానికి అనుగుణంగాలేదు.

—“ఏమంతము దిగంబర భౌతికవాదాన్ని సమర్థించదు.

—“ఎవరూ వ్యక్తిని కేవలం ఆర్థిక జీవిగా అనుకోలేదు.

—“ఎవరూ వ్యక్తులనుగాని పరిస్థితులనుగాని బాగుచేయటానికి బాహ్య బలాత్కారపద్ధతుల్ని, గోలలు అల్లర్లను ప్రోత్సహించలేదు. ఆ పద్ధతులమీద ఆధారపడలేదు.

దైవత్వం - రాక్షసం

మతాల్లో పైకి కనిపించే విభేదాలు కృత్రిమమైనవి. అన్నీ ఈనాడు మార్క్సిజాన్ని పట్టుకు ఊగినలాడే రాక్షసతాటాలకు భిన్నంగా ఉన్న దైవరూటాలే! మౌలికంగా మతాలన్నీ ఒకటే. స్వామి వివేకానంద అన్నట్లుగా అనంతకాలం నుంచి ఒకే నిరంతర ధర్మం నెలకొని పుంటుంటుంది. ఒక్కొక్కసారిలో ఒక్కొక్కరిగా ఈ ధర్మం వ్యక్తమవుతోంది.”

అన్ని మతాల ఆధ్యాత్మిక చింతనలు తుదకు అద్వైత సిద్ధాంత స్వాత్మకానికి దారితీస్తాయి. వారి వారి ప్రజల స్థాయికి తగినట్లుగా భిన్న భిన్న దేశాల్లో సాధుసంతులు, ప్రవక్తలు ఈ విషయాన్నే వివరించారు. ఇదే సహజ పరిణామం కాగలదు. అంతేగాదు, అన్ని మతాలూ అద్వైతంతో అంగీకారాన్ని కలిగేవున్నాయి. నిజానికి అన్ని అద్వైతంలోంచి పుట్టి తిరిగి అద్వైత దర్శనంతోనే పరాకాష్ఠ సంచుకుంటాయి. అద్వైతం సత్యం కాబట్టే అన్ని మతాలూ సత్యాలు. ఈ ఆత్మైక చేదాంతసారణే అన్ని వాదాల్లోని దైవమయిక్క అధిష్ఠానసారం. ఒకటి మరొకదాని నైమిత్తక ఆధారం.

మార్క్సిజం ఈ దైవత్వం అనే భావంమీదికి దండయాత్ర చేసింది. ఈ ఆత్మజ్ఞానానికి, భావసంపదకు పోషణలు హిందువులకంటే మరెవరు సమర్థులు? భారతమాత అసంతకాలం నుంచి విశ్వసంస్కృతి సముద్భవణకే నడుంకట్టివుంది. సర్వ మానవ శ్రేయోజీవనానికి మనదేశం ఎప్పుడూ కృషిచేస్తూ విశ్వధర్మాన్ని అన్నిదిక్కులా వ్యాపింపజేస్తోంది. మన పవిత్ర భూమితో హిందూ జాతీయత విజయంతోనే విశ్వవ్యాప్తం ఆత్మజ్ఞానం వ్యాప్తికాగలదు. దైవత్వం నిలబడగలదు.

హిందూదేశస్థులు వారి చారిత్రాత్మక బాధ్యతను గుర్తించాలి. ఆత విస్మృతి అనే ప్రథమ శత్రువును నిర్జించి ఆలోచనలను వక్రీకరించే రెండో శత్రువును నిర్జించటానికి నడుంకట్టాలి.

14. చైనాలో కన్సూషియన్‌జం, కన్సూనిజం

(చైనా దండయాత్రకు పూర్వం వ్రాసిన వ్యాసం.)

డా॥ బెరిల్. హైడ్ అనేది ఓ వృత్తి రెండు రూపాలు. మొదటిది మంచిదైతే రెండవది అతి క్రూరమైంది. చైనా డెకల్‌రూపం కన్సూషియన్‌జం అయితే కన్సూనిజం హైడ్ రూపం. చైనావారి జాతీయమనస్సుమీద ఈ హైడ్ డా॥ డెకల్‌ను అణగద్రొక్కి స్థిరనివాసం ఏర్పరుచుకున్నాడు. జాతీయస్థాయిలో చైనావారిది ఖిన్న రూపాలు, ఖిన్నమనస్తత్వాలు. ఆనాటి మన ప్రధాని నెహ్రూ చైనా భారతల మధ్య అనంతకాలం నుంచి నిరంతరంగా పున్న స్నేహంనుంచి చాలాసార్లు చెప్తుండేవాడు. 'ప్రపంచచరిత్ర దర్శనం, గ్రంథకర్త బెంగిజ్‌ఖాన్ నాయకత్వంలో కుప్పలకొద్దీ వచ్చిపడ్డ దండయాత్ర కారుల్ని మర్చిపొయ్యాడు పాపం. నెహ్రూ ఈ పౌరుగుదేశం మీద ఎంతో ప్రేమ కురిపించేవాడు. అక్కడ కొన్నేళ్లు కన్సూషియన్ శక్తులకు, కోమిన్‌ఫారమ్ శక్తులకు బాహాబాహీ ఘర్షణ జరుగుతూ వచ్చింది. ఆఖరుకు కన్సూషియన్ శక్తులు తలొగ్గి సమసిపొయ్యాయి. మన దేశ శ్రేయస్సును బలిపెట్టి నెహ్రూ ఈ శక్తుల్లో దేన్ని మెచ్చుకునేవాడో! (తరతరాల బాంధవ్యం, మిత్రత్వం వుండేది అని తలుచుకునేట్లుంటే మనం కన్సూషియన్ ఆలోచనా పంథాలో నడిచే ప్రజానిశంలోనే స్నేహంగా వుండేట్లాటం అనుకోవాలి.)

కమ్యూనిజం - సంస్కృతి

చైనా ప్రజల మనస్తత్వాన్ని అర్థం చేసుకోవటం పాశ్చాత్యులకు కష్టం. గత 25 శతాబ్దాలుగా చైనాను అనేక రాజవంశాలు పాలించాయి. కాని వాళ్లలో ఎవరూ చైనీయుల మనస్సులో సంఘటితంగా సైనిక భోరణిని తీసుకరాలేదు. ఈ సుదీర్ఘ కాలంలో చైనావారికి అనేకరకాల ప్రభుత్వాలుండేవి. మంచిది, దుర్మార్గంగా పున్నది, అసలేమీ పట్టించుకోనిది ఇలా అనేకం. కాని సాంస్కృతికంగా వాళ్ల మనస్సులు, హృదయాలు రుంగ్-పూ-డె-కుంగ్ (కన్ఫ్యూషియస్). ఆయన 'చుచు' అనేబోట గ్రీ.పూ. 551లో పుట్టాడు. టావోయిజాన్ని ప్రవేశపెట్టిన లావో-తెడు 5వ సంవత్సరాల తర్వాత, ఈనాటి వరకూ ఆమోదించిన లేకకూలప్రచారం బుద్ధుడికి 4 సంవత్సరాల తర్వాత. ప్రభుత్వాల్లో, పాలనలో ఎన్ని మార్పులు వచ్చినా ఆయన ప్రభావం మాత్రం శాశ్వతంగా నిల్చిపోయింది. తన ప్రజల సాంస్కృతికవిలువల, ధ్యేయాల, ఆదర్శాల విషయంలో అతి స్పష్టమైన దృక్కోణాన్నిచ్చి వాళ్లను నడిపించింది కన్ఫ్యూషియస్సే. లోతైన మహా సాగర హృదయాన్ని ఎన్నితరంగాలైనా కదిలించలేనట్లే ప్రభుత్వాల్లో మార్పులు, హెచ్చుతగ్గులు చైనీయులపై ఈయన ప్రభావాన్ని కదిలించ లేకపోయాయి.

కాని కోమిన్ ఫారమ్ చైనాను ఒక్క రాజకీయంగానే కాకుండా చైనీయుల వ్యక్తిగత జీవితాల మీద, సామాజిక జీవనం మీదకూడ ఆధిపత్యం పొంది పాలించాలనుకున్నది. చైనీయుల మేధ మీద, జీవితాలమీద, మనస్సుల మీద సంపూర్ణ ఆధిపత్యంకోసం చేసిన ఈ ప్రయత్నమే జాతీయ సంస్కృతితో పోరాటాన్ని సృష్టించింది.

కోట్లాది చైనీయులు స్వచ్ఛందంగా కమ్యూనిజాన్ని ఆహ్వానించి కౌగిలించుకున్నారనుకోవటం పొరపాటు. ఈ వాదనకి చలరేగే నిష్టవాదులు,

బహిష్కరణలు ఎర్ర నియంతృత్వం ఎన్ని ప్రయత్నాలు చేసినా ప్రజా నీకం కస్పూషియన్సు వూర్తిగా మర్చిపోలేదన్న విషయాన్నే తెల్పుతాయి. రాజర్షి పాలించిన చైనాలో కమ్యూనిజం శాశ్వతంగా పుండిపోతుందా లేదా అన్న విషయం చాలమే నిర్ణయించాలి. ఒకటి మాత్రం నిజం. కమ్యూనిజం, కస్పూషియన్ నిజాంమధ్య మౌలిక విభేదాలున్నాయి. పొంతన రుదిరే ప్రశ్నలేదు. కొన్ని ముఖ్య విషయాలు తీసుకుని ఆలోచిస్తే చాలు ఈ విషయాన్ని వివరించడానికి.

కుటుంబాలు - కమ్యూనిజం

మానవ సమాజానికి కేంద్రం ఏమిటి? ఈ విషయము కస్పూషియన్ కుటుంబాన్ని కేంద్ర బిందువుగా గుర్తించాడు. ఓ మంచి కుటుంబంలో సుఖిషితడైన వ్యక్తి సమాజానికి పునాదిరాయి అన్నాడు కస్పూషియన్. కుటుంబం తర్వాత రాష్ట్రం. కుటుంబంలో సహజంగా అందే ప్రేమభావం రాష్ట్రం విషయంలో బాధ్యత రూపాన్ని చాలుస్తుంది. నిర్మాణక్రమంలో తర్వాతిది మానవాళి.

కామ్రేడ్ మావో సిద్ధాంతం ప్రకారం కుటుంబ వ్యవస్థ సమాధుల మీద నిర్మాణమైన 'ప్రజాకమ్యూనిజం' పురోభివృద్ధికి మూల కేంద్రాలు. కమ్యూనిజం తప్పదారిపట్టాయి. నాశనం చెయ్యబడ్డ కుటుంబ వ్యవస్థ సహజ పద్ధతిలో తిరిగి పునఃప్రతిష్ఠితం చెయ్యబడుతుందో లేదో అనుమానం. అన్ని కష్టసాక్షాం సమయాల్లో కుటుంబ వ్యవస్థ ప్రతి వ్యక్తికి ఓ అండగా ఒక రకమైన భీమా వ్యవస్థగా పుండేది. ప్రేమభావంతో పున్న ఈ భీమా కొత్త వరదడిలో కొట్టుకపోయింది. కార్మిక భీమా పద్ధతిలో 1958 లోగల ప్రకారం, 85 కోట్లలో 1.4 కోట్ల మందికి మాత్రం ఆధారం పుండేది!

'వందల పూలు వికసించాలి - వందల ఆలోచనలు పెంపొందాలి'
(Let hundred flowers bloom and a hundred schools of
thought contend) పేరు కింద పెద్ద సంఖ్యలో ఎదురు తిరిగినవాళ్ళను
అంతమొందించటం మర్చిపోలేని విషయం. పూర్వహం అతి సామాన్యంగా
కనిపిస్తుంది. దాగివున్న పిచ్చి మొక్కల్ని బయటపడెయ్యటం. మావోను
వ్యతిరేకించిన లక్షలాది ప్రజలకు రక్తాభిషేకం జరిగింది. మార్క్సిజం
సాంప్రదాయాలను నిలబెట్టటమేననుకోండి !

ఓసారి కన్స్పూషియన్ ను "ధర్మంకోసం అభర్షియులను అంత
మొందించాలిగదా" అని అడిగారట.

"ప్రభుత్వాన్ని నడవటానికి అసలు చంపటాలు ఎందుకు? మీరు
మంచి కోరికలు, ఆలోచనలు కలిగివుండండి. ప్రజలూ మంచిచారపుతారు.
గొప్పవాళ్ళు, అల్పులు అనేవాళ్ళ మధ్య బంధుత్వం గానికి, గడ్డికి గల
బంధుత్వం లాంటిది. గాలి ఎటు వీస్తే గడ్డి ఆ దైపురే వాలుతుంది.
సద్గుణాలతో ప్రభుత్వాన్ని నడిపేవాడు ద్రువసక్షత్రం లాంటివాడే! తను
స్థిరంగా వుంటాడు. అన్ని సక్షత్రాలూ ద్రువ సక్షత్రంచుట్టూ తిరిగినట్లే
మిగతా అందరూ అతని చుట్టూ పరిభ్రమిస్తారు" అని జవాదిచ్చాడు.

బలవంతాలు - మానసిక మార్పులు

బహిష్కరణలు; అంతమొందించడాలు; రక్త తర్పణాలూ, అధి
షేకాలు; బ్రెయిన్ వాషింగులు; సామాహిక హత్యారాండలతో నిండిన
కౌత్రిక నియంతృత్వం కన్స్పూషియన్ ఆలోచించి, కోరిన ప్రభుత్వభోరణి
మాత్రం కాదు. మార్క్సిస్టులు భౌతికవాదులు. పదార్థవాదం. "అవసరాలు
ఘనస్ఫులను మారుస్తాయి. నిర్ణయభరితమైన నియంతృత్వం తప్ప ముదేటి

కొత్త సామాజిక వ్యవస్థను సాధించలేదు. సర్వసంరంజనవాదం ఇలానే సాధించాలి" అన్నది వారి వాదం.

కన్సుల్మెన్ సిద్ధాంతం ఈ మార్క్సిజానికి వ్యతిరేకం.

“తమ రాజ్యంలో సుగుణభరిత, సువ్యవస్థిత పాలనను సాధించాలని ఆశించిన మన పూర్వీకులు మొదట ప్రాంతాల్ని పటిష్టం చేశారు. ప్రాంతాల్ని సువ్యవస్థీకరించేసేదానికి మొదట కుటుంబాల్ని క్రమబద్ధం చేశారు. అంతరుముందు తమను తాము సంస్కరించుకున్నారు, తమను తాము సంస్కరించుకునేముందు తమ హృదయాల్ని సరిదిద్దుకున్నారు. హృదయాల్ని సరిదిద్దుకోవాలంటే ముందుగా ఆలోచనల్లో నిష్కల్మషంగా వుండాలనుకున్నారు. ఆలోచనలు సరిగా వుండాలంటే జ్ఞాన సమృద్ధిని సాధించాలనుకున్నారు. జ్ఞానాభివృద్ధికి విషయ పరిజ్ఞానం పెంపొందించుకునే సాధన చేశారు.

తీర్పులు, నిర్ణయాలతో సడిపించాలనుకున్నా శిక్షలతో మాత్రమే క్రమబద్ధం చెయ్యాలి అనుకున్నా ప్రజలు చట్టాల్ని అతిక్రమింపచూస్తారు. మనస్సాక్షిని కోల్పోతారు. నైతికంగా, సచ్చరిత్రులైన నేతల నేతృత్వంలో ప్రజలు మంచివారుగా, ఆత్మసాక్షితో మెలుగుతారు. సామాజ్యాన్ని శాంతియుతంగా, సంతోషభరితంగా వుంచటానికి ఇదే మార్గం” అన్నది కన్సుల్మెన్ అభిప్రాయం.

ఈ పద్ధతి అంతర్గత అభివృద్ధిని కాంక్షిస్తుంది, వ్యక్తి వికాసం సాధించే పురోభివృద్ధికి తోడ్పడుతుంది. ఖచ్చిత, నిశఙ్గ, చీకలతో అందరు అభివృద్ధి చెందాలని నిర్బంధించాలి” అన్నారు కన్సుల్మెన్.

మార్క్స్ సూత్రం ప్రకారం మనిషి ఆర్థిక జీవి. కన్స്യూషియన్ నమ్మకం ప్రకారం మనిషి నైతిక జీవి. ప్రతివ్యక్తి తన గుండెల లోతుల్లోంచి విశ్వ మానవత్వంలో సంయోగం చెందాని కాంక్షించాడు కన్స్యూషియన్.

ఆయన అయిదు సూత్రాలకు కట్టుబడి వున్నారు. ఐస్ - మానవత; ఇ - పవిత్రత; లి - మర్యాద క్రమం; చి - జ్ఞానం; బిస్ - సమ్మతం-ఇవీ అయిదు గుణాలు. ఆర్థిక, సాంఘిక, రాజకీయ, ధార్మిక జీవనం అవి భాజ్యం. అన్నీ సీతి తత్పరతతోనే శాసించబడతాయి. ఈ విశ్వ నైతిక సూత్రానుగుణంగా జీవించటం ప్రతివారి ధర్మం. నైతిక జ్ఞానం మానవుడి సహజ గుణం; నైతిక సూత్రమే చ్చక్రి చట్టం. నైతిక సూత్రాల ఉపయోగం వివిధ సామాజిక బాంధవ్యాల మధ్య ఐకమత్యాన్ని సాధించటమే. మార్క్సిస్టులు సమాజానికి ప్రతిఘాతమైనట్టి బూర్జువా గుణం సీతి అనేదాన్ని దాని బంధాల్ని దగ్గరకు రానివ్వరు. కన్స్యూషియన్ పాపం అంత అభివృద్ధి చెందినవాడు కాదు. ఆయనకు భగవంతుడి మీద చాలా గట్టి నమ్మకం వుండేది. ఒట్టి చర్చలతో కాలక్షేపం చెయ్యరుండా అనుసరణ ద్వారా గుణవికాసం గురించి నొక్కిచెప్పేవాడు. ఆయన నిరంతరం తన ఆరాధ్య దైవంతో తాదాత్మ్యం చెంది వుండేవాడు. ఆఖరుకి పదార్థం మాత్రమే నిజం అనే మార్క్సుకు, కన్స్యూషియన్లు ధృవాలంత దూరం.

ఉదారత - మౌఢ్యం

మార్క్సిజం విప్లవం కోరుతుంది. పాత పద్ధతులను ఉగ్రరూపంతో విధ్వంసం చేసి మార్క్సిజాన్ని బలవంతంగా రుద్దటం పద్ధతి. గతంతో విడాకులే! సాంప్రదాయాలపట్ల విశ్వాసమే లేదు. “నిబంధనలు, గుణ గణాలు, నైతిక విలువలే ప్రపంచాన్ని శాసిస్తాయి, ఆర్థిక సూత్రాలు కావు. తరం నుంచి తరానికి అందించటం ఏదో సాధారణ విషయం

కాదు. అది సకల మానవ జీవులు తమ ప్రవర్తనను క్రమబద్ధం చేసుకోవటానికి వినియోగపడే సజీవ మూలం" అంటాడు కన్సూషియన్. ఇదంతా తనేదో కనుక్కున్నాని ఆయనెప్పుడూ అసలేదు. చాలా వినమ్రతతో "నేను సృష్టికర్తను కాదు, కేవలం పున్న సంప్రదాయాన్ని అందిస్తున్నాను" అనేవాడు. ఆయన బోధలు వర్గవిభేదాన్ని సూచించేవి కావు. ప్రజలకు కొత్త మతాన్ని ఇచ్చాడని, ఇస్తున్నానని అనుకోలేదాయన. ఆయనది ఓ మతం కాదు. ఓ ఇబం కాదు. సాంస్కృతికంగా టావోయిజాన్ని, భారతీయ బౌద్ధాన్ని అనుసరిస్తున్నా కన్సూషియన్ సిద్ధాంతం కూడా అందరూ చైన్యమయినా ఆమోదయ్యే గృహం అయింది. కన్సూషియన్ ప్రదర్శించిన ఈ దృశ్యరూపం మార్క్సిజం లాగా వర్గశతృత్వ మాధ్యమం కాదు. మొదటిది అందరినీ కలిపే ప్రేమభావం మీద ఆధారపడితే, మార్క్సిజం విద్వేషం, శతృత్వాలు మీద ఆధారపడ్డది.

మార్క్సిస్ట్ విప్లవం - అత్యున్నత మానవుడు

కన్సూషియన్ శ్రేష్ఠమానవుడిని ఊహించాడు. వ్యక్తి కుటుంబానికి రాష్ట్రానికి, ఆధిపత్య వహించాలని ఆశించాడు. భగవద్గీతలో వర్ణించిన స్థితప్రజ్ఞుడిని పోలిన గుణాలతో భాసించే మానవుడిని కన్సూషియన్ కోరుకోవటం గ్రహించి ప్రతి హిందువు ఉప్పొంగాలి. మార్క్సిజం - లెనిజంలలో చెప్పబడ్డ ఉగ్రవాదికి సరిగ్గా విరుద్ధంగావుండే మానవుడితడు.

కన్సూషియన్ సిద్ధాంతాలు హిందూధర్మమూల ఉద్దేశ్యాలతో సరిపోలేవున్నాయి. కమ్యూనిజం, మిగిలిన ఏక సూత్ర మతాల్లా మిగతా అన్నింటినీ బహిష్కరించేదికాదు. కన్సూషియన్ సిద్ధాంతం. ఇతను కట్టిన భవంతిని కూలకొట్టటమే ధ్యేయంగా సాగిపోయాడు మావో. ఇదే చైన్యంలో అంతర్గతంగా చెలరేగుతున్న అలజడి రెండు చైనాల మధ్య

వివాదం ఇన్నాళ్ళు నెహ్రూ (వ్యాసం బ్రాసిన నాటి ప్రధాని) సమర్థించేది
చై నీయుల నాగరికతను అధర్మంగా అణిచే చైనా ఏజంట్లను బ్రిటిష్
పాలకవర్గం క్రింద తయారైన భారతీయ అధికారవర్గం మన సంస్కృతికి
ఎంతవరకు చిహ్నాలుగా పుండగలరో అలాటివారే మావో అనుచరులు.
ఇలా చేయడంవల్ల కన్సుమిషియన్ పట్ల నెహ్రూ చాలా అన్యాయంగా
ప్రవర్తించి పాపం మూట కట్టుకున్నట్లే!

మరి జెకిల్ చైనాలో పునరుద్ధరించబడగలడా? చాలామే తీర్పు
చెబుతుంది.

15. మార్క్సిజం - రైతాంగం

వ్యవసాయాభివృద్ధికి, సోషలిజానికి పొంతన తక్కువ. కమ్యూనిస్టు
దేశాలన్నీ ఆహారాభివృద్ధి రంగంలో విఫలమయ్యాయి. ఏ కొంత విజయం
లభించినా అది కొద్ది రోజులకు మాత్రమే పరిమితమై పుంది. అనీ, చెల్లించిన
ఖరీదెంత! వ్యవసాయ రంగంలో ఆ అభివృద్ధి కూడా మార్క్సిజం
అనండి, సోషలిజం అనండి, దీనికి భిన్నంగా పోతేనే లభించింది.

కమ్యూనిస్టు వ్యవసాయ యోజన విఫలం కాక తప్పదు అన్నది
ఆర్థిక, మానసిక, చారిత్రక సత్యాలిచ్చిన ఏకైక తీర్పు. ఈ భూమి
నుంచి ఆఖరుకు కమ్యూనిజం అంతమయ్యే దానికి గల అనేక కారణాల్లో
ఇది అతి ముఖ్యమైనది. అసలా కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతాల్లో పున్న అతి
ముఖ్యమైన ఖలహీనత ఇది.

ప్రపంచంలో అతి పెద్ద సంఖ్యలో వున్న వ్యవసాయదార్ల సాంఘిక, ఆర్థిక సమస్యల నిలు స్వరూపం ఈ ప్రపంచ విఖ్యాత ప్రవక్త మార్క్సుకు అసలు తెలిదనాది. ఈ కర్షకుల్ని చేతి పనివాళ్ళ తోటి, చిన్న వ్యాపారుల తోటి చేర్చారు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ముసాయిదాలో. రాజకీయంగా వ్యక్తుల సమూహాలుగా తప్ప రైతులు సామూహికంగా పెద్ద బక్కత వున్న వర్గం కాదు. మార్క్సు వీళ్ళను సంఘీటిలోని ఆలుగడ్డలు అని తేల్చేశాడు. గ్రామీణ ముర్ఖ నీదితాన్నించి చాలా మందిని రక్షించినందుకు పెట్టుబడిదారులను పొగిదాడు కూడా. రైతుల పట్ల తనకున్న నిరసన భావాన్ని అతనేం దాచిపెట్టలేదు. రైతుల ఆస్తుల మీది హక్కును స్వాహా చెయ్యటమే ఆర్థిక స్థిరత్వానికీ మార్గమన్నదే ఆయన సిద్ధాంతం యొక్క అంతిమ తర్కం. రైతుల సేద్యం గానం. “బూర్జువాలు గురించి చూట్లాడుతున్నారా? చిన్న రైతుల ఆస్తుల బూర్జువాతత్వం గురించి మనం బాధ పడక్కర్లేదు. పెరిగే కర్మాగారాలే ప్రతి రోజూ మనకు కావలసిన పని చేసి పెడుతున్నాయి. ఈ బూర్జువాలు ఎలాగూ ఈ ధాటికి అంతమవుతున్నారు.”

రైతుల సమస్యలపట్ల మార్క్సు దృఢత్వం

మిక్కుటమైన ఉత్పత్తుల ఆధిక్యతనే నమ్మాడు మార్క్సు. అది ఉత్తమమైంది కాబట్టి తప్పనిసరి అన్నాడు. వ్యవసాయ షేత్రంలోకూడా అధికోత్పత్తి చేసేవాడు క్రమంగా చిన్న రైతులకు స్థాన శ్రంశాన్ని కలిగిస్తాడు. వ్యవసాయం కూడా ఓ కర్మాగార పద్ధతిలో ఏదో ఒకనాడు సడపాల్సి రావచ్చు. వ్యవసాయ షేత్రంలో కూడా ఐశ్వర్యం కేంద్రీకృతం కాక తప్పదు. వ్యవసాయం, పరిశ్రమలు రెంటికీ సామ్యం వుండనటం కాస్త్రీయమే.

పురోభివృద్ధి సాధిస్తామనే శక్తులకు గ్రామీణ జేత్రాల్లో ఎదురయ్యే సమస్య భూమి సమస్య, రైతుల సమస్య కాదు. ఉర్బత్తి సమస్యే గాని సాంఘిక వ్యవస్థ గాదు. రైతు సాంఘిక, ఆర్థిక రంగాల్లో ఏనాడో నాశన మయ్యాడు. ఎందుకంటే-అతను రైతు కాబట్టి. రైతుల ఉనికి తిరోగమన లక్షణం, పురోభివృద్ధి ఆపలేనిది కాబట్టి ఆగలేనిది కూడా రైతుల సంపూర్ణ వినాశనం. ఇదీ మార్కుస్ నిర్వచనం.

రైతాంగ విప్లవం

‘అనివార్యం’ అని చూర్చు చెప్పించానిమీద ఆధారపడ్డం గర్వం, అహంకారం తప్ప అదే నిజమని కాదు. మార్కుస్ సిద్ధాంతాల్లో విశేషం, శాస్త్రీయ దృక్పథం ప్రతిదాన్ని అనివార్యం అని దబాయించెయ్యటమే!

మార్కుస్ యోజనల్లో రైతుల పాత్రేమిటి? అతను పెట్టుబడిదారీ కాదు, కార్మికుడూ కాదు. కర్షకుడు. మార్కుస్ ఆలోచన ప్రకారం యావత్ మానవజాతి పెట్టుబడిదారీలు, సామాన్య మానవులు అనే రెండు వ్యతిరేక వర్గాలుగా విభజించబడివుంది. అతను, లంటే రైతు, ఈ రెండు వర్గాలకూ చెందడు కాబట్టి అతను ఉండినేనట్టే రెక్క. కాని అది అశాస్త్రీయంగదా! మార్కుస్ అన్నా అనకున్నా అతను మన కళ్ళెదురుగా వుంటూనే వున్నాడుగా! అందులో అతిపెద్ద సంఖ్యలో!

మార్కుస్ నిర్ణయగా రైతులకు ఊయాన్ని, చావును శాసించాడు. ఓ వర్గంగా వాళ్లుండవీలేదు, తుడిచిపెట్టుక పోవాని కోరుతున్నాడు. ఈ ప్రపక్త మాటలకు కట్టుబడివుండే ధోరణిలో లేడు రైతుమరి! చదువులేని వాడుగాబట్టి ఈ గ్రాంథిక గతి తర్కాన్ని పెద్దగా మెచ్చుకుంటున్నట్లు లేదు రైతు. అందుకనే పాపం ఆత్మహత్య చేసుకోవటానికి లంగీకరించటం లేదు, మృతి ఇదతని విప్లవ ధోరణి కాదా! ప్రతిఘాతకులు రైతులు,

మోసం చెయ్యటానికి వ్యూహాలు

ఇంతేకాదు. విప్లవకారుల కమ్యూనిష్టుల చరిత్ర పుటల్లో రైతుకు సరియైన స్థానం ఇవ్వబోయినా రైతులు పాల్గొనని విప్లవమే లేదు. 'ఈ తేగే సమసి పోవాలి' అని ఎవరిమీద తీర్పు ఇవ్వబడ్డదో ప్రతిసారి వాళ్ళ విషయంలో "ఈసారికి ఎలాగోలా వారిని మనదైపు త్రిప్పండి" అని కూడా చెప్పటం జరిగింది. అంటే పూహంలో మారుపు. కమ్యూనిస్టు స్వర్గంలో చేపతలు తాము కావడానికై పెట్టే రాక్షస గజాలతో అవసరాన్ని బట్టి ఇలా భుజాలు రాచుకుంటూ తిరుగుతూనే వుంటారన్నమాట.

"సామూహిక అవసరాలు ఒక్కోసారి కార్మికులు, కర్షకులు ఒకే చోట చేరి పని చెయ్యాలివస్తుంది. అంటే వీళ్ళవట్ల వ్యతిరేకత కంటే అనుకూలత లాభం కావచ్చు" అంటారు కాన్స్టెస్కి. ఇంకా వివరణనిస్తూ, "ఎన్నిసార్లు, ఎన్నిరోజులు ఇలా యుద్ధం కలిసి సాగించినా ఆఖరుకు ఇద్దరూ విడిపోత తప్పదు. ఈనాటి మిత్రులు రేపటి శత్రువులే" అనికూడా చెప్పాడు స్పష్టంగా.

"విజయం తర్వాత రైతుల కార్మికుల ఐక్యత గురించి మాట్లాడటం హాస్యాస్పదం. అందులో పాలన విషయంలో మనం సోషలిస్టు గురించే ఆలోచించాలి. కార్మిక నియంతృత్వమే!" అని వ్రాశాడు లెనిన్. విజయం తర్వాత తమతోబాటు ఆయుధాలు ధరించి ప్రాణాలర్పించే రైతులు ఇలా మోసగించబడతారన్నమాట. "విప్రదోహం లేని పురోగమనం ఊహించరానిదే" - నట.

కాని రైతు మార్క్కును యుక్తిలో మించిపోయాడు

మార్క్సిజం రైతుల్ని ఆత్మవినాశనానికి తీసువచ్చిందే ముందే రైతాంగం మార్క్సిస్టు శ్రేణుల్లో ఆదర్శం గురించే గందరగోళాన్ని సృష్టించింది. మార్క్సు స్వయానా చెప్పింది ఎలా తప్పు కాగలదు? కాని కళ్ల ముందు కనిపించే పరిస్థితి మరోలావున్నప్పుడు అది నిజం ఎలా కాగలదు? తూర్పు ఐరోపా దేశాల్లోని మార్క్సిస్టులు చాస్తూనే మార్క్సిజానికి వారధి కట్టి సరిపుచ్చాలని శతవిధాల ప్రయత్నించారు. కాని పూర్తిగా విఫలమయ్యారు. ప్రతి కొత్త వ్యాఖ్యానం ఛేద్యం విషయంలో మరో కొత్త గందరగోళాన్ని సృష్టించింది. చాస్తవాలు ఊహలోకంలో విహరించే అవాస్తవాలకు సవాళ్లె నిల్చాయి.

ఆఖరుకు మార్క్కును ఓడించారు రైతులు. మార్క్కుగాని ఇప్పుడు బ్రతికుంటే కమ్యూనిస్టు పాలనలోనే రైతులు సుఖంగా బ్రతికుంటే పై పెచ్చు కమ్యూనిజం పీతం మీద ఎగిరితన్నట్లం చూచి చిగ్రాంతమై పోయేవాడే!

పరిస్థితి చెయ్యి చాటకముందే ఈ వామపక్షరంగులు పూసుకున్న రకాలంతా తమ బద్ధశత్రువులని వెంటనే గ్రహించకపోతే భారతీయ రైతాంగం తెలిసి తెలిసి సముద్రంలో చూకినట్లే.

16. కార్మిక విజయం కమ్యూనిస్టుల వైఫల్యం

కార్మికచరంగంలో నాయకత్వాని కుండాల్సిన అక్షణాలేమిటి?

కార్మిక సమస్యల్ని హిందువులు సమర్థవంతంగా పరిష్కరించ
గలరా?

కలకత్తా ట్రాం సమ్మెలో డా॥ శ్యాంప్రకాశ్ ముఖర్జీ వహించిన
ప్రముఖపాత్రను చాలా కొద్ది మంది మాత్రమే గ్రహించివుంటారు.

సమ్మె వివరాలు తెలిసినవే. కలకత్తాలో పున్న కార్మిక సంస్థలన్నీ
యునైటెడ్ ఫ్రంట్‌గా ఏర్పడ్డాయి. కాని వాళ్లలో ఎవ్వరికీ నాయకత్వాన్ని
ఇవ్వటానికి వీలేకపోయింది. ఆ పోరాటానికి కొన్ని ప్రత్యేకతలున్నాయి.
కమ్యూనిస్టు సంఘాలు కూడా విజయం ఆ సమ్మె ధ్యేయంగా పెట్టుకోవాల్సి
వచ్చిన తమాషా పరిస్థితి అది. ప్రతిసారీ మామూలుగా వాళ్ల కార్మికుల
ఆందోళనలు విఫలమవ్వాలనే కోరుతుంటారు. ఎందుకంటే కార్మికులు
గెలుచిందితే కమ్యూనిస్టులు విఫలమౌతారు. కార్మికుల పురోగమనం
కమ్యూనిస్టుల తిరోగమనం. ప్రజలంతా ఆరోగ్యంగా హాయిగావుంటే
దాక్షిణ్యంతా బక్కచిక్కిపోతూ! కమ్యూనిస్టు భవనానికి కార్మిక పై ఫలాలు
అందుకనే మూలస్తంభాలు.

బ్రేడ్ యూనియన్ నాయకులకు అందుకనే కార్మికుల ప్రైఫర్యాన్ని సృష్టించటంలో తరిఫీదునిస్తారు. కాని కలకత్తా సమ్మెలో సత్వర ఆశయం విజయమే! సనాతన కమ్యూనిస్టు చమత్కారానికి భిన్నం. వాళ్లు విజయాన్ని సాధించే కార్మిక ఆందోళన పద్ధతిలో తరిఫీదును పొందలేదు కాబట్టి వామ పక్ష యూనియన్ కు చెందనివారికి నాయకత్వం కట్టబెట్టవలసిన అవసరం ఏర్పడ్డది. ఆ క్షణంలో అందరి కళ్లుపడ్డది డా॥ శామ్ ప్రసాద్ ముఖర్జీ మీదే! ఆయనలో పున్న హిందూ గుణవికాసం అందరినీ ఆకట్టుకున్నది. ఓ హిందువుగా ఆయన నిర్మాణాత్మకమైనట్టి ఆలోచనలే కాక విజయానికి కావసిన చిహ్నాన్నవోకడలకలయిక కూడా సాధించాడు. అందువల్లే వామ పక్ష నాయకులు ఈ రైల్వేను నాయకత్వం వహించి అందర్నీ నడిపించ మని కోరుకున్నారు.

డా॥ ముఖర్జీ అంతరంగిక సమైక్యతనేగాక మిగతా అన్నిరకాల ఉపాయాల విషయంలో అద్వితీయంగా నిలబడ్డాడు. అనుచరుల ఆత్మ విశ్వాసాన్నీ చూరగొన్నాడు, ఆయన నాయకత్వంలో ముందుకు నడిచిన కార్మికులు విజయాన్ని సాధించారు.

రావోయ్స్ రోజుల్లో కార్మిక రంగంలో జరగబోయ్యే దానికి ఈ సంఘటన సూచనప్రాయం మాత్రమే!

17. మార్క్సిజం-హిందూత్వం

భౌతికతను మంచి భుక్తుడు దొరికాడు, అతనే కార్ల్ మార్క్స్. మార్క్సుకి పదార్థం ఒక్కటే సత్యమైనది, నిత్యమైనది. దాన్ని సృశించ వచ్చు, చూడవచ్చు. అన్ని వస్తువుల ఉనికి ఇంద్రియాలద్వారా గాని శాస్త్రీయంగా గాని దృఢపరచాలి. ఓ పరీక్షా నాళిక ద్వారాగాని, దూర దర్శినితో గాని ధృవపరచని దేదీ ఉన్నట్లు ఊహించే అవకాశంలేదు. ప్రయోగశాలల్లో నిరూపణకు అందని భగవంతుడిని ఓ మిథ్యగానే భావించాలి. విశ్వరహస్యాన్ని ఛేదించగలిగేది శాస్త్రజ్ఞానమే అని ఊహించబడ్డది. సర్వజ్ఞానానికి నమ్మకమైన సాధనం ఇదే. శాస్త్ర నిరూపణకు అందని మతం, సాంప్రదాయం లాంటి వాటిని వెత్తకుండిలో పారెయ్యాలి. మనస్సునే దానికి ప్రత్యేక ఉనికిలేదు. విభిన్న అణువుల సంయోగజనిత పదార్థ స్వరూపమే మనస్సు. పదార్థం మనస్సును నిర్ణయిస్తుంది. నిర్దేశిస్తుంది, బాహ్యపరిస్థితులు ప్రాపంచిక స్వరూపాన్ని నిశ్చయిస్తాయి. ఇది మార్క్స్ సిద్ధాంతం.

మార్క్స్మీద డార్విన్, హేగెల్స్ ల ప్రభావం

పోయిన శతాబ్దంలోని ఉత్తరార్థం డార్విన్ సూత్రాలతో హోరెత్తి పోయింది. ఆయన పరిణామ సిద్ధాంతం అతి ప్రాచీనాన్ని పొందింది. సహజ ఎంపిక ద్వారా ఏర్పడే బలవంతులే మిగులుతారు. (Survival of-fittest) అనే సూత్రం మిగతా ఎన్నో విభిన్నవాదాలకు ప్రాణంపోసింది. బ్రిటిష్ రాజసంయుక్త తెల్లవాడి బాధ్యత, నాణీల ఆర్యజాతి సిద్ధాంతం,

మార్క్సిస్టుల పద్ధతిలో రాటం ఇవన్నీ దాని పీలకలే, అప్పుడప్పుడూ ఏర్పడే ప్రతిబంధకాలు, వైపరీత్యాలు కొట్టిపారేయబోతూంటే వీలులేకపోయినా పరిజామ సిద్ధాంతాన్ని మాత్రం యథాతథంగా అంగీకరించటం జరిగింది. దీని ప్రకారం సహజంగానే అదో నిబంధనలాగా తర్వాత వచ్చే ఆలోచనలు, జాతులు, నాగరికతలు తప్పకుండా పాతవాటికంటే చాలా గొప్పవే కావాలి. మానవుడు సృష్టికి శిరోమణి కలలాంటివాడు. అతనిలోంచి నూపర్ మాన్ వుట్టుక తప్పనిసరి అని జోస్యం చెప్పబడ్డది.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అంతకుముందున్న అన్నిరకాల సాంఘిక వ్యవస్థలకంటే మిన్నది అన్న విషయం నిర్వివాదాంశం. కాని అది కూడా మరో ఉత్కృష్ట పద్ధతికి స్థానమిచ్చి తొలగిపోకతప్పదు. పంచామృదో శతాబ్దంలో ఐరోపాలో వున్న నాగరికతకంటే అన్ని సహజమైన నాగరికతలూ కచ్చితంగా అప్పుమైనవే. శాస్త్రజ్ఞానం అత్యున్నత దైవాన్ని సమ్మతి దాని స్థాయి మధ్యయుగం మతాల దానిన. సంకెళ్ళ నుంచి మానవుడిని విముక్తం చేసే మేధాను ప్రజ్వరిల్ల చేసింది. అత్యున్నత స్థాయిలో వికసించిన మానవ మేధాను సమ్మతంలో అపసమ్మతాన్ని, అపసమ్మతంలో సమ్మతాన్ని చూసే గుణవికాసం చెందింది. దార్శనికం సరికొత్త సత్యవాక్కు. మానవ విజ్ఞాన సర్వస్వంలో దీన్ని అన్వయించాలి. మానవ శాస్త్రంలో కూడా. ఈ సాంఘిక శాస్త్రంలో దార్విన్ లాటివాడు మార్కుస్!

పరిజామం విశ్వసూత్రం. కాపిటలిస్టు ఏర్పాటు మరో సాంఘిక పరమైన స్థితికి మారటం ఖాయం. మరి ఈ సాంఘిక పరిజామానికి మార్గమేమిటి? స్వభావసిద్ధ ఎంపిక సూత్రాన్ని అన్వయించుకున్నాడు మార్కుస్. మార్కుస్ మనస్సులో ఈ పరిజామ మార్గానికి సూత్రం లభించింది. హెగెల్స్ గతితర్కం ఇతని వాదానికి మరింత బలం దొరికింది. ఫేదాంతంలో హెగెల్స్ గతితర్కం పద్ధతి సాంఘిక పరిధిలో ఆమలులోకి తేవాలి. ఈ

పూర్వరంగంలో మార్క్సు తన గతితర్క భౌతిక వాదాన్ని రూపొందించాడు. ఇది దార్విన్ ఆలోచన 'ఉనికికై పోరాటం' అనే దానిని సరిగ్గా సరిపొయింది. వ్యతిరేక శక్తుల పరస్పర పోరాటంతోనే పురోభివృద్ధి సాధ్యం అవుతుంది. "జీవన సూత్రం ఒక్కటే. భిన్నత్వాం చైరుభ్యంవల్ల రూపొందే పెరుగుదలే." ఉన్న అన్ని సమాజాల చరిత్రా వర్గపోరాటాల కథలే. ఒక వర్గంవారు మరో వర్గం వారిని పీడించే కథే. గతితర్క భౌతిక వాదం అంటే క్రామికుల తిరుగుబాటుతో ఏర్పడే క్రామిక నియంతృత్వం, దాని పరిణామంగా రాష్ట్రీయతల విచ్ఛిన్నం, తత్ఫలితంగా పుట్టుక వచ్చే రాజ్యం, వర్గాలనేని ఓ వినుతన్న సమాజం. అక్కడ సామూహిక యాజమాన్యమే వుంటుంది. ఇదీ కథ!

కమ్యూనిజం మరో ఏకమార్గ మతం

ఈ సిద్ధాంతం పుట్టుటతో మార్క్సిజం ఓ సంపూర్ణమైన మతం అయింది. మార్క్సు దాని ప్రవక్త, దాస్ కాపిటల్ మత గ్రంథం. కమ్యూనిస్టు పార్టీ కేంద్ర పాలకవర్గం పోరోహితబృందం, నిశ్వాన్ని అందులోని అన్ని ప్రక్రియలను శాసించే అల్లాహ్ గతితర్క భౌతికవాదం, కమ్యూనిజం అంతిమ స్థాయి అయిన స్వర్గంలో 'అందరికీ అన్నీ' లభ్యం కాగలవు. ఎదురు సవాలు లేకుండా చెప్పటం కష్టమే అయినా మహమ్మద్ ఎలా ఆఖరి ప్రవక్త మార్క్సు అంటే! అన్ని ఏకమార్గ మతాల్లాగే ఈ వినుతన్న మతం కూడ తీవ్రతలో, మౌఢ్యంలో సంపూర్ణత్వాన్ని సాధించింది.

మార్క్సు తన సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించటానికి చాలా శ్రమ తీసుకున్నాడన్నది నిర్వివాదాంశం. ఆయన అనుసరించిన మార్గం కేవలం ఊహేగాని శాస్త్రీయం కాదు అన్నది కూడా అంతే స్థాయిలో నిర్వివా

దాంశం. ఆయన ఆలోచనా తీరు ఆ కాలంలో టిహించిన దురభిమానాలు, పక్షపాతాలవల్ల ప్రభావితం అయింది. అందువల్ల అవి అసలైన ఆలోచన గాదు, అనుకరణే. అటు తర్వాతి కాలంలో జరిగిన సంఘటనలు మార్కుస్ అతి సూక్ష్మం చేసి చెప్పిన సూత్రాన్ని అసంబద్ధం అని నిరూపించాయి. ఆ సంఘటనలు అతను ఆధారపడ్డ వివరాలు అసంపూర్ణమని, అతని సమాచారం తప్పు తడికనీ, ఆయన తీరు ఆశాశ్రీయమని, ఆయన అభిప్రాయాలు అసంగతాలని, ఆయన జోస్యాలు అబద్ధాలని, ఆయన సిద్ధాంతాలు అంగీకరించలేనివనీ నిరూపించాయి.

మార్క్సిజం దార్శనికం కాదు. ఓ సగౌరవ స్థానాన్ని పొందలేదు. న్యూటన్ సిద్ధాంతాలమీద, డార్విన్ పరిణామ సిద్ధాంతంమీద, హేగెల్స్ గతి తర్కంమీద ఆధారపడిన పరాన్న జీవితాబి ఆలోచన. సాంఘిక శాస్త్రాన్ని అభివృద్ధిపరిచే క్రియలో పుట్టుకొచ్చిన అనేక సిద్ధాంతాల్లో ఇదొకటి. మార్క్సిజాన్ని హిందూత్వంతో పోల్చాలని ప్రయత్నించేవాళ్లు రెంటిలోకూడా తమ ఆశ్ఛానాన్ని ప్రదర్శించుకున్న వాళ్ళే. తారు.

హిందూత్వం కమ్యూనిజాలు పోల్చలేనివి

హిందూత్వం విశ్వ విజ్ఞానం. పాశ్చాత్యులకు అర్థమైన పరిభాషలో శాస్త్రజ్ఞానం, వేదాంతాల పరిధులనుదాటి అతిసమగ్రంగా, అతి పరిపూర్ణంగా వున్న ఓ సువ్యవస్థ. హిందూ ధర్మమే జగత్సూత్రం. దాన్ని హిందువులు కనిపెట్టలేదు. కేవలం గుర్తించి, గ్రహించి ఆ జ్ఞాన సమృద్ధిని సమాజ వికాసానికి వినియోగించుకున్నారు. ఏ సాంఘిక వ్యవస్థయినా శాస్త్రీయంగా వుండాలంటే ఈ జగన్నాటక సూత్రపరిధిలో పెంపొందాల్సిందే! వారి ఈ విశ్వాంతర జ్ఞాన దృష్టితో వర్ణాశ్రమ ధర్మాలు అతి సహజమైనవని, తప్పనిసరియైనవని గ్రహించారు హిందువులు. ఋషులు తమ తపో

జలంతో ఈ విశ్వాంతర ప్రకృతి విదుల రహస్యాలను చేదించి మానవాళికి అందించిన మహాపురుషులు. పాశ్చాత్య దేశాల్లో ఇజ్రాల్ ను ప్రవేశపెట్టిన ఆలోచనాపరులు వేదాంతంలో ఓ మెట్టు ఎక్కి వుండొచ్చుగాని వాళ్ళను ఏ విధంగానూ ఈ ఋషులతో పోల్చలేం. హిందూ మంత్రాలు విశ్వాంతర జగత్ కంపనలైన వర్ణాలు, శబ్దాలు. ఈ అత్యున్నతస్థాయిని పాశ్చాత్యుల ఏ నినాదాలు, ఊతపదాలు, వాగ్రీతి అందుకోలేవు.

ఆశ్చర్యకర విషయమేమంటే-మార్క్సిజం ఈ పుణ్యభూమిలో కొందరు అనుయాయుల్ని సంపాదించటమే. ఇంతవరకు దాని సమర్థతను ఒప్పుకోవాలి. కమ్యూనిజం 1848లో పుట్టినా ఈ హిందువేతర, హిందు వ్యతిరేక ఆలోచనను 1917 తర్వాతే ఖారత్ లో కొందర్ని ఆవేశించగలిగిందంటే దాల్లో వుండే అతి రమణీయ గుణాలు గాని, మనస్సుకు సమాధానపరచి ఒప్పించటంగాని కాదు. విసిగివేసారిన హిందువును రష్యా విప్లవం కదిలించి వుండాలి. భౌతికవాదం మన దేశంలో కొత్త విషయమేమీ కానప్పటికీ కొంతమందిని ఈ కొత్తవాదం ఆకర్షించటమూ దాని విజయంగానే అంగీకరించాలి. యూరప్ ఇంకా ఆటవిక స్థాయిలో వున్నప్పుడే హిందువులు భౌతికవాదాన్ని అనుసరించారు. కాని మానవాళి పురోభివృద్ధికి హానికరంగా వున్నందువల్ల దాన్ని క్రమేణా నిరాకరించారు.

హిందూత్వం వదిలించుకున్న భౌతికవాదం

పాశ్చాత్య దేశాల్లో భౌతికవాదాన్ని ప్రవేశపెట్టిన డెమోక్రిటోస్ పుట్టేవానికి శతాబ్దాల ముందే హిందువులు అతి సమర్థవంతంగా భౌతికవాద వృత్తాంతను రూపొందించారు. విచిత్రమేమంటే-ఈ భౌతికవాదాన్ని కనిపెట్టిన వాడు దేవగురువు బృహస్పతి! బార్హస్పత్య విధానం జ్ఞానాన్ని, ఊహించదగిన ప్రతివాన్ని, అన్ని ప్రకృత విషయాలను కూడా సవాలు చేసింది.

అన్నింటి ఆధిపత్యాలనూ నిరాకరించింది. స్వభావవాద ప్రవేశంతో
 బార్హస్పత్యం 'లోకాయతం' అనే ఒకొత్త సిద్ధాంతాన్ని ప్రవేశపెట్టింది.
 బార్హస్పత్యులు ఈ లోకాయత సిద్ధాంతం ఒక్కటే శాస్త్రీయం అని
 దబాయించేశారు. మనం చూడేదే ఆధారం. గోచరం రానిది ప్రతిదీ మూఁ
 పదార్థంగా కీసుకునే వీలులేదు. చైతన్యం పదార్థంనుంచి పుట్టిందే. పదార్థమే
 అంతిమ సత్యం. మనస్సుకు స్వతస్సిద్ధమైన వాస్తవికత లేదు. మెదడులోని
 అణువుల కంపనాలవల్లే మరోస్థితిలో మారుపులు కలుగుతాయి. క్రియ,
 తత్ఫలితంగా రూపొందే ప్రతిక్రియ అనేవేవీ లేవు. విధి, పునర్జన్మ, కర్మ
 ఫలం, స్వర్గం ఇలాటివన్నీ అసందర్భాలు. స్వభావంవల్ల, ప్రకృతివల్ల
 మాత్రమే బాధ, సుఖం కలుగుతాయి. తెలియని ఆచారాలు నృప్తిందినవే
 శ్రుతులు. నిజమైన జ్ఞానం రాక్షసిమాలే. మానవ జీవితంలో మంచి
 ఏమైనా ఉండి అంటే, అది భారత పురోభివృద్ధి, భారతక సుఖాలు
 మాత్రమే. ఇవి బార్హస్పత్య సూత్రాలు !

భారత్‌లో భారతవాదం అభివృద్ధి చెందటానికి సంపూర్ణ అవకాశాలు
 ఇవ్వబడ్డవి. హిందూ సామాజిక జీవనంలో ఆరోచనా స్వేచ్ఛ ఎలానూ
 వుండిగా! హిందూ ధర్మం మానవధర్మం. చేదాంత ధర్మాన్ని గురించి
 ఆలోచిస్తే అది సర్వమానవుల సమ్మతం సమ్మేళనమే. అన్ని సిద్ధాంతాల
 కలయిక ఒక్క హిందూధర్మంలోనే సాధ్యం. అన్ని వర్గాలను, పూజా
 పద్ధతులను తనలో విలీనం చేసుకుంది హిందూధర్మం. అలానే బార్హస్పత్య
 భౌతిక వాదానికి సర్వస్వేచ్ఛ ఇవ్వబడ్డది. రాని సర్వతోముఖంగా విభలం
 అయ్యూక దాన్ని వదిలించుకోవటం జరిగింది. మనము మరో దిశయాన్ని
 ఇక్కడ స్పష్టంగా చెప్పుకోవాలి. ఆనందమే జన్మ సాధుత్వతకు ముఖ్య
 సాధనమనే తుచ్చ సిద్ధాంతం భారత పాదంలోంచి అంతిమస్థాయిగా ఉద్భ
 వించి మదపిచ్చగాళ్లు ప్రబలిపోయ్యేసరికి వేద విహిత హిందూ జీవనాన్ని
 అనుసరించేవాళ్ళేగాక బౌద్ధ, జైన హిందువులు కూడా దీన్ని అతి తీవ్రంగా

వ్యతిరేకించారు. సిద్ధాంతాల పోరాటంలో భౌతికవాదాన్ని అనికి అవకాశాలు ఇవ్వబడ్డకే, అది పీగిపోయి సమసిపోయింది. ఈ భౌతికవాదం భారతీయ సంప్రదాయంలో కొత్తదని, ఇదేదో పాశ్చాత్య ప్రసాదమని మన ఎర్ర సోదరులు ఊహించుకోవటం అతి పొరపాటు. క్రైస్తవంలో నమ్మకం వమ్ము అయ్యాక మనం ఏనాడో అనుసరించి, పరీక్షించి, చేదు అనుభవాలతో వదిలించుకున్న ఈ దౌర్భాగ్యాన్ని ఇదే తమకు నిష్క్రూతి మార్గంగా ఈనాడు పట్టుకూర్చుంది పశ్చిమం.

సృష్టి, స్థితి, లయకారకులు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు

మన పూర్వీకులైన ఋషి పుంగవులు “బంగారం ఒక్కచే అయినా నగలు దివిధ రూపాల్లో ఎలా వుంటాయో అలానే సర్వం ఒక్కచే అయినా దాహిర రూపాలుమాత్రం చేరు” అన్నారు. సత్యమే సంపూర్ణమైనది. దానికి ద్విగుణాత్మకమైనదేదీలేదు. బహిరంగా ఘనకు కనిపించే వివిధ స్వరూపాలు దానికి సహజంగావున్న స్వగుణాత్మక ఫలితాలే.

క్రైస్తవం సృష్టి సిద్ధాంతం మీద ఆధారపడింది. మొత్తం పరిణామానికి ఎక్కడో మొదలు వుండాలన్న ఊహలేకుండా దార్విన్ సిద్ధాంతమూ అర్థ సహితం కాదు. మూల కారకం ఏదీ లేకుండా సృష్టిగాని మరేదీగాని మొదలెలా కాగలదు! శూన్యంలోని దేని ఉనికి ఉద్భవం కాదు. అలానే ఉన్నదేదీ శూన్యంలోకిపోదు. హిందూ ఋషులు ఓ సత్యాన్ని కనుక్కున్నారు. అదే ఆద్యంతాలులేని నిరంతర సృష్టి, స్థితి, లయాలు. ఏదీ నాశనం చెయ్యబడదు. లయం ఓ నిద్ర లాంటిది. దాన్ని చావుతో పోల్చలేం. కాబట్టి తర్వాతి సృష్టికి ఆధారం వుంది. శూన్యం నుంచి జరగదు. నిద్రలో చచ్చి జాగృదావస్థను కోల్పోతాడు. మేల్కొల్పాక మళ్ళీ తన

జాగ్రదావస్థలో అన్ని మెట్లను ప్రమంగా ఎక్కి అపసరం లేడు, మొదట్నుంచీ ఆ - ఆలతో ప్రారంభం చెయ్యసక్కలేదు. ఆలోచనలు, భావాలు, ఆవేశాలు, ఉద్దేశ్యాలు, జ్ఞానం అన్నీ నిద్రకు ముందు ఎలా వున్నాయో అన్నీ అలానే అతనిలో వెంటనే ప్రతిబింబిస్తాయి. వృక్ష సంపద పరిణామానికి లక్షల సంవత్సరాలు పట్టి వుండవచ్చు. ఓ విత్తనం మొలకెత్తి చెట్టవటానికి అన్ని లక్షల సంవత్సరాలు అక్కర్లే. చెట్టు కావటానికి డార్విన్ ప్రతిపాదించిన అన్ని స్థితులనూ అది దాటక్కర్లేదు. దాని ప్రయాణం విత్తన జీవితాన్నుంచి మొదలౌతుంది. లయస్థితిలో గుణాలు చావవు, నానకావు. సుషుప్తిలో వుంటాయి. సృష్టి మొదలుకాగానే వెంటనే అన్నీ సజీవమైపోతాయి. ఈ లయస్థితినే మహాచిష్టువు యే గనిద్రతో గుర్తించాం. ఈ నిరంతరసృష్టి, స్థితి, లయాల కార్యాన్ని బ్రహ్మ, చిష్టు, మహేశ్వర రూపాలతో మనం గుర్తించాం. మళ్ళీ వాళ్ళ కొన్ని గుణాలతో గుర్తింపబడతారు. ఉపాగుణంతో రుద్రుడు, రజోగుణంతో బ్రహ్మ, సత్వగుణంతో చిష్టువు. భౌతికతలంలో తమస్సు, జీవతలంతో రజస్సు, మానసిక తలంతో సత్వగుణం గుర్తించబడ్డాయి. సత్యం ఈ అన్ని తలలలో వుంటుంది కాని అన్నింటికీ అతీతమైందికూడా!

పాశ్చాత్య శాస్త్ర జ్ఞానం హిందూ సిద్ధాంతానికే చేరుతుంది

సంపూర్ణత్వంనుంచి మన పూర్వ హిందువులు భిన్నత్వంవైపు సాగి పోయారు. తనకు తెలికుండానే పాశ్చాత్య అధునాతన శాస్త్రజ్ఞుడు భిన్నత్వాన్నించి సంపూర్ణత్వానికి చేరుకుంటున్నాడు. అతనింకా చాలా ప్రయాణం చెయ్యాలివున్నా మొత్తంమీద ఆ వైపుకే సాగుతున్నాడని నమ్మకంగా చెప్పొచ్చు. పాశ్చాత్యులకున్నటువంటి పరీక్షాశాలలు, ఇన్ని అనుకూలాలు మన హిందూ ఋషులకుండేవోలేదో తెలియదు. ఇది వాళ్ళ ఈనాడు, ఇరవై

శతాబ్దంలో పాఞ్చాత్మలు తయారుచేసిన శక్తివంతమైన పరికరాన్ని మించిన సూక్ష్మమైన, అతి నేర్పుగల సమగ్రమైన పరికరానే తయారు చేసుకున్నారు. దీనిద్వారా వారు అంతిమస్థాయిలో సంబంధం పెట్టుకోగలిగారు. దానితోనే తమకు తాము గుర్తింపు సాధించగలిగారు. అధునాతన శాస్త్రజ్ఞానం అంతిమ సత్యసాధన తనకు అతీతమని ఒప్పుకుంది.

ఈ దృష్టితో చూస్తే శాస్త్రజ్ఞాన పురోభివృద్ధి గత శతాబ్దంలో చాలా ఎక్కువగానే వుందని చెప్పకోవాలి. మొదట శాస్త్రజ్ఞులు దాదాపు ఓ యాభైలక్షల విభిన్న పదార్థాలు వున్నాయని కనుక్కున్నారు. వీటిలో మరెటువంటి పదార్థమూ కలిసి వుండదు. ఇలాచి ప్రతి పదార్థంలో కోట్లాది అణువులు వుంటాయని తేలింది. ఈ అణువులు ఒకేరకంగా వుంటాయి. కాని ఒక పదార్థంలోని అణువులు మరో పదార్థంలోని అణువుల్లా వుండవు. వేచి కవే! ఈ అణువులు తిరిగి 92 రసాయన మూలకాలాల్లో రెండింటిని సంయోగ ఫలితం. ఈ అణువులు మళ్ళీ పరమాణువు కలయిక. పరమాణువులు పాజిట్రాన్ యొక్క కేంద్రం, ప్రోటాన్, న్యూట్రానులను కలిగి వుంటాయి. ఎలక్ట్రాన్లు వీటిచుట్టూ అత్యంత వేగంతో అండాకార మార్గంలో పరిభ్రమిస్తుంటాయి. అంటే శాస్త్రజ్ఞాన జగత్తు పదార్థంతో, బయట కలిగి శక్తిపుంజ భరితమైన పదార్థాన్ని చలనభరితం చేస్తున్నది. పదార్థం తమ వ్యాసం కంటే దూర మున్నప్పుడు పరస్పరం ఆకర్షించుకుంటూ దగ్గరయ్యే కొద్దీ వికర్షించుకునే అణువుల సముదాయం. ఈ అణువులు చలనం కలిగి శక్తి స్వరూపాలుగా వున్నాయి. ఆ చలన జనితశక్తిని వేడి అనడం జరిగింది. రకరకాలుగా కనిపించే వేడి, పని, చిచ్చుకే, కాంతి శక్తులన్నీ ఎటువంటి నష్టమూ లేకుండా ఒక దాని లోంచి మరొక రూపాంతరం చెందుతుంటాయి. శాస్త్రజ్ఞాన మూలాలు పొడవు, కాం, పదార్థం యొక్క ద్రవ్యరాశి- వీటి కలయికతో మరెన్నో

గుణాలు బయల్పడతాయి. వేగం అనేది అలానే ఏర్పడ్డది. విశ్వంలోని అన్ని శక్తుల్ని మూడు గుణాత్మకాలుగా విభజించవచ్చు. ఆకర్షణ శక్తి చిహ్నము, అయస్కాంత శక్తి. ఈ మూటి ప్రమేయం లేకుండా ఏదీ వుండదు. గుర్తించిన మూడు కొలతలు ఎత్తు, పొడవు, వెడల్పు. విశ్వం అనంత ఆకాశంలో విస్తరిస్తూనే వుంది.

50 లక్షల శుద్ధ పదార్థాల భిన్నత్వం నుంచి శాస్త్రజ్ఞానం క్రమంగా పదార్థం, శక్తుల ద్వంద్వం వైపు పయనించింది. జ్ఞానం పెరిగే కొద్దీ ఇంతకు ముందు స్థిర పరచిన సిద్ధాంతాలనే తుడిచి పెట్టటం మొదలైంది. ఈ ప్రక్రియ ఇంకా ఘుగింపుకు రాలేదు. 19 వ శతాబ్దంలో అతి గొప్ప శాస్త్రజ్ఞుడిని కూడా ఇటీవలి కొన్ని విషయాలు చిగ్రాంతుల్ని చెయ్యక మానవు. ఈనాడు మానవుడు మేధ వుండబట్టి ఆలోచిస్తున్నా ఆలోచించాలనే కోరిక వల్లే ఈ మెదడు పెరిగిందని అంటే ఆనాటి శాస్త్రజ్ఞులు ఎవరైనా నమ్మగలరా? ఆకాశం వంకరగా వుంది కాబట్టి అద్వైతాలు కంటి అని అంటే నమ్మనే నమ్మడు. రెండు బిందువుల మధ్య అత్యల్ప దూరం సరళరేఖ కాదు వంపు గీత అన్నా, సమాంతర రేఖలు ఎక్కడో కలుసు కుంటాయి అన్నా, కాంతి రేఖలు వంకరగా ప్రయాణిస్తాయన్నా, సర్వ చలనాలూ సాపేక్షమైనవి మాత్రమే అన్నా, దీనిని ఇతర ఘట్టపుల పోలికతో అర్థం చేసుకోవాలన్నా, పొడవు వేగంతో మారుతుందే గాని సంపూర్ణమైనది కాదన్నా, కాలం నాలుగో కొలపరిమాణమన్నా నమ్మ శక్య కాని విషయాలవుతాయి.

మన ఋషులు చైతన్యం గురించి వివరించిన విషయాలను శాస్త్రజ్ఞులు సంపూర్ణంగా ఒప్పుకోవటంలేదు. కాని ఈ చైతన్యం కేవలం పదార్థం నుంచి వుట్టింది కాదని నమ్మటం జరుగుతోంది. దీని స్వేచ్ఛా యుతమైన ఉనికిని గ్రహించారు. కాని దీని లోతుల్ని తరచి చూట్టం

మాత్రం భౌతిక శాస్త్ర పరిధిలో లేదు. మానసిక శాస్త్రంలోని ఒక భాగం మాత్రం E. S. P. గురించి అంటే ఇంద్రియాల అనుభూతికి అతీతమైన జ్ఞానం ఒకటుందని ఒప్పుకుంది. దీన్ని గురించి పరీక్షలు జరుగుతున్నాయి. (ఆరవ ఇంద్రియానుభూతి Sixth sense). అతీంద్రియ జ్ఞానం అన్న మాట ప్రస్తుతం అందరికీ తెలుస్తోంది. మార్క్సిజానికి వున్నాడలైన సిద్ధాంతాలు. ఊహలు పేలిపోతున్నాయి.

18. ఇస్లాం, కమ్యూనిజం రెండు భిన్న ధృవాలు

కేరళకు చెందిన ముస్లింలీగ్ పార్లమెంటు మెంబర్ పార్లమెంటులో మంటాపథంగా అన్నాడు:

“ప్రపంచం రెండు విరోధి వర్గాలుగా చీలబడి తధ్యం. కాని అది వున్నవాళ్లు, లేనివాళ్లు అనికాదు. అది కమ్యూనిస్టుల కల. ఇరగబొయ్యేది సమ్మేవాళ్లు, నమ్మనివాళ్లు అన్న రెండు వర్గాల చీలిక”.

ఇంకా సాగదీస్తూ “ఆఖరుకు అన్ని మతాలు అనుసరించే వాళ్ళూ ఈ మౌలిక సత్యాన్ని గ్రహించాల్సివుంటుంది” అనికూడా తేల్చేశాడు.

కేరళలో ఆ మధ్య రాజకీయ పార్టీలవాళ్లు తమ మధ్య కుదుర్చు కున్న వచ్చందా చృష్ట్యా ఈయన ధీమాను తీవ్రంగానే తీసుకోవాలి.

ఇస్లాం, కమ్యూనిజం మధ్య దాంధవ్యపు తీరేయిచి? ఏదో అప్పుడప్పుడూ రాజకీయాల్లో జరిగే పడగ్గది వచ్చుందాలు వదిలేస్తే అసలు కమ్యూనిజం, ఇస్లాం కలిసేదెక్కడ?

రాష్ట్రం - ఇస్లాం

ఇస్లాం సిద్ధాంతం ప్రకారం రాజ్యాధిపత్యం అల్లాదే! ఆ అత్యున్నత స్థాయిని మానవ మాత్రుడెవ్వడూ ఆశించలేడు.

“అల్లా తప్ప మరో ఆరాధనా యోగ్య వస్తువు లేదు”. “సర్వర్గలో, భూమి మీద సర్వ సామ్రాజ్యాధికారాలూ అల్లాకే. ఈ రెండోవన్నీ సర్వస్వానికి ఆయనే అధిపతి” (కురాన్ : V-120)

“ఓ అల్లా! సర్వాధికారీ! నీవు ఎవరికైనా అధికారం ఇవ్వ సమర్థుడవు. ఎవరినుంచైనా అధికారాన్ని తీసేసుకోవటానికి, ఎవరికైనా పద భ్రష్టుల్ని చేయటానికి కూడా సమర్థుడవు!” (III-26).

ఈ సంపూర్ణ గుర్తాధిపత్యాన్ని చేజిక్కించుకున్న కమ్యూనిస్టు దేశాలు దైవ సామ్రాజ్యాధిపత్యాధికారాన్ని చెక్కిరించి పొగరుబోతున్నవి. రాష్ట్ర సమాధికారాన్ని ఓ నియంత ఇలా వర్ణించాడు.

“సర్వం రాష్ట్రానికే. ఏదీ రాష్ట్ర వ్యతిరేకం కాదు. ఏదీ రాష్ట్ర పరిధిలోంచి బయట వుండదు.”

ఈ ఆలోచన దైవాధికారం మీదికి నియంతలు చేసే చంచలతను సపష్టం చేస్తున్నది.

ఈ కమ్యూనిస్టు పార్టీ నియంతృత్వం అల్లాను పదవీభ్రష్టుడి చేస్తున్నది. ఏ వ్యక్తితోగాని, సంస్థతోగాని, ఆధురకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ

సెక్రటరీ జనరల్ గాని తన ఆధిపత్యంలో భాగస్వామ్యాన్ని సహించని అల్లా అత్యున్నత స్థితిని పెక్కిరిస్తున్నారు వీళ్ళు. కమ్యూనిస్టు దేశాల్లో పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు 'ఇలాలు', రాబ్ లు. మానవుడిమీద మనిషి ఆధిపత్యం, అధికారం (రబూబియ్యత్, ఇలాహియ్యత్) కమ్యూనిస్టు నియంతృత్వంలో ప్రత్యేకతగాని ఇది ఇస్లాం మూల సిద్ధాంతానికే అతి వ్యతిరేకం. పవిత్ర కురాన్ ఓపైవు అతి స్పష్టంగా "ఆయనకు భాగస్వాములను మేము సహించం - అల్లా ప్రక్కం మరొకరిని ప్రభువులుగా నిలబెట్టటాన్ని అంగీకరించం" అని చెప్తోంటే, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా కమ్యూనిస్టులు రష్యా, చైనాల్లోని ఎర్ర నియంతలకు పట్టంగట్టి రాచరికాన్ని అప్పవెప్పి ఆఖరుకు అల్లాతో భాగస్వామ్యానికూడా ఒప్పుకోవటం లేదే!

వ్యక్తిగత, సామాజిక జీవనాలనన్నింటినీ తనలో ఇముడ్చుకున్న ఇస్లాం సర్వసంపూర్ణం. ఆ సంపూర్ణ ఆధిపత్యానికి మూలం విశ్వవ్యాప్తం అన్న దైవ చట్టాలే. రాష్ట్రం విషయంలోనూ ఇది తప్పనిసరి. యావత్ మానవాళిమీద రాష్ట్ర ఆధిపత్యం ఇలా సర్వవ్యాప్తంగా వుండవీల్లేదు. మానవులు "మాకూ ఏమైనా అధికారాలున్నాయా?" అంటారు. "సర్వాధికారాలూ అల్లావే! (III.).

పాశ్చాత్య ప్రజాస్వామ్యం కూడా ఇస్లాం సూత్రాలకు అనుగుణంగా లేదు. ఇస్లాం ప్రకారం పాశ్చాత్య ప్రజాస్వామ్యాల్లో అదుపాజ్ఞలు లేని కోరికల విలయ తాండవంతో నైతిక పతనం తప్పదు. దైవంయొక్క కోరికల స్థాయికి జ్ఞానంతో, దూరదృష్టితో, సమభావంతో ఎదగని వ్యక్తుల చేతికి అధికారాన్ని కట్టబెట్టటం ప్రమాదకరం. అందువల్లే అందరు ముస్లింలు కట్టకట్టుకు ఏదైనా చట్టాన్ని ప్రవేశపెట్టినా అది పవిత్ర కురాన్ ఛాయల్లో లేకుంటే ఇస్లాం దృష్టిలో ఆమోదం పొందదు.

ఈ వృష్టితోచూస్తే ఇస్లాం రాజ్యాలు దైవదత్తాలు. ఆ వరకే అల్లాది కాని, ప్రపత్తదికాని నిర్ణయాలు లేని విషయంలో ముస్లింల వ్యక్తిగత అంగీకారం అమలులోకి రావచ్చునేమోగాని ఘరానా, హదీస్, షరీయత్లకు వ్యతిరేకంగా మాత్రం ఒక్కపొల్లా సహించవు ఇస్లాం-రాష్ట్రాలు. షరీయత్ ఆదేశాలకు వ్యతిరేకమైతే దేశ పార్లమెంటు యొక్క వ్యక్తిగత నిర్ణయాలను కూడా చెత్త బుట్టలో పారెయ్యాలిందే! దైవ సామ్రాజ్యాధికారంలో ముస్లింల అధికారాలు అతిస్వల్పం.

పాలనాధికారం మొత్తం ముస్లింవర్గంకే కట్టబెట్టటం జరిగింది గాని ఏ ఒక్క వ్యక్తికో, సంస్థకోకాదు. ఇస్లాం సమాజంలో పార్టీ పద్ధతికి స్థానంలేదు. నమ్మేవాళ్ళంతా కలిపి రాజు ప్రతినిధి వ్రేంద పాలితులు. “మీలో ప్రతి వారూ పాలకులే. పాలితులపట్ల బాధ్యత వుంది. ఒక కలిపి మరొకరికి తీసిపోడు.” దైవచట్టాల పరిధిలో ప్రతివ్యక్తి అధిపతి చెంద టానికి అవకాశంవుంది. వ్యక్తి తన స్వభావాన్ననుసరించి ఏ రంగంలో నైనా వికాసం పొందవచ్చు. సకల స్వేచ్ఛా ‘ఆదైవచట్టాల పరిధి’లో వుంది.

సర్వాధికార యోజనకోసం వ్యక్తిగత ఈ స్వేచ్ఛను పరిపాలనా యంత్రాంగం కూడా అరికట్టలేదు. సైనికపటాలాలపాలనకు అనుమతిలేదు. ప్రతివారూ కలిపిలుకాబట్టి నియంతృత్వానికి అవకాశంలేదు. పాలనా సౌలభ్యం కోసం అందరూ కలిపిలు అధికారాన్ని ఒకకలిపి చేతిలో పెట్టారు. ఆ కలిపి భగవంతుడికి, మిగతా కలిపిలకు జవాబుదారీ అవుతాడు. ఇలాంటి జనసమ్మతమైన రాజ ప్రాతినిధ్యంలో నియంతృత్వం అనేది అసందర్భం. అమీరు చేతుల్లో ఇస్లాం నియంతృత్వ అధికారాన్ని వుంచదు. పోలిట్ బ్యూరోలో సభ్యత్వంగాని, పాలనా యంత్రాంగంలో ముఖ్యపదవి

గాని తోటిచారిమీద గుర్రాధిపత్యాన్ని కట్టపెట్టడు. “సమ్మతం, పవిత్రత విషయాల్లో తప్ప ఒకరు మరొకరికంటే గొప్పతాడు.”

పార్థి నియంతృత్వం ముస్లింల కటిపాపద్ధతి సమూలంగా మంగళం పాడేస్తుంది. ఇస్లాం దృష్టిలోని జనసామాన్య రాజ ప్రాతినిధ్యానికి విహదం లాటిడి. ప్రవక్త మనిషి మీద మనిషి అధిపత్యాన్ని అంతం చెయ్యాలని చూచాడు. ఇస్లాం రాష్ట్రానికి ఆధారమైన అల్లా సూత్రాల్ని అమలుపరచినన్నాళ్ళే పాలకులకు విధేయులై, పుండాలి. పవిత్ర కురాన్‌లో అల్లా చెప్పినట్లుగా, ప్రవక్త అనుసరించిన రీతిలో (సున్నా) ప్రగాఢ దిక్పాతంతో మాత్రమే పాలన సవ్యంగా పుంటుంది. కాఫిర్లకు, అంటే సమ్మదివాళ్లకు పాలనలోగాని, రాజకీయాల్లోగాని వంతులేదు.

కమ్యూనిస్టు పార్టీలో, పాలనలో నిరంతర అంతర్యుద్ధాల విషయం మనకు తెలిసిందే, రాక్షసత్వంతో రక్తపు మడుగుల్లోంచి అడుగులేస్తూ పదవిలోలనులు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆధిపత్యాన్ని చేజిక్కించుకోవటం చరిత్రలో కనిపించే స్పష్టమైన దృశ్యాలు.

“మీలో గౌరవనీయుడే పవిత్రుడు” అని అమీరు ఎన్నికకు దారి చూపింది ఇస్లాం. కమ్యూనిజంలో పవిత్రతల ప్రశ్నేలేదు. పద్ధతి ఏదైనా అంతిమ విజయం దృష్ట్యా సమంజసమే. ఇస్లాంలో మరో మెలిక వుంది. పదవీ కాంక్షతో అల్లాడేవాడిని నాయకుడిగా ఎన్నుకోరాదు అని, “తనుగా కోరిన పదవిని ఎవరికీ ఇవ్వద్దు” అని ప్రవక్తే స్వయంగా చెప్పాడు. ప్రపంచ కమ్యూనిస్టు నాయకుల్లో ఎంతమందికి అధికారమీద కోరికలు వుండవు?

కమ్యూనిస్టు పాలనలో న్యాయాధికారులు రాష్ట్రపాలనకు విధేయులు. ఇస్లాంలో ఇది స్వతంత్రంగా వుంటుంది. న్యాయాధిపత్యం రాష్ట్రపాలనకు చిహ్నం కాదు, అల్లాకు.

సమాజ వ్యవస్థ

కమ్యూనిజం కుటుంబ వ్యవస్థను నిర్మూలించి దాని స్థానంలో కమ్యూనిజం సమాజంలో తొలి వ్యవస్థగా స్థాపించాలని ధ్యేయంగా పెట్టుకుంది. కాని ప్రవక్త కుటుంబ వ్యవస్థకు ప్రాతినిధ్యం ఇచ్చి దాన్ని గట్టి పరచాలని ప్రయత్నించాడు. దీనికోసం ఆయన శ్రీలంకా పురుషులకు అప్పజెప్పాడు. భర్త, భార్య, పిల్లల బాధ్యతల్ని, హక్కుల్ని స్పష్టంగా నిర్వచించాడు. విడాకుల చట్టాల్ని, విడిపోయే పద్ధతిని, బహుభార్యాత్వాని నియమావళిని తయారు చేశాడు. వ్యభిచారాని, జారత్వానికీ, నిందారోపణలకు శిక్షలను నియమించాడు.

ముస్లింలలో వర్గాల్ని ఇస్లాం అంగీకరించదు. విశ్వభ్రాతృత్వం నియమించటం జరిగింది. ముస్లిమేతరుల నుంచి విడిగా ఓ స్పష్టమైన వర్గంగా వున్నా ముస్లింలలోనే వర్గాలు గాని, వర్గపోరాటాలు గాని వుండవీలేదని ప్రవక్త నిబంధన.

ఇస్లాం - ఆర్థిక సూత్రాలు

విడివిడిగా ఆలోచించటాన్ని ఇస్లాం ప్రకారం ఆర్థిక సమస్యలు మానవాళికున్న పెద్ద సమస్యల్లో ఓ భాగం. దాన్ని విడదీసి అదేదో ప్రత్యేకమైందనే దృష్టితో చూడరాదు. జీవితాల్లో ఆర్థిక సమస్యల్ని విడిగా ప్రస్తావించటం పొరపాటు. జీవితాల సంపూర్ణత్వంనుంచి డబ్బు సమస్యల్ని వివిధ ఆర్థిక ప్రయోజనాల్ని తొలగించి ప్రస్తావించటం తప్పు. మనిషి నైతిక, ఆధ్యాత్మిక చింతనలేని ఆర్థికపరమైన పశువు కాదు.

దైవప్రేరిత నిబంధనలు సూత్రాలు, నియమాలు ఆర్థిక సూత్రాల పిషయలో కూడా అన్వయించాలి. ఇస్లాంలో వ్యక్తి ఆస్తి వుండొచ్చు. కాని దైవ నిబంధనల పరిధిలో వుండొచ్చు. రాష్ట్రానికి. పాలనకు ఏం సంబంధం లేదు. ప్రతి వ్యక్తి తన శక్తికొద్దీ, తన స్వభావ సదుపాయాల ననుసరించి సంపాదించుకునే హక్కుంది.

వ్యక్తుల సామర్థ్యాన్నిబట్టి సంపాదనలో కూడా హెచ్చు తగ్గులుండ వచ్చు. దీన్ని ఆర్థిక అసామనత అని, అవేదో అన్వభావం అని అనుకో రాదు. కొన్ని పరిధుల్లో దీన్ని అంగీకరించవచ్చు. కాని ఎవ్వరూ సమాజానికి సష్టం చేకూరుస్తూగాని, వ్యక్తిగతంగా నైతిక పతనంతో గాని ఐశ్వర్యాన్ని సమకూర్చుకోరాదు. అందుకనే ఆస్తి సంపాదనలో న్యాయ (హలాల్), అన్యాయ (హరాం) అని రెండు రకాలు గుర్తించటం జరిగింది. హరాం నిషేధం.

అలానే సమాజానికి హాని కలిగించేటటువంటివి నైతిక పతనం కలిగించేవి అయిన ఖర్చుల్ని కూడా నిషేధించటం జరిగింది. డబ్బు దాచటం గాని, వడ్డీకి అప్పు లివ్వటం గాని తప్పు. వ్యాపారం చెయ్యటం, పెట్టుబడి పెట్టటం, భాగస్వామ్యంతో చేసే లాభనష్టాల వ్యాపారాలు ఇలాటివి న్యాయ సమ్మతమే.

ఇస్లాంలో వున్న మరికొన్ని సూత్రాలు, ఎగుమతి దిగుమతి పన్నులు తీసెయ్యటం; పన్నులు, సుంకాలు, వరకపు పన్ను లాంటివి తొలగించటం; పాలనా యంత్రాంగం మీద, సైన్యం మీద కర్బును పరిమితం చెయ్యటం; స్త్రీలపై చూడీని, కోర్టుల్ని పూర్తిగా తొలగించటం; అన్ని తగాదాల్ని ఇస్లాం పరిధిలో పరిష్కరించుకోవటం కొన్ని ముఖ్యంగా ఇంజనీరింగ్

వారసత్వ హక్కుల్ని నిర్ణయించటం, ఆస్తి పంపకాలు చెప్పకోతగ్గది. జకాత్తో జబ్బుపడ్డవారికి, అసహాయులకు, వృద్ధాప్యంలో, బీదరికానికి, నిరుద్యోగులకు ఓ మార్గం చూపే వ్యవస్థను ఏర్పరచటం గమనించతగ్గ ఆర్థిక-వ్యవస్థ.

దైవ చట్టం నిబంధనల పరిధిలో ఇస్లాం ఆర్థిక వ్యవస్థ కొన్ని ఇబ్బందులకు గురవుతుంది. రాష్ట్ర పాలనా వ్యవస్థ తన ఆర్థిక వ్యవస్థను నిర్మించుకోవీల్సింది. సమాజంలో ఆర్థికపరమైన లావాదేవీలు పట్టుచున్నవారి మీద, ప్రవర్తన మీద ఆధారపడివున్నాయే గాని, పాలనా యంత్రాంగం ఏ మాత్రం కల్పించుకోవీల్సింది. 'వాక్ఫ్' గాని, చట్టపరమైన 'జకాత్' గాని, స్వేచ్ఛగా ఇవ్వాల్సిన 'సదాకత్' గాని వ్యక్తి అనుశాసనం మీద ఆధారపడే వుండిగాని పాలన యంత్రంగా బలవంతం ఏమీలేదు.

ప్రవక్త తన అనుచరయ్యుని రెండుకి దూరంగా వుండమన్నాడు. ఒకటి పినిసారితనం, మరోటి చట్ట కర్షులు. "పక్కవాడు వస్తుంటే పొట్ట నింపుకునేవాడు మోమిన్ కానేకాదు" అన్నాడు ప్రవక్త. మరోసారి "బీద బిధవలకు, బీదవారికి సహాయపడేవాడు. వారి పురోభివృద్ధికి కృషి చేసేవాడు దైవం కోసం పాటు వాడే. దినమంతా ఉపవాసం వుండి, రాత్రంతా దైవ ప్రార్థనతో నిలిచి వుండేవాడిలాంటి వాడే!" అన్నాడు.

"అనాధను చేర్చదీసి ఇంక అన్నం పెట్టేవాడికి దేముడు సరార్లలో కప్పక స్థానం ఇస్తాడు".

"అనాధను కట్టినంగా చూచేవాడ్ని, బిధవాళ్ళకింత పెట్టాలనే తపన లేనివాడ్ని ఇస్లాంలో నమ్మకంవున్నవాడిలా భావిస్తున్నారా?"

ఆర్థిక విషయంలో ప్రవక్త హృదయాలకు, మనస్సులకు విన్నపాలు చేసుకున్నాడు. ఖిలపంతం మీద అతనికి నమ్మకం వున్నట్లునిపించదు. అతని కాలంలో అరేబియాలోవున్న పరిస్థితుల్లో ఉద్యోగి, యజమానుల మధ్య వుండవలసిన భాంధవ్యాల్ని గురించి ఆలోచించే అవకాశంలేదు. కాని నౌకర్ల విషయంలో కొన్ని సూచనలిచ్చాడు.

“మీ నౌకర్లు మీ బ్రాతృ సమానులు. మీ ఇంటి పనులు నిర్వహించే వారు. దేముడు వాళ్ళను మీ పోషకతో వదిలాడు. ఇలాటి అన్నదమ్ముల్ని ఇంట్లో కలిగినవాళ్లు వాళ్ళకు మిత్రులుగా మిగిలే మీరు తినేదాన్నే పెట్టండి. మీరు భరించేలాటి బట్టలే వారికి ఇవ్వండి. వాళ్ళకు శక్తిని మించిన పనివ్వకండి. అలాటి కఠినమైన పనివుంటే మీరు కూడా స్వయంగా వాళ్ళకు సహాయం చెయ్యండి. మీకు భోజనం వడ్డించటానికి వచ్చినప్పుడు మీతో సమంగా కూర్చోబెట్టుకోకున్నా అతనికి కడుపు నిండా తినటానికి విడిగా పెట్టండి. పాపం అతని వంటకాలు తయారు చెయ్యటంలో ఎంతో శ్రమపడతాడు. వేడిలో ముగ్గుతాడు”.

ఏదేమైనా ఆర్థిక పృథవీరాలపట్ల ఇస్లాం ధోరణి కమ్యూనిజం ధోరణికి పూర్తిగా భిన్నం. ఈ భేదం, సమస్యల పరిష్కారాల పద్ధతి ఏదో అలవాడగావున్నవిగాదు. ప్రగాఢంగావున్న మౌలికభేదాలవల్లనే కమ్యూనిజం ఇస్లాం పద్ధతుల్లో ఎంతో తేడావుంది.

దృక్పథాలు వేరు, ఆశయాలు వేరు

కమ్యూనిజం పూర్తిగా భౌతికవాదమని అందరికీ తెలిసిందే. ఇస్లాం దేవుణ్ని సమ్మతమేగాదు, అతనికి సర్వసార్వభౌమత్వాన్నీ కట్టబెట్టింది. దేముడు భేదం సృష్టించలేకాదు. పోషకుడు, చట్టాల్ని ఏర్పరచేవాడు,

భరించేవాడు, మార్గదర్శకుడు, ఈ సృష్టిని అంతం చేసేవాడు కూడా.
“ఆతను ఆది, అంతం అంతర్గతం, వాహిరం” (LVII-3).

కమ్యూనిజం ఈ పరమాత్ముడి సింహాసనాన్ని ఆక్రమిస్తుంది.

ఓ అరేబియన్ కవి వ్రాసినట్లు “అల్లా, ప్రపక్తకు ఈ పృథ్వి
బహ్వర్యపు తాళాలిచ్చాడు. కాని ఆయన నిరాకరించాడు”. అంటే నమ్మకంగా చెప్పొచ్చేదేమంటే ప్రపక్త భౌతికవాదికాదు.

కమ్యూనిస్టుల వాదం ప్రకారం మానవుల అంతిమ ఆశాయం భౌతిక, ఆర్థిక పురోభివృద్ధి, ఇస్లాం ప్రకారం దైవపాలన.

ఇప్పుడు మనం అమకున్నవన్నీ ఉదాహరణకే! నిజం ఏమిటంటే అన్ని మతాలాగానే ఇస్లాం కూడా కమ్యూనిజానికే భద్ర వృత్తిరేకే. ఈ రెంటికీ అసలు పొసగదు. ఈ నమ్మేవాళ్లు నమ్మనివాళ్లు (మోమిన్లు-కాఫిర్లు) అనే రెండు వర్గాల మధ్య జగడం భౌగోళికంగా చాలా రోజులున్నాంచి సాగి పోతున్నప్పుంది. నమ్మనివాళ్లు కొంతవరకు చక్కగా సంఘటితంగావున్నారు.

19. భారతీయ దృష్టిలో

ఆర్థిక సూత్రాలు.

కొందరు నమ్మించేలా నాగరికత అనేది అస్పష్టంగా గాని, సందేహస్పదంగాగాని లేదు. మానవ జీవితంలోని సర్వస్వాన్ని అది తెలియజేస్తుంది. నాగరికత అనే పదం ఒక సమాజం మనస్సుతో వున్న అభిప్రాయాలను స్పష్టంచేస్తుంది. దానికే ప్రత్యేకమైనవి, పరిమితమైనవి; కోరికల, ఆవేశాల, ఆలోచనల, మాటల, చేతల జీవన విధానాలను ప్రతి

భింబించే వాటి సమగ్రభావం నాగరికత. మన నాగరికత ప్రత్యేకత ప్రపంచ నాగరికతతో గుర్తింపు. అంటే భారతీయులు చెప్తున్న, ఆచరించి చూపిస్తున్న నాగరికత ప్రపంచ నాగరికత తప్ప మరోటికాదు.

మానవాళి పురోగమనానికి నాగరికతకు ప్రాధాన్యతవుంది. ఓ సప్తమైన మార్గమూవుంది. చాలాసార్లు ప్రపంచంలో మనం చూస్తే నాగరికతకు వ్యతిరేకంగా, భిన్నమార్గంలో నడుస్తూ సామాజిక పురోగతికి ఆటంకం కలిగిస్తూ మానవాళి మనుగడకే ప్రమాదాన్ని కలిగించే కొన్ని శక్తులు మనకు కనిపిస్తాయి. మానవాళి సుఖశాంతులతో వుండాలన్నా, పురోగమించాలన్నా ఈ అసుర సంపత్తిని నాశనం చెయ్యకతప్పదు. అనంతకాలం నుంచి ఈ అసుర సంపత్తిని ఎదుర్కొని నిరంతరంగా పోరాడుతుండే వ్యక్తులు, సంస్థలు భిన్నకాలాల్లో మనకు కనిపిస్తాయి.

పారిశ్రామిక విప్లవం ఐరోపాలో దోపిడీ వర్గాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. చేతిపనులు తెరవెనక్కి జారుకున్నాయి. యంత్రాలు ఉత్పత్తి కేంద్రాలై వాటి యజమానుల చేతుల్లో విస్తృత ఆర్థిక శక్తిని కేంద్రీకృతం చేశాయి. తత్ఫలితంగా యజమానులు పాలనా వర్గాలమీద అధిపత్యం సంపాదించారు. వాళ్లు పరిపాలనా యంత్రాంగాన్ని యజమానుల అన్ని ఆటలకూ వత్తాసు పలకటానికి వినియోగించటం మొదలెట్టారు. న్యాయం, అన్యాయం, నీతి, అనినీతి అన్నీ అడుక్కుపోయి లాభార్జననే ద్యేయంగా మిగిలింది. పెట్టుబడి దాతీ వ్యవస్థ చేతిలో రాష్ట్రం కిలుబొమ్మైంది!

పారిశ్రామిక జగత్తులో మానవుల ఆనందావకంబే లాభార్జననే ప్రముఖ స్థానాన్ని ఆక్రమించింది. అదే సర్వస్వం అయింది. యంత్రాల మీద పనిచేసే మనుష్యుల స్థితి ఆ యంత్రాల చక్రాలకంటే ఏమాత్రం భిన్నంగా లేదు. యజమాన్యం చేతిలో నలిగిపోయే కార్మికవర్గం రాష్ట్ర

సహాయంలేక; పీడించబడటం ఎక్కువయ్యేసరికి విసిగి, వేసారి, నిస్సహాయులై ఉడికే అగ్నిపర్వతాల్లా వున్నారు. ఈ పరిస్థితిలో తనచుట్టూ వున్న నిర్బంధ పరిస్థితుల ప్రభావంతో ఒక వేదాంత మేధలో ప్రతీకార వాంఛతో పుట్టింది ఓ వాదం! ఆనాటి పరిస్థితుల్లో సరియైన పంథాయే అని అనిపించిన ఉగ్రవాదం!

పాశ్చాత్య భౌతిక వాదిగా మార్కుస్ ఆర్థిక సూత్రాలు వునాది అని సమాజంలో మిగతావయిన న్యాయ, రాజకీయ, సాంఘిక వ్యవస్థలు పై కట్టడాలుగా మాత్రమే వుంటాయని నమ్మాడు. “ఏ సాంఘిక వ్యవస్థ కైనా ఆర్థిక సూత్రాలే మూలం” అంటారు మార్క్సిస్టులు. వాళ్ళ సిద్ధాంతం ప్రకారం “సమాజంలో మార్పులు, రాజకీయ విప్లవాలు ఇవన్నీ మనుషుల మెదళ్ళల్లో పుట్టవు. శాశ్వత సత్యాలమీద, న్యాయం మీద మానవుడి సత్య దృక్పథం వల్లా కాదు. కేవలం ఉత్పత్తి పంపిణీలోని తేడాలు, మార్పులవల్లే ఇవన్నీ ఉద్భవిస్తాయి, ప్రతి కారణాల్లో వున్న ప్రత్యేక ఆర్థిక పరిణామాల ద్వారానేగాని మరే జీవన విధానాలవల్లా నిష్క్రమణం లభించదు,”

వాళ్ళ సిద్ధాంతం ప్రకారం సమాజాల్లో మార్పు అంటే ఆర్థిక వ్యవస్థలో మార్పు మాత్రమే!

సామాజిక మార్పు కేవలం ఆర్థిక సూత్రాలవల్ల వీలవుతుందా, అదేనా అంతిమ కారణం అని ప్రశ్నిస్తుంది నాగరికత. రాజకీయాలు, ఆర్థిక వ్యవస్థ కూడా కారణాలు కావచ్చుగానీ మౌలిక మార్పు మరెన్నో కారణాలవల్ల మాత్రమే సాధ్యం. ఆర్థిక వాదం సమాజంలో మార్పు సాధించలేదు అంటుంది నాగరికత.

శౌతిక విప్లవం - మానసిక విప్లవం

మానసిక మార్పుల తర్వాతే రాజకీయ, ఆర్థిక మార్పులు సాధ్యం అని గలవని చరిత్ర చెబుతోంది. అంతర్గతంగా మానసిక విప్లవం ముందు పుష్కలంగా సాధించబడ్డారే భౌతిక వాతావరణంలో దాహ్య విప్లవం సాధించటం తేలిక, అంటే మన స్వతంత్ర్యం వల్ల నిర్ణయాలు ఆర్థిక సూత్రాల వల్ల కాదు. ఎ సమాజంలోనైనా సాంఘిక, రాజకీయ, ఆర్థిక వ్యవస్థలన్నీ ఆ సమాజంలోని ఆర్థిక చిహ్న వ్యవహార సరళి ఆధారంతోనే మారుతుంటాయి.

మానసిక చైతన్యం జీవమైతే ఆర్థిక చైతన్యం ఒకరూపం. రూపంలో మార్పు జీవ చైతన్యంలో మార్పు తర్వాతనే సాధ్యం. సమాజ పద్ధతిలో మానసిక మార్పు ఆచారంగా, కాక ఓ కొత్త సాంఘిక వ్యవస్థ బలవంతంగా ఏ సమాజం మీదనైనా రుద్దితే అది దండ ప్రయోగ భయం వల్ల కొనసాగాల్సిందే గాని మామూలు పరిస్థితుల్లో ఎక్కువ రోజులు కొనసాగదు. దౌర్జన్యం ద్వారా ఎక్కడైనా సామాజిక మార్పులు తీసుకవస్తే దాన్ని అసాధారణ భయోత్పాతాలవల్ల అణగద్రొక్కే నియంతృత్వాల వల్ల మాత్రమే నిలుపుకోగలమని చరిత్ర చెబుతోంది. అలా కాక సామాజిక మనస్తత్వంలో మార్పు సాధించి ఆ మార్పు సాంఘిక ఆచారాన్ని ఆమోదించేటంతగా శక్తివంతం చెయ్యగలిగితే ఎటువంటి కష్టాలనైనా స్వయంగా ఆ సమాజమే ఎదుర్కొని మార్పును నిలబెట్టుకుంటుంది. బలవంత మామస్నానాలవల్ల విప్లవం - వ్యతిరేక విప్లవం ఈ గొలుసుకట్టు సాగిపోతుంటుంది. వ్యవస్థలో మార్పువల్ల మనస్సులు మారిపోతాయనేది కేవలం చింతడ వాదమే. ఈ పరిస్థితి రష్యాలో నియంతృత్వానికి సరియైన చిహ్నం నిస్తుంది, నియంతృత్వం నడచిపోవుతుందో!

మనస్సు విస్మరించాడు మార్కున

చుట్టూ పున్న పరిస్థితుల ప్రభావం మనస్సు మీద పుంటుందన్న విషయం కొంతవరకూ నిజమే. కాని మానవ మనస్సు కారణం, పదార్థ భరిత వాతావరణం ప్రతి ఫలం. మనస్సు యొక్క ప్రభావం వాతావరణం మీద, వాతావరణ ప్రభావం మనస్సు మీద పని చేస్తూ వున్నా మనస్సునేది నిస్సందేహంగా మాలికమైంది.

రాజాప్రతాప్, మాన్ సింగ్లు ఇద్దరూ ఒకే పరిసరాల ప్రభావంలో వున్నారు. కాని వారి ప్రతిక్రియలు విభిన్నం. ఖండోబల్లాల్, గానోష్టి షర్కేలు ఇద్దరూ ఒకే పరిస్థితుల్లో నిలబడాల్సి వచ్చింది. కాని ఒకే పరిస్థితుల్లో భిన్న దృక్పథాలతో ఎందుకు సాగిపోయారు? వందలాది సంవత్సరాల బహిష్కారాలు, నేర విచారణలు, రహస్యాలు, దుఃఖాలు యూదులు తమ మాతృ భూమి కోసం పడ్డ తపనను తగ్గించలేకపోయ్యాయి. మరెవరైనా అయితే ఆశలు వదలుకొని ఇదే మనకు తప్పనిసరి భవిష్యత్తు అని పరిస్థితులతో రాజీ పడే వారేనేమో! ఒక జాతి యొక్క ఈ పట్టుదలకు, తీవ్ర వాంఛకు, అన్ని విపత్కర పరిస్థితులకు ఎదురు నిల్చి పోరాడటానికి కారణమేటి?

మానవ మేధ ఫలమే పరిసరాలు. ఆర్థిక వ్యవస్థను మాత్రం సమాజానికి మూలంగా అంగీకరించిన మార్క్సిజం ఫలాన్ని కారణంగా పొరబడ్డది. ఈనాటి శాస్త్ర పరిజ్ఞానం మార్క్సిజం సమ్మతాలను వమ్ము చేసింది. విశ్వంలో ప్రతిదాన్నీ పదార్థంతో వివరించవచ్చని, పదార్థం మనస్సును శాసిస్తుందని, అదే మనస్సును పని చేయించ గలదని, మానవుల ఆలోచనలు, వ్యవస్థలు, సంస్థలు అన్నీ పదార్థ బాహిర స్వరూపా లనీ అన్న విడి వాదానికి శాస్త్ర జ్ఞానం హారతి పట్టేసింది. ఈనాడు పథా

ధాన్ని మౌలిక సంపూర్ణ తత్వంగా అంగీకరించటం లేదు. “చూచేవాడి మానసిక స్థితి ఆకారమే పదార్థం” అంటున్నారు. “పదార్థం శక్తి భావ ప్రకటనే” అంటున్నారు. నాగరికత అనేది మొదట మానవ మనస్సుల్లో నిండి వాటి ద్వారా సామాజిక వ్యవస్థను చేరుతుంది. ఈ మూల విషయమైన మనస్సును ముప్పిపోయింది మార్క్సిజం.

రష్యాలో కమ్యూనిస్టు పాలన మొదలై 5 దశాబ్దాలు దాటి పోయాయి. కానీ ఈనాటికీ కమ్యూనిజం చెప్పిన “పాలించే వారులే నిరాజ్ఞులు, ప్రభుత్వ భావనా నిర్మూలనం కనుమాపు మేరలో కూడా కనిపించటం లేదు. నియంతృత్వన్ని విదేశీ దండయాత్రలను ఎదుర్కోవటానికి కాదు అంతర్గత విప్లవాల్ని విరుద్ధ విప్లవాల్ని అణచటానికి కొనసాగిస్తున్నారు. రష్యాలో విప్లవం తర్వాత ఇంకా ట్రాప్సిలు, బెరియాలు, కాన్ స్ట్రేషన్ క్యాంపులకు వెళ్తున్నారంటే స్టాలిన్లు, కృశ్చేవులు బ్రెజ్నెవులు; విపరీతమైన స్వార్థపరులైనా వుండాలి బెరియాలాంటివారు ద్రోహులైనా అయి వుండాలి. ఏది నిజమైనా కార్మిక నియంతృత్వానికి ఇది గర్వకారణం మాత్రం కాదు. ఈ విపరీత వేధింపు చర్యలు, హింసలు సాంఘిక వ్యవస్థ సామాజిక మనస్సును మార్చటంలో ఎంత ప్రయోజనకారిగా వుండగలదో తేటతెల్లం చేస్తున్నాయి.

పోనీ ప్రజాసమూహాల మానసిక స్థితిని అలా వదిలేద్దాం. మరి మార్క్సిజంలోని ఏ సిద్ధాంతాలవల్ల, ఏ ఆచరణలవల్ల పాలకులు నియంతలుగా చిగజారిపోతున్నారు? రాజ్యవ్యవస్థ ఏనాడైనా క్షీణించి మార్క్సిజం సూత్రాన్ని రష్యా నిలబెట్టి నిరూపిస్తుందని ఊహించటానికి ఏ ఆధారాలూ లేవు.

నిజమైన రాజ్య విహీన స్థితి వున్నది పురాతన

భారత్ లో మాత్రమే!

సనాతన భారతదేశం రాష్ట్ర విహీన సమాజం.

సరాజ్యం నైవ రాజాసీత్ - రాజు లేడు రాజ్యం లేదు.

నదంజ్యో నై న చాదీకః - నేరస్థులులేరు, దండించేవారులేరు.

ధర్మేజై వ ప్రజానర్వా రక్షంతి స్మ పరస్పరం -

ధర్మానుసరణతో ప్రజలు పరస్పరం రక్షించుకునే వారు.

సామాజిక జీవనాన్ని క్రమబద్ధం చెయ్యటానికి నియంతృత్వం

అవసరం లేకపోయింది చూ! మానవమేధను ధర్మానుసరణ అనే ఉన్నత స్థాయికి తీసుకెళ్ళినందువల్లనే ఇది సాధ్యమైంది. సమాజం తనను తానే పాలించుకున్నది. అనుశాసనం స్వప్రేరితం. చట్టాలు, రాజ్యాంగాలు లేవు. శిక్షలు లేవు.

‘తేషాం నాసీద్ విధాతవ్యం ప్రాయశ్చిత్తం కథంచన’ - భారీ కంగా బాధించే శిక్షలుగాని, ఉరితీతలుగాని లేవు.

ప్రాయశ్చిత్తమే శిక్ష. వెలివేయటంలో మరోశిక్ష.

‘పురా ధిగ్గండ ఇవాసీద వధాదంజోచ్చ వర్తతే.

అటువంటి చక్కటి స్థాయినుంచి కాలక్రమేణా సమాజం దిగజారి పోయింది: చెడుకే మాలికమాడ్చుకోచ్చాయి. అదీ, ఈ మూర్ఖు అతి త్వరగా వచ్చిపడ్డది. కారణమేమిటో? మనస్సు అనే అంతర్గత వ్యూహస్థలో మార్పు వల్లనే, భీష్ముడి ఆలోచన ప్రకారం ‘సమాజంలోని వ్యక్తులు తదిత్రై చెడుమార్గాన్ని అవలంబించారు. వారి మొదటి మానసికస్థితి చెడిపోయింది. ధర్మసూత్రాల పట్ల తీవ్రత తగ్గి అంక్ష్యం పెరిగింది. అలాగే

వరకు స్వపాలన పద్ధతిలో పున్న భారతీయ సమాజానికి అంతుభ్రష్టని వైఫరీత్యాలు చెబుచున్నాయి. అటు తర్వాత, భీష్ముని మాటల ప్రకారం, కొందరు శ్రీమహాదేవుడు దగ్గరకెళ్ళి ఈ గంధర్వగోళస్థితిని నివేదించు కున్నారు. సామాజిక మనస్సుల అసంతృప్తి వల్లనే సమాజస్థితి దిగజారింది అని చెప్పబించుకున్నారు.

“భగవాన్! సరలోక స్తం నష్టం బ్రహ్మసనాతనమ్

లోభమో హాదిభిర్ భావైః తన్నో భయ ముపానిషత్”

“ఓ భగవాన్! లోభమోహాది గుణాలు పెరగటం వల్ల ఈ మానవ సమాజం చిద్రమైపోతోంది. అందుకే భయపడుతున్నాము”

శ్రీమహాదేవుడు వాళ్ళను రాష్ట్ర పాలనా విధానాన్ని అవలంబించమని సలహా ఇచ్చాడు. అన్నాడు భీష్ముడు.

మానవాళి ప్రతినిధుల విశ్లేషణ చరిత్రను భౌతిక వాదంతో అర్థం చేసుకోవటానికి సరిగ్గా వ్యతిరేకంగా వుంది. రాజవిహీన స్థితినుంచి వైఫరీత్యాల వల్ల రాష్ట్రపాలన స్థాయికి దిగజారటం మనస్సులస్థాయి దిగజారి మోహలోభాలకు తల ఒగ్గటం వల్లనే. రాజ్యవిహీనస్థితి సరియైన మానసిక వారావరణాన్ని నిలపజేసే పోయింది. మానసిక విలక్షణాలు ఏ మాత్రం అనుమానంలేకుండా సమాజంలో విపరీతమైన మార్పుల్ని కలుగజేశాయి.

సంక్షిప్తంగా చెప్పాలంటే మానసిక స్థితి అనే పునాది మీదే సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ భవన నిర్మాణం సాధ్యం. చరిత్ర శోధన అంటే నిజంగా ప్రజల మనోభావాల శోధనే. భౌతిక చరిత్ర బాహ్యరూప ప్రదర్శనే. గతి తార్కంలో చెప్పబడే వివాదం కూడా మొదట అంతర్గతంగా ధ్యేయ స్థాయిలో మొదలై బాహ్యరంగా భౌతిక స్థాయిలో ప్రత్యక్షమవుతుంది.

వర్గపోరాటం ద్వారా వర్గరాహిత్యం ?

మార్క్సువాదుల “వర్గాల నిర్మూలనకు వర్గపోరాటాన్ని తీవ్రతరం చెయ్యాలి అనే సిద్ధాంతం ఆంగ్లో - సాక్షన్ల ‘యుద్ధాన్ని అంతం చెయ్యటానికే యుద్ధం’ అన్న నినాదాన్ని జ్ఞప్తికి తెస్తుంది. దొందూ దొందే! హాస్యాస్పదాలు. వర్గపోరాటాన్ని తీవ్రతరం చెయ్యాలంటే ద్వేషాన్నిని ప్రజ్వరిల్ల చెయ్యాలి. అంటే వర్గరహిత సమాజాన్ని సాధించాలంటే ప్రేమ అరేదాన్ని నిర్మూలించాలి. ఓసారి ప్రస్తుతంపున్న హామాజిక వ్యవస్థను నిర్మూలించటానికి తీవ్రమైన ద్వేషాన్ని ప్రజల మనస్సుల్లో పెంపొందించితే, దాని ద్వారా వర్గశతృత్వాన్ని సృష్టించితే తుదకు మిగిలే దేమిటయ్యా అంటే ద్వేషభరిత సమాజం. ప్రస్తుత వ్యవస్థనేకాదు భవిష్యత్తులో వర్గరహిత సమాజాన్ని కాని మరే ఇతర రకమైన సమాజం కాని అన్నింటినీ ఇదే ధోరణిలో నాశనం చేసే ధోరణి సమాజంలో పెరిగి పోతుంది. వర్గ శతృత్వానికి ముందు స్వార్థం పెరుగుతుంది. వ్యక్తితనే ప్రాముఖ్యతను సంతరించుకుంటాడు. వర్గరహితసమాజంగానీ, ఆ మాట కొస్తే మరే ఇతర సమాజంగాని ఆధారపడేదివ్యక్తినిస్వార్థ ప్రకృతి మీద మరి ఈ విద్వేషం, పరమస్వార్థం తర్వాత ప్రేమ, త్యాగ ప్రవృత్తిలోకి ఎలా మారగలవో ఊహించటం కష్టమే.

నమ్మకశక్యం కాని మాటలు

గతీతర్క భౌతికవాదంద్వారా అనివార్యమైన వర్గ శతృత్వాన్ని కీనుకూరవటం మార్క్సు ఆశయం. ఆయన పథసందోహం నప్పేల్లా వుంటుందే గాని నమ్మదగ్గదిగాలేదు. ఓ సమాజంలో ఒక సాంఘికవాదం వుంటుంది. దాంట్లోంచి నివాదం పుట్టుకొస్తుంది, ఈ రెండింటి పోరాటంలోంచి సంవాదం ఉద్భవిస్తుంది. మళ్ళీ దీన్లోంచి వాదం అటుతర్వాత భివాదం.

మళ్ళి మళ్ళి కథ నూనూలే. బాగానే వుంది. ఈ సమాజంలో వివాదం ద్వారా వర్గపోరాటాలు చెలరేగి వర్గరహిత సమాజం అనే సంవాదం పుట్టిందని అనుకుందాం. మరి ఇది వాదం గావాలి, దాన్లోంచి వివాదం పుట్టాలి. ఆ వివాద స్వరూపం ఎలావుండగలదు. అదేదో పుట్టుకొచ్చినా సమాజం అద్వాన్యం అయి చిసజారిపోవటం తప్ప మరోటుండదు.

పోసి వర్గరహిత సమాజం ఏర్పడ్డాక మరీ వాద, వివాదలుండవని అనుకుందాం. ఈ వివాదం అనేది లేకపోతే మార్క్సువారి వాదప్రకారం సమాజం పురోగమించటం ఆగిపోయినట్లేనే! సామాజిక గతి తరగ్గ సిద్ధాంతం ఓ సారి వర్గరహిత సమాజం ఏర్పడగానే పనికిరాకుండా పోతుందా! అంటే ఆ సిద్ధాంతమే మౌలికంగా తప్ప అయినట్లేగా.

“మానవాళి చరిత్ర వర్గపోరాటాల చరిత్రే!” అని గదా మార్క్సు వారి ఉవాచ. మరి చరిత్ర రథచక్రాలు వర్గపోరాటాల్ని వర్గాల్ని ఆపితే ఆగిపోవాలిగా! అంటే వర్గరహిత సమాజం ఏర్పడ్డాక సృష్టన్నా ఆగి పోవాలి లేకుంటే అసలా సిద్ధాంతమే తప్ప అయినా అయివుండాలి. సృష్టెలానూ ఆగదు!!

నిజానికి వర్గస్పృహవున్న వ్యక్తులతో నిండిన సమాజ వర్గరహిత స్థితిని నిలుపుకోలేదు. ఈ వర్గ విభేదాలను చెలరేపే సమాజంలోంచి ఉద్భవించేది వర్గరహిత రాష్ట్రమే. వర్గ రహిత సమాజం కావాలంటే సమాజంలోని ప్రతివ్యక్తి వర్గసహిత స్థితిని ఆకళించుకోవాలి. వర్గ విభేదాలను విస్మరించేలా చెయ్యాలి. మనస్సుల్లో వర్గాలగురించి జపించేస్తూ కూర్చోరాదు.

ఎప్పుడూ ఎగతాళి పాలయ్యే బ్రాహ్మలు వేదాల్ని స్మరించేదాని కంటే మక్కుటంగా మన కార్మిక సంఘాల కార్యకర్తలు మార్క్సును

అమిత ధ్యానంతో, మాధ్యస్థాయితో నిరంతరం స్మరిస్తుండటం ఆశ్చర్యం కలిగిస్తుంది. ఇదొరకం క్రాంత సాంప్రదాయం. మూఢ పూర్వాచార పూయజత్వపు తొలి సూచన. వేదాల, శ్రుతుల పంథానేవీహ్య అనుసరిస్తున్నారు.

బూజుపట్టిన మార్క్సిజం

ఎంత తక్కువగా చెప్పకుంటే అంత మంచిది. మార్క్సిజం పాతబడిపోయింది. మార్క్సిజంలోని ఎన్నో సిద్ధాంతాలు భవిష్యవాణులు తప్పని నిరూపించబడ్డాయి. మార్క్సు ఊహించినట్టు పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందిన ఇంగ్లాండులో మొదట సోషలిజం వుట్టలేదు. పారిశ్రామిక దృష్టితో చూస్తే ఐరోపా మొత్తంలో బాగా వెనుకబడ్డ రష్యాలో వచ్చింది కార్మిక చిట్లవం. ఈనాటికూడా అమెరికా, ఇంగ్లాండు లాంటి పారిశ్రామిక దేశాల్లో కార్ కమ్యూనిజం వెనుకబడ్డ దేశాల్లోనే ఎక్కువగావుంది. అంతే కాకుండా ఆర్థిక సమానతకు వ్యతిరేక స్వంత ఆస్తుల్ని నిర్మూలించటం మార్గం కాదని తేలింది. దీన్నే వర్గాల నిర్మూలనతో వర్గరాహిత్యం సాధించలేమనీ తేలింది. ఎర్ర చిట్లవం ద్వారా ప్రస్తుతంపున్న సమాజ వ్యవస్థ కొంత మార్పు చెందవచ్చు కానీ వర్గాలు అలానే కొనసాగుతాయి. ఒక భేదం ఏమిటంటే కమ్యూనిస్టు పాలనలో రాష్ట్రపాలనా వ్యవస్థ పార్టీ నాయకత్వం గుప్పిట్లో వుండగలదు. పెట్టుబడిదారి వ్యవస్థలో దోపిడి నిర్ణయంగా కొందరు పెట్టుబడిదార్లు సాగిస్తుంటారు. ఈ రెండు పరిస్థితుల్లో కొంత భేదం వుంటుంది. పెట్టుబడిదార్లను కమ్యూనిస్టేతర ప్రజాస్వామ్య పాలన అదుపులో వుంచొచ్చు, క్రమబద్ధంచెయ్యొచ్చు, ఆపవచ్చు. కాని పీడించే పాలనవర్గం కమ్యూనిస్టు పార్టీ అధినేతలయ్యారే వీళ్ళను ఆపే దెవళ్ళు అడిగేదేవరు ?

భారతీయ కమ్యూనిస్టులు సర్వోదయ వారి 'హృదయంలో మూర్ఖ' అనే ఆలోచనను ఎగతాళి చేస్తుండేవారు. తాతలు, బిర్లాలు స్వతహాగా ఎప్పుడూ తమ ఈనాటి స్థాయిని వదులుకోలేరని వాళ్ళ ఉద్దేశ్యం. నిజమే! కాని వీటన్నిటికంటే, పెట్టుబడిదారీ వాళ్ళకంటే ఇంకా శక్తివంతమైన క్రాంతికేంద్రీయంతృత్వాన్ని మీరింక ఆగండి అంటే ఓ శుభ దినం చూచుకుని తమకుతాము అంతర్ధానమైపోతారావాట్ల? అదుపులోవున్న అధికారం తారాను చెడగొట్టి సంపూర్ణ నిరంకుశాధికారం స్థాపిస్తాను, మవోలను సంపూర్ణంగా నిరంకుశుల నెందుకు చెయ్యదు. ఆరెగిందదేమి! మార్క్సు సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకంగా రష్యా పాలకులు తమ నియంతృత్వం సోషలిజానికి సోపానం మాత్రం కాకుండా జాగ్రత్తపడ్డారు. రాష్ట్ర విహీనస్థితి మరిక్కడనుంచి దిగబడుతుంది. రాష్ట్రం పరిశ్రమల్ని జాతీయంచేయమన్న వాని అంతమాత్రంచేత సోషలిజం వచ్చేస్తుందని ఎలా అనగలం? నిజానికి ఆస్థులన్నీ రాష్ట్రం చేతుల్లోవున్నాయి. కాని రాష్ట్రం ప్రజల చేతుల్లోలేదుగా! నిజం చెప్పాలంటే రాష్ట్రానికే రెండో మీదా ఆధిపత్యంవుంది; ఆస్థులమీద, ప్రజల మీద రష్యా (కాపిటలిజాన్ని) పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను వదిలించు కుంది, కానీ వర్గరహిత, ప్రజాస్వామ్య, సర్వసమాన స్వేచ్ఛాయుత అంతర్జాతీయ సమాజం ఇంకా పుట్టలేదక్కడ. ఈ స్థితి "పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థకు సోషలిజమే ప్రత్యామ్నాయం" అన్న మార్క్సు సిద్ధాంతాన్ని నేరుగా మొహం మీద కొట్టినట్టు అబద్ధం చేసేసింది.

అధ్యక్ష పాలిత సమాజం

జేమ్స్ బరన్ హం చెప్పిన అధ్యక్షపాలిత రాష్ట్రాన్ని జ్ఞప్తికి తెస్తోంది రష్యా. అతని నిర్వచనం ప్రకారం మొత్తం అధికారం పాలకుల చేతుల్లో, పరిశ్రమల ఆధీనతల చేతుల్లో కేంద్రీకృతమవుతుంది. ఈ కొత్త సమాజం అటు సోషలిస్టు కాదు. ఇటు పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థాకాదు"

అన్నాడు ఐరన్ హాం. మార్కు ఈ మూడో రకపు శక్తి ఉద్భవిస్తుందని ఆలోచించలేదు. అలానే ప్రాముఖ్యత సంతరించుకున్న మరోవర్గం మధ్య తరగతి కుటుంబీక వర్గం. జీతాలు తీసుకునే మరో నడిమివర్గం యిది. ఈ వర్గంలో విభిన్న వృత్తులవాళ్లు, శాస్త్రజ్ఞులు, రసాయనశాస్త్రజ్ఞులు, ఇంజనీర్లు, సాంకేతికనిపుణులు, ఇలాటివారెందరో వున్నారు. వీళ్లు ఉత్పత్తిలో మంచి పద్ధతులతో కార్మికవర్గం కంటే ఎక్కువ ఆధిపత్యాన్ని గుప్పిట్లో పెట్టుకుంటున్నారు.

పైస చెప్పినది కేవలం ఉదాహరణే! మొత్తం సూచీ మరింత పెద్దది. చెప్పకోదగ్గ అతిముఖ్యమైన సత్యం ఏమిటంటే పురోభివృద్ధి చెందుతున్న శాస్త్రజ్ఞాన ఒత్తిడిలో మార్కుచెప్పిన పదార్థం మనస్సుకు, మేధకు దాసోహం అన్నది.

అలా అని కార్లమార్క్స్ మానవజాతికి చేసిన సేవ అత్యల్పం అని కాదు. మార్కు గొప్ప మేధావి! రాబోయే కాలాల్లోని అనేకమార్పుల్ని ఊహించలేక పోయ్యాడంటే అదతని తప్పకాదు. అతని సిద్ధాంతాలు అసంపూర్ణం, తప్పు అని తప్ప అతనివట్ల అతిగొరవ భావమే కలుగుతుంది. అతని అనుయాయులు మాత్రం అతనికి చాలా అన్యాయంచేశారు. మూఢ సూత్రాలకు, ఆచారాలకు వ్యతిరేకంగా ఆయన చెప్పిన సిద్ధాంతాల్ని మూఢ సూత్రాలుగా మార్చేశారు వీళ్లు. ఆయన సిద్ధాంతాలకే వ్యతిరేకంగా ఆయన్ను ప్రవక్త స్థాయికి పైకెత్తి ప్రచారం మొదలెట్టారు.

మార్క్సిజం మతం

మార్కు మతాన్ని నిరసించాడు. కాని మార్క్సిజం మతాలను ప్రత్యునిచ్చాల్లకు మతం అయింది. మతానికుండాల్సిన సర్వలక్షణాలూ

పున్నాయి. ఓ పనిత్ర పుస్తకం, వ్యాఖ్యానాలు, ప్రపంచము, దానిలో సదా సులు, ప్రాధాన్యించినవాళ్ళు, దాని ఉత్సవాలు, పండగలు అన్నిటినిమించి రీత్రవత, చరడుగట్టిన మూఢత్వం, సర్వలక్షణ సమన్వితమైనమతం అయింది. వైవరీత్యమేమంటే దేవుడు లేడనేవాళ్ళదేవుడు మార్క్స్! ఈ తీవ్రతరమైన మార్క్సువాదుల పిడివాదం మానవ జీవ పురోభివృద్ధికి అవరోధం. శాస్త్రజ్ఞాన కౌశల్యానికి వ్యతిరేకం. మానవ జాతిని అభివృద్ధి మార్గంలో నడిపించేటందులు చరిత్రను వెనక్కి నడిపిస్తుంది. మార్క్సు శాస్త్రజ్ఞానానికి కచ్చితంగా చెప్పేట్లయితే ఈనాటి మార్క్సిజంలో మార్క్సు సిద్ధాంతాలు లేవనాలి.

నినాదాల తుఫానులో చిక్కుకొనకుండా సమస్త మూలానికి వెళ్ళి ఆలోచిద్దాం. సంపద విభజనం చివరంలో భారతీయ దృష్టాంతం ఏమిటి? ఆర్థిక సమానతను కాంక్షిస్తుందా?

మన జవాబు అవును, కాదు అని రెండూనూ. ఎలా అంటే అసమానతలను నిరసిస్తాం కాబట్టి 'అవును' 'ఈనాటి సమానతా భావం చాలా అల్పం, మన సమస్యల్ని తృప్తిగా పరిష్కరించలేనిది కాబట్టి 'కాదు.'

మానవేతరుల మాటేమిటి?

'మనుష్యులంతా సమానులు, ప్రపంచ ఐక్యరాసికి సమానార్హులు పున్నవారు' అంటారు. మంచిదే! ఏమిలేని వాళ్ళకు ఎంతో కొంత ఇవ్వబూనటం మంచిదే. 'ఐక్యర్యం' అన్నదానితో ఇతర జీవుల కెంతవరకు సంబంధం వుంది. ఈ సంపూర్ణ సంపదలో వారికే భాగస్వామ్యమూ లేదనాలా? ఉన్నదంతా పంచుకుని మిగతా జీవులకు ఏమీ లేదనే హక్కు

ఈ మానవానికి ఎవరిచ్చారు? ఇది అహంకారంతో చేసే దోపిడి కాదా? మానవ జాతికి అనుకూలంగా వుండేట్లయితే పశుపక్ష్యాదులను తుడిచి పెట్టేయ్యాలా? బ్రతికే హక్కు వాటికి నిరాకరించాలా? ఇది కేంద్రీకృతమైన తీవ్ర స్వప్రయోజన ధోరణి కాదా? ఆర్థిక సమానతలను వర్ణించే పాశ్చాత్య మేధావులు మిగతా జీవులను పూర్తిగా మర్చిపోయారు. ఈ మరుపు పొరబాటు కాదు. ఇది భౌతికవాదుల మనస్తత్వం యొక్క ప్రత్యేకత. మరో విషయం - సమానతా భావానికి భౌతికవాదంలో స్థానం లేదు. అధిక శక్తియుక్తులు, ప్రజ్ఞ కలిగినవాళ్ళు ఇతరులతో సమానంగా వుండటమేమిటి? భౌతికవాదం దీనికి జవాబివ్వదు. అందువల్లనే సమానత సాధిస్తామని అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకున్నవాళ్ళు తమ దేశాల్లో వున్న అత్యధిక అసమానతలకు బాధ్యులు. సమానతల పేరుమీద జరిగిన విప్లవాలు అనుమన్న ఫలితాలను అందివ్వక నిఫలం ఎందుకయ్యాయో ఈ పరిస్థితి వివరిస్తుంది. పాశ్చాత్య సమానతా సూత్రాలు పాశ్చాత్య భౌతికవాదం మీద ఆధారపడి వున్నాయి కాబట్టి నిరాధారమైనవే అనాలి. కొంచెం ముందుకు వెళ్ళి ఆలోచించి చూస్తే సమానత్వం అనేది స్వయంస్ఫూర్తితో కలగాల్సిందే గాని ఎవరో బలవంతంగా నెత్తిన రుద్దేచిగాడు. అది స్వభావం కావాలి. భౌతికవాదానికి మనస్సు మీద నమ్మకమే లేకపోయే!

మానవ మేధలో సమానత్వ భావనను ఏది కలిగిస్తుంది? ఈ చారిత్రాత్మక అవసరాన్ని భౌతికవాదం చీల్చును. పాశ్చాత్య సాంప్రదాయం 'తీసుకునే' సోషలిజాన్ని అందించింది. 'ఇచ్చే' ఇజాన్ని గుర్తించలేక పోయింది.

భారతీయ చరిత్రలో ఇష్టానుసారంగా స్వప్రేరణతో ఆత్మార్పణ చేసుకునే సంఘటనలు కోకొల్లలు. చిహ్నం యజ్ఞంలో తమ సర్వస్వాన్ని దానం చేసిన చిహ్నవిజేతలను భారత్ కడుపార కన్నడి. వీటిని వరుసగా

చెప్పుకోవటం అనవసరం. ఈ సంఘటనలు స్వేచ్ఛాయుతంగా పృథ్వులు స్వభావ సిద్ధంగా జరిపినవే గాని మైవాడెవతో బలవంత పెరితేరో క్రింది చాళ్ళు రచ్చ చేస్తేనో జరిపించినది కాదు.

త్యాగాన్ని ఏది ప్రేరేపిస్తుంది? 'నేను-నాది' అనే దాని పరిధిని దాటి సామాన్య పృథ్వులు ఇతరుల కోసం తమ సర్వస్వాన్ని ధారపోస్తారని అనుకోవటం పొరపాటు. 'అందరూ తనవాళ్ళే' అనే భావన త్యాగాన్ని తనకు తానే చేసే స్థాయినిస్తుంది. ఈ భావం లేనప్పుడు నిజమైన త్యాగాన్ని ఆశించలేం. పాశ్చాత్యులు దిగ్భ్రమచెందేలా 'నేను - నాది' అన్న పరిధి లోంచి మానవుడు బయటపడ్డప్పుడే రఘు మహారాజులు, శిబి చక్రవర్తులు ఉద్భవిస్తారు.

భారతీయ ఋషులు ఈ సర్వస్వం ఒక్కటే అనుగ్రహించారు. విశ్వం అంతా ఈ సిద్ధాంతంతో నిండి వుంది. వివిధ వస్తువులు, స్థావర ఉంగమాలు, వివిధ రూపాలతో నామాలతో వున్నవన్నీ మౌలికంగా ఆ పరబ్రహ్మ స్వరూపాలే. "అహం బ్రహ్మస్మి!" "నీవే అది!" "సర్వం బ్రహ్మ!" అన్నీ ఒకేదాని విభిన్న స్వరూపాలే! ఇది సిద్ధాంతం మాత్రమే కాదు, అనుభదానికి తెచ్చుకున్న విషయం.

సర్వం ఒక్కటే

స్వప్రేరేపిత త్యాగానికి స్ఫూర్తినిచ్చి ముందుకు నడిపేది "సర్వం ఒక్కటే" అన్న ప్రగాఢ భావనే. 'నీవు నీవే, నేను నేనే' అన్నన్నాళ్ళు నీకోసం బాధ పడే ప్రశ్నే లేదు. నీ హక్కులకు పోరాటానికి ఇబ్బంది ఎంతా ప్రశ్న ఎక్కువగా నా హక్కుల పోరాటానికి నాది అవుతుంది. 'అంతా ఒక్కటే' అనే సత్యాన్ని కంటి కొనలతో గమనించినా పరిస్థితి

వేరై పోతుంది. ఆసరైన త్యాగాన్ని పోషించే ఈ తర్రం పాశ్చాత్యుల
 “మాది మేం పొందుతాం” అనే సోషలిజినిటి ఘన్నం. ఇది ఇతరులకు
 ఇచ్చే ‘ఇబం!’ ఈ ఏకత్మతా భావ సమృద్ధి లోపించిన సమానత్వ సాధన
 సమస్యల్ని తీర్చే బదులు మరిన్ని సమస్యల్ని తెచ్చిపెట్టింది. ఈ పూర్వ
 రంగం ఆధారంతో ఆలోచిస్తే సమానత్వం అనే నేటి మాట అసందర్భం
 గానూ పరిణతి లేక మాట్లాడే స్థితిగానూ తేలక మానదు. ఇదే మానవుల
 అంతరాత్మ చైతన్యంతో మరో చక్కటి సాంఘిక స్థితికి మంచి పునాది
 కాగలదు. పాశ్చాత్యులు దుర్బరంగా విఫలులైన చోట భారతీయులు
 విజయలైన కారణం ఇదే!

పాశ్చాత్య వేదాంతం దరూ ఈ సత్యాన్ని గ్రహించటంలో వెనుక
 బడి వుండలేదు. “గ్రీకు, రోమనుల ఆలోచనలలో పెరిగిన ఐరోపా
 వాసులం, యూదుల శాస్త్ర జ్ఞానాన్ని ఆధారం చేసుకున్న మనం ఆత్మాను
 భూతికి, ఆత్మ జ్ఞాన సంపదకు, దిశ్వాంతర జ్ఞానానికి ఏం చెయ్యాలి అని
 నన్ను నేను ప్రశ్నించుకుంటే భారత్ వైపే చెయ్యి చూపిస్తాను” అన్నాడు
 మోక్స్ ముల్లర్.

20. జాతీయత—విదేశీ తెగల వాదం

ఇస్లాం అనే అరబ్బు పదానికి అర్థం విధేయత, అభీషత, దైవపట్ల
 నమ్రత! ఈ పదానికి ‘శాంతి’ అనికూడా అర్థం వుంది. ఆయనకు సమ
 ర్పించుకోవటంతోనే ఎవరైనా నిజమైన శాంతిని పొందగలరు. ఇస్లాం
 అనేది సగుణాత్మక విరుదు. ఈ విరుదు ఎవరికున్నా, అతని జాతి, వర్గం,
 వంశం, దేశం వీటితో ఏమాత్రం సంబంధం లేకుండా ‘అతనో ముస్లిం’

అనుకుంటాడు ప్రతి ముస్లిము. 'ప్రతి ప్రజలో అన్ని కాలాల్లో ఈ గుణ విశేషాన్ని కలిగిన మంచివాళ్ళుండే వారు' అంటుంది ఇస్లాం పుస్తకం షురాన్.

అరబ్బుల జాతీయమతం ఇస్లాం

జాతీయతపట్ల ఇస్లాం అసలు భావం ఏమిటి? స్పష్టమైన విశిష్టతలున్న జాతుల్ని ఇస్లాం తుడిచిపెట్టే పుద్గేశ్యంతో వుందా? కొందరు ముస్లిం వేదాంతులు మాత్రం కాదంటారు. ఇస్లాం జాతీయతలను, జాతీయ గుణాల్ని నిలిపి చిదిగి నాగరికతల మధ్య జాతుల మధ్య సదవగాహన పెంపొందించి అంతర్జాతీయ విభేదాల్ని నిర్మూలించాలని ఆశిస్తున్నది అంటారు పైగా!

ప్రవక్తను అవగాహన శిష్యుడు: "దురభిమానం అంటే ఏమిటి? తన జాతిని ప్రేమించటం దురభిమానమా?"

"కాదు. అది తప్పుడు మార్గంలో వున్నా ప్రేమించటం దురభిమానం" అన్నాడు ప్రవక్త (ఇబ్న-ఇ-మజాహ్).

"మానవాళి పురోగతి ప్రతి జాతి పురోగతిమీద ఆధారపడివుంది. అందుకని జాతీయతా సమగ్ర సంక్షేమానికి దైవ వ్యతిరేకం కాదు. ప్రేమెచ్చు ప్రోత్సహిస్తాయి" అంటారీ ఇస్లాం వేదాంతులు.

అసలు విషయం ఏమిటంటే నిరంతరం నిత్యపోరాటంతో గందరగోళంగా వున్న అరబ్బు తెగలకు యూదుల పద్ధతిలో ఒకటిగా చెయ్యాలని ఇస్లాంను ప్రవేశపెట్టాడు మహమ్మద్ ప్రవక్త. ఆ ప్రవక్త అనుకున్న దాన్ని మించి అరబ్బుల జాతీయ మతం అన్న ఇస్లాం మరో రూపాన్ని సూతరించుకున్నది. అదీ సమస్య!

చురదృష్టం ఏమిటంటే-భారత్‌లో పున్న ముస్లింలు ఈ దృక్కా-
ణాన్ని అంగీకరించరు. ఎక్కడైనా ఈ మతాధికారులు అధికారాన్ని స్వంతం
చేసుకోవాలనే చూస్తారు. రాజకీయ నాయకులు మాత్రం తత్కృవ తిన్నారా?
మతాల్ని, నమ్మకాల్ని రాజకీయ ప్రయోజనాలకు వాడుకుంటారు. ఈ
మతం, రాజకీయం తమ స్వప్రయోజనాలకోసం చేతులు కలిపారంటే ఇక
సామాన్య ప్రజానీకం వీళ్ళను వదిలించుకోవటం అటంచీ దోపిడికి గురి
గాక తప్పదు. ఇటు ఆధ్యాత్మిక స్థాయిలోనో అటు రాజకీయ చాతుర్యం
చేతుల్లోనో బోల్తాపడి లొంగిపోతాడు.

ఇస్లాం ముందున్న నాయకత్వం మీద ముల్లాల దాడి

కరడుగట్టిన మాధ్యంతో వీగిపోయే ముస్లింలు ఎటువంటి జాతీయతా
ఆరాధనను అంగీకరించరు. దైవ చట్టానికి అంటే షరీయత్‌కు
జాతీయతా భావానికి పొంతన కుదరదు. ఇస్లాం, జాతీయత రెండు విభిన్న
మనస్తత్వానికి చెందిన విషయాలు. ఆ రెండు మనస్తత్వాల్నూ ఒకదాని
కొకటి బద్ధ వ్యతిరేకం. మానవులు ఈ రెంటితో ఒకదాన్నే అంగీకరించక
తప్పదు. తమ మనస్సుల్ని, ఆత్మల్ని, శరీరాల్ని ఆ ఒక్కదానికి
మాత్రమే అంకితం చెల్చుకా తప్పదు. ఎవడైనా ఒకదానికి అంకిత
మయ్యాక మరొకదాని మాటకూడా ఎత్తకూడదు. మానవ శాస్త్రంలో
జాతీయతా దృక్పథం ఇస్లాంకు బద్ధ వ్యతిరేక దృక్పథం అని వీరి
నమ్మకం. “ఏ ముస్లిమైనా ఇస్లాం ధ్యేయాన్ని సమర్థించేటట్లుంటే అతను
ఎక్కడున్నా, ఏ పరిస్థితుల్లో వున్నా సహజంగానే జాతీయతకు వ్యతి
రేకంగా పోరాడాలి” అంటారు వీళ్ళు.

ఈ మూఢ దృక్పథంతో ప్రపంచ వ్యాప్తంగా జాతీయవాదులకు
సమస్యల్ని సృష్టిస్తున్నది ఇస్లాం. మనం భారత్‌లో ఎదుర్కొనే సమస్య

మనకే ప్రత్యేకం కాదు. 'ముస్లిం దేశాలు' అనబడే దేశాల్లో కూడా జాతీయ వాదులు ఈ దౌష్ట్యాన్ని ఎదుర్కొనటానికి సతమతం అవుతూనే వున్నారు. ముస్లిం దేశాల్లో కూడా పెరిగే జాతీయతా భావ సంపదను నిర్దయగా అణిచేయటానికి ముస్లిం మూఢ్యం ఏమాత్రం వెనుదియ్యలేదు. ఇస్లాం ముందున్న జాతీయ వీరులను చాలా క్రమబద్ధంగా చిస్మతిలోకి తోసేయటం జరిగింది. ఈజిప్టులోని 'ఫారో'లను కాఫిర్ల క్రింద జమకట్టారు! ప్రవక్త పుట్టకముందు ఔన్నత్యాన్ని పొందినవాళ్ళు ఫారోలు. సోహాబ్, రుస్తులు కూడా కాఫిర్లేగదా! కాని వాళ్ళకు పచిత కురాన్ ఒకటి రాబోతోందని ఎలా తెలుసు? కలగనలేరు గదా! ఈ దేశాల్లో జాతీయత పునరుద్ధరించబడ్డాక ఈ పాత వీరుల స్మృతులూ పునరుద్ధరించబడ్డాయి. ఇస్లాం ముందు రోజుల బంగారు చరిత్రను అన్ని విధాలా పునర్నిర్మించుకున్నారా ప్రజలు. ఇరాన్, ఈజిప్టు లాంటి దేశాల్లో ప్రజలు ముస్లిం మూఢ్యంతో తలబడాల్సి వచ్చింది. ఆప్టనిస్టాన్ లో అమానుల్లా, టర్కీలో ముస్తాఫా ఖాదీ తెమూర్ పాషా ఈ జాతీయశక్తుల దేశభక్తికి ప్రోత్సాహమిచ్చారు.

అరబ్ విదేశీ ప్రాబల్యాన్ని విసర్జించిన టర్కీ

దేశభక్తి భావంలో ఉప్పొంగిన టర్కీ-వారు ఖాషలో, సాహిత్యంలో- ఆ మాటకొస్తే జాతి జీవనంలో ప్రతి అడుగునుంచి అరబ్బు ప్రభావాన్ని తొలగించారు. ఇస్లాం అయుధం ద్వారా టర్కీలో పెరుగుతున్న అరబ్బు ఆధిక్యతను గుర్తించిన మరుక్షణం జాతీయ తురుష్కులు వేరుపడి తెరవెనక్కిళ్ళిపోయారు. 'అంకారా'లోని పబ్లిసిటీ శాఖ డైరెక్టర్ జనరల్ వ్రాసిన 'చరిత్రలో టర్కీ స్త్రీలు' అన్న పుస్తకంలో వ్రాసిన వ్యాసంలో ఒక భాగం చదిదిలే చివరాలు తెలుస్తాయి.

“ఒర్కి శ్రీలకు మన కొత్త ప్రజా ప్రభుత్వంలో ఇచ్చతల్పుచున్న గౌరవ స్థానాన్ని సురించి తెలుసుకునేముందు చరిత్రలో వివిధ కాలాల్లో ఒర్కి శ్రీకున్న స్థానాన్ని సమీక్షించి చూచుకోవాలి. ఈ కొద్ది సమీక్షవల్ల మనకు ఈనాడు శ్రీ పురుషుల కివ్వదల్చుకున్న సమాన స్థాయి మనకేం కొత్త కాదని తెలుతుంది. మన ఒర్కి కుటుంబాలు, సామాజిక సంస్థలు విదేశీ ప్రభావంలో భేది అన్ని సమయాల్లో ఒర్కి శ్రీకి సాంఘికంగా ప్రతీ విషయంలో భాగస్వామ్యం వుండేది. సాంఘిక సంస్కర్త జియాగోక్ ఆల్వే చేసిన పరిశోధన ఫలితంగా మన ఒర్కి నాగరికలో శ్రీలు ఎలాటి సమాన హక్కులు కలిగి వుండేవారో, ఎటువంటి స్వేచ్ఛను అనుభవించారో సవివరంగా తెలిసినవచ్చింది. ఇలాటి కొన్ని నిదర్శనలు మన పూర్వ సమాజంలో శ్రీ స్థాయికి ఈనాడు అధునాతన శ్రీకి ఎలాటి పోలిక వుండో తెలుస్తాయి.”

అల్లాకు అరబ్బీ భాష మాత్రమే వచ్చా?!

జాషియరా భాషంపున్న తురుష్కులు విదేశీ ప్రభావం పైనబడ్డ రోజులకుముందున్న పరిస్థితులే ప్రమాదంగా చీనుకున్నారు. అధునాతన ఒర్కియోజుకుడు జియా గోక్ ఆల్వే కన్న కలలు ఎలాటిది మరి!

“తురేనియన్ పూర్వజులమధ్య ఆట్టోమన్ తురుష్కులమధ్యవున్న అగాధాన్ని పూడుస్తూ ఏర్పడాలి అధునాతన ఒర్కి! ఒర్కి చరిత్రలో ఇస్లాం రోజులకుముందున్న కాలంలోని నాగరికత, సాంప్రదాయం, రాజకీయ సంస్థలు వీటన్నిటిగురించి పరిశోధించి తెలుసుకున్న వివరాలే పునాదులుగా సరికొత్త నాగరికతను నిర్మాణం చెయ్యాలి. అరబ్బులు స్థాపించిన ఇస్లాం మనకు సరిపోదు. పురాతన రోజులకు తిరిగి పోను ఇష్టపడకున్నా ప్రస్తుత మతం నిషయంలో మన స్వభావానికి అనుగుణంగా చాలా సంస్కారాలు తీసుకరావాలి.”

ఒక్కోలోని జాతీయతావాదులు కురాన్‌ను అరబ్బీ భాషలో వదల
నానికి ఇష్టపడలేదు. అల్లారు అరబ్బీ ప్రార్థనలు మాత్రమే అర్థమవు
తాయా? ఒక్కోభాషలో ప్రార్థిస్తే చిసదా? ఇదీ ప్రశ్నలు! ఒక్కోవాళ్ళ
పదిత్ర కురాన్ వతనం తీవ్ర తగాదాలను, విద్వేషాలను చెలరేపింది.
కురాన్‌ను మసీదుల్లో ఒక్కో భాషలో చదివిన తొలిరోజు చేశవ్యాప్తంగా
నడిపివుల్లో జాతీయతావాదులకు సనాతన మూఢ మతోన్మాదులకు హోరా
హోరీ పోరాటాలు జరిగాయి.

హిందూస్తాన్‌లో హిందూనాయకులు ఖిలాఫత్ ఉద్యమాన్ని సమర్థించి
హిందూరక్షాన్ని చిందించే రోజుల్లో ఖిలాఫత్ (ఖిఫా) పుట్టిల్లు ఒక్కోలో
జాతీయవాదులు తిరిగి ఖిఫా నియామకాన్ని వ్యతిరేకించి ఖిలాఫత్ పద్ధతిని
హాపుమాపటానికి కంకణం కట్టుకుని విజయంయ్యారు. వైపరీత్యమేగమా!

జాతీయవాదులు వ్యక్తిగతమైన మతం విషయంలో ఏదో ఊహ
లోకంలో చిహ్నిస్తూ 'మత ప్రవృత్తి, మతవైభవం' అని అంగలార్చు
కుండా జాతి ప్రయోజనానికి ప్రాముఖ్యత నిచ్చారు. అందువల్లనే చిక్క
బాప్త ఇస్లాం నివాదానికి కొట్టుకపోతున్న భారతీయ ముస్లింలు ప్రతిసారీ
చేకబతుకై న విదేశీ ముస్లింలచేతుల్లో భంగపాటు పడుతుంటారు. కందకు
లేని దురద కర్తవీకొచ్చింది!

భారతీయ ముస్లింలను దూరంగా వుంచాడు

కెమల్ పాషా

1923, నవంబరు నెలలో కాకినాడలో జరిగిన కాంగ్రెస్ మహా
సభలతోపాటుగా అఖిల భారతీయ ఖిలాఫత్ సభలూ జరిగాయి. అందులో
కీసుకున్న నిర్ణయాలనుసరించి షియా ముస్లిం అమీర్ ఆఫ్, ఖాజా వర్గ

నాయకుడు ఆగాథాన్ టర్కీ-చెక్కి సమాల్ పాషాను ఖిలాఫత్ ఆందోళన సందర్భంగా కలుసుకున్నారు. ఈ కలయికగురించి కాండ్-చెల్ స్మిత్ ఇలా వ్రాశాడు: “టర్కీ-ఘాజీ అమీర్ అలీ, ఆగాథాన్-లాటి వాళ్ళను చూచి కుపితుడయ్యాడు. ఇటీవలి కాలంలో జరిగిన ఆటోమెన్ సామ్రాజ్యంమీది బ్రిటిష్-వర్గ యుద్ధం తర్వాతకూడా బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యాధినేతలతో సత్సంబంధాలు పెట్టుకున్నవాళ్ళు టర్కీ ఇస్లామిక్ రాజ్యాంగంగురించి మాట్లాడుతున్నారా! అన్నాడాయన. మళ్ళీ టర్కీ-ముస్లింలకు, ముస్లింలుగా ఎలా వుండాలో అని ఓ షియా, మరో ఖోజా చెప్పొచ్చారా! బ్రిటిష్ పాలనకు భారత్-లో మూల స్తంభాలుగావున్న వాళ్ళు టర్కీ-జాతీయతగురించి సలహా ఇవ్వటానికి వచ్చారట! అని వీళ్ళను తిరస్కరించాడు టర్కీ-ఘాజీ. 23 మార్చి, 1924న టర్కీ-ప్రజలు అబ్దుల్ మజీద్-ను దేశ బహిష్కారంచేసి ఖిలాఫత్ పద్ధతిని పూర్తిగా నిషేధించారు.” ఇదీ భారతీయ ఖిలాఫత్-లకు జరిగిన సంభావన.

అంతేగాదు - ఖిలాఫత్ ఆందోళన రోజుల్లో కొందరు భారతీయ ముస్లింలు ఆఫ్ఘనిస్తాన్-లోని తమ సోదరులతో కలిసి పనిచెయ్యటానికి లక్కడకు వలస వెళ్లారు. వాళ్ళకు అక్కడ లభించిన సత్కారం అందరికీ తెలిసిందే, ఆఫ్ఘన్ జాతీయులు తమ భారతీయ ముస్లిం-సోదరులు లమతో ఆ దేశంలో వుండటానికి నిరాకరించారు! ‘మా జాతీయ ఆర్థిక సమస్యలు పెరుగుతాయి. మీరిక్కడ వుండాలన్న అవసరంలేదు’ అని తరిమేశారు. ఇదే నిశ్చయ సాధితృప్తి!

జెరుసలేంలో 1931, డిశంబర్-లో ఇస్లాం సమావేశాలు జరిగాయి. మౌలానా శౌకత్ అలీ ఆ సభలలో చూచి పూర్తిగా నిస్పృహ చెందాడు. “ఈ సమావేశాలు అన్నిదేశాల్లో వున్న ముస్లింల సమస్యల గురించి ఆలోచించే అవకాశం ఇచ్చాయి. అది చాలా ముఖ్యం. అది చాలా ముఖ్యం. అది చాలా ముఖ్యం.”

చించే ఇస్లాం ధోరణికిచ్చా అరబ్బురంగునల్లి పూసుకుంటున్నది" అని వాపోయాడు.

మరి మనవారు ఇస్లాంకు జాతీయతలు, నేళపుష్పాలు, లేపు, ఏ దేశంలోవున్నా ముస్లింలంతా ఒకేజాతి అంటారు. ఇలాటి విశ్వముస్లిం శాసన ఆచారంలే అరబ్ జాతీయులు భిన్నంగా వున్నామంటున్నారు మరి!

హిందూ-ముస్లిం సమస్యను సరిగా అర్థంచేసుకోవాలి

ఏ సమస్యకైనా పరిష్కారం కావాలంటే ముందా సమస్యను సరిగా అర్థంచేసుకోవాలి. "రోగనిర్ణయంలో సగంజబ్బు తగ్గినట్లే!" అంటారు. దేశస్వాతంత్ర్యముందు రాజకీయ నాయకులు ఈ హిందూ ముస్లిం సమస్యను సరిచేసే దృక్పథంతో చూడలేదు. ఈ తప్పుకు పెంటనే దక్కిన ఫలితం చేసేదిభవిష్యత్. తప్పులు చెయ్యటం మానవసహజం కాని ఆ తప్పులే చేస్తూపోవడాన్ని ఏమనాలి? చేసినతప్పులవల్ల కొత్త పాఠాలు నేర్చుకున్నట్లే వైఫల్యాలు నిజమౌతే చూల స్తంభాలొరాయి. అసలు సమస్య మన అంతర్జాతీయ దేదాపులు మనల్ని సమ్మించేట్లుగా మత సమస్యగాదు. ఇది మతం - జాతీయతల సమస్య. ముస్తాఫ్ కమాల్ పాషాలాటి వారెందరో మార్గాన్ని చూపారు. ఒక్కోలో టర్కిష్ జాతీయతకు ఇస్లాంకు ఎలాటి సంబంధం వుందో అలాటి సంబంధమే భారత్ లో ఇస్లాంకు హిందూ జాతీయతకు వుండాలి. సెక్యూలరిస్టులు జాతీయుల్ని ఈమాటన్నందుకే మత తత్వవాదులు అని నిందిస్తున్నారు. భారతీయ ముస్లింలు హిందూ జాతీయతను ఆమోదించనంతవరకు ఈ దోగాన్ని ప్రేమిస్తున్నట్లు ఎలా అనుకోవాలి?

21. జాతీయతా విచ్ఛిన్నతకు కారణాలు

బొంబాయిలో వుండే శ్రీ యం. వీ. ఖరేషి అనే ఉర్దూ, పర్షియన్, అరబిక్ పండితుడు 1963 లో డాక్టర్ జాకిర్ హుసేన్ కు ఓ విన్నపం చేశాడు- “భారతీయ ముస్లింలకు భారతీయ జాతీయతను గురించి వివరించి తెలియజెప్పండి” అని. ఇది ఓ సిగ్నల్ లాటిడి.

డా॥ జాకిర్ హుసేన్ ఉపాధ్యక్షుడుగా ఎన్నిక కాగానే శ్రీ ఖరేషి ఆయనకు ఓ లేఖ వ్రాశాడు.

“ఓ ముస్లిం వీళ్ళ క్రితం నేను అరబ్బీ గ్రంథాలు చదవటానికి, అరబ్బీల గురించి తెలుసుకోవటానికి అరేబియా వెళ్ళాను. నేను అదృష్ట వశాత్తు క్రైస్తవ పాఠశాలలో చదివినందువల్ల యూదుల, క్రైస్తవుల, ముస్లింల రాజకీయాల విషయంలో హృదయ వైశాల్యంతో వ్యవహరించ గలిగాను. నేను చిన్నప్పట్నుంచీ నానాహోదర ముస్లింలకు ఓర్పు, దేశ భక్తి, సహజీవనం గురించి చెప్తూవుండేవాణ్ని. కాని నేను ఓకరి అంగీకరించక తప్పటంలేదు.

“నేను ఎప్పుడు జాతీయత, దేశభక్తి గురించి మాట్లాడినా ముస్లింలు నాకు ఎదురు బోధచేసేవారు. ‘మన మతం ఇస్లాం! మేము దానిపట్ల నిజాయితీగానే వుంటున్నాం మన దైవసాక్షాత్కారాన్ని మేము మరో మతంతో గాని, దేశంతోగాని, రాజకీయంతో గాని పోల్చలేం. మేము రెండు రాజ్య పాలనా పద్ధతుల పట్ల విధేయులమై వుండలేం’

“నేను మసీదుల్లో బామ్మా ప్రార్థనల తర్వాత ఎప్పుడు జాతీయత గురించి మాట్లాడటానినా ‘నోరుముయ్! ఈ పదిత్ర ఆవరణలో విగ్రహ రాధకుల గురించి మాట్లాడే పనేలేదు’ అని మొరటగా విడిచింది కొట్టేవారు.

“నేను నా ఇతర సభల్లో హెచ్చరికలు ఎన్నో చేశాను. గతంలో ముస్లింల చేతుల్లో తేలిగ్గా ఓడిన ఇస్తి హిందువులు కాంగరెషంలో కలిసి పోయారు. ఈ తరంవాళ్లు ముస్లింలు వ్రాసిన చరిత్రని, యూరోపియన్లు అనుమదించిన వాటిని తీవ్రంగా తిరస్కరిస్తున్నారు. ఈనాడు పరిస్థితులు మారాయి. ముస్లింలు నిద్రిస్తున్నారు, హిందువులు మేల్కొంటున్నారు. ఈనాటి పాకిస్తానీ ముస్లింలు 7 వ శతాబ్దంలో బ్రతుకుతున్నారు.

“తమ ఆధిపత్యత ఎక్కువగా వున్నప్పుడు హిందువులు తమ బానిసలుగా వుంటారు అనుకునేవారు ముస్లింలు. ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే ఐతిహాసికంగా, రాజకీయంగా కూడా హిందువులను తీవ్రంగా విమర్శిస్తూ, నిరసిస్తూ, ఎద్దేవా చేస్తూ, ఆవమానిస్తూ చరిత్రలు వ్రాసుకున్నారు. హిందువులను గుండెలలోతుల దాకా అమితంగా అవమానించారు, హింసించారు, పీడించారుకూడా. శతాబ్దాల వరకు ఏదురు ప్రమాదంలేదని విశ్రవీగారు.

“ఈనాడు మీరు మసీదుల్లో చేసే ప్రవచనాలు హిందువులు తమ చరిత్రను స్వచ్ఛందంగా స్పష్టమైన పద్ధతిలో తిరిగి వ్రాసుకుని హిందూ జాతీయతను మేల్కొల్పటానికి సహాయపడగలవు. చరిత్రలో తమకు జరిగినదాన్ని ఒక్కసారి చదివి చూచుకుంటే చాలు-హిందువుల గుండెల అవమానాలకు ప్రతికారం చెయ్యాలనే కాంతితో ఉప్పొంగిపోగలవు. అసలైన ఆగ్రహంతో రక్తం ఉడికిపోగలదు. ప్లాటోకు పాతాలు నేర్పినవారు, ప్రెథాగరస్ సిద్ధాంతాన్ని ప్రపంచానికిచ్చిన హిందువులు తమ దేశ చరిత్రను తాము వ్రాసుకోలేదని బుద్ధుండేవాడెవరూ అనుకోరాదు. కాని ఢిల్లీ పాలకులు ఆ వుస్తకాన్ని, వ్రాసిన వాళ్లను కూడా నాశనం చేశారు.

“ఈ విషయంలో మన ఆత్మచుట్టిని నిరూపించుకోవాలంటే కాశీలో
లక్ష్మీదేవాలయం మీదకట్టిన బౌరంగజీబ్ మసీదును మొదట తొంగించాలి.
మక్కాలో కాబా మీద హిందూ దేవాలయాన్ని మనం సహించగలమా?....

“నా హిందూమిత్రులు నాతో అంటుంటారు- ‘ఈనాటికి మీరు చేసే
గోహత్యలు మాని, ఇతర రెచ్చగొట్టే పనులు ఆపితే గతంలో మీరు మా
శ్రీలపట్ల చేసిన అవమానాల్ని, మా పట్ల, మా దేశంపట్ల, మా దేవీదేవతల
పట్ల చేసిన ద్రోహాల్ని క్షమించి మన్నిపోగలం!’

“ముస్లింలకు బహుశా ‘రోమ్‌లో వుంటే రోమన్‌లా వుండు’ అనే
సామెత తెలిదేమో! దేవుడు లక్షలాది ఇతర జీవుల్ని, వస్తువుల్ని పొట్ట
నింపుకోవటానికి సృష్టించి ఇచ్చినప్పుడు హిందువులు దేవీ స్వరూపిణిగా
గౌరవించే గోవుల్నే ఎందుకు చంపుకుతినాలి? రెచ్చగొట్టేపని తప్ప చాక
అనే మాట తప్పుడు మాట. వేలాది ఇతర వస్తువులు దానికంటే చాకే.”

దేశభక్తిని మహమ్మదూ మెచ్చుకున్నాడు

ఇస్లాం అసలు నిబంధనలు దేశభక్తి భావనలోనే వున్నాయి. ప్రవక్త
దేశభక్తితోసహా అన్ని ఉదార సద్గుణాలను ప్రోత్సహించాడు. మతరీత్యా
కూడా అతను పూర్వమతాలమీద, అతని కాలంలోని ఇతర మతాలమీద
యధాన్ని ప్రకటించలేదు. పవిత్రకురాన్‌లో పూర్వమతాలల్లోని సత్యాలను
వ్యతిరేకించలేదు. భగవంతుడు ప్రతి దేశానికి ప్రవక్తల నిచ్చి ఆశీర్వాదిం
చాడు.

“ప్రతి ప్రజకు ఒక మార్గదర్శకుడున్నాడు” (కురాన్:xxiii-3)

“పాచురించేవాడు లేని ప్రత్యేక ప్రజలంటూ ఎవ్వరూ లేరు.”

(xxxv : 23)

తప్పనితంగా హజరల్ మీర్జా గులాం అహమ్మద్ ఇలా వ్రాశాడు: “ఏ భూభాగానికి చెందినవారైనా ఎవరి బోధలు అక్కడ చిరకాలం గౌరవించబడ్డాయో వాళ్లను దేవదూతలుగా గౌరవించాలి. అల్లా తప్పడు ప్రవక్తలు గౌరవించబడటాన్ని సహించడు. ప్రజామోదం పొందిన ప్రతి బోధకుడూ వందనీయడే. బుద్ధుడు, శ్రీకృష్ణుడు, శ్రీరామచంద్రుడు అందరూ నిస్సందేహంగా దైవాంశసంభూతులే. తర్వాతి వాళ్ళ మెరుగు పూతలు వారి తొలి బోధల్ని మరుగుపెట్టి వుండవచ్చు.”

తన అనుయాయులు ఆయాదేశాల్ని మోసం చెయ్యాలని మహమ్మద్ ప్రవక్త అని వుంటాడన్నది అసంబద్ధమైన ఆలోచన.

ఈనాడు జాతీయవాదులు ఆత్మవిశ్వాసాన్ని కోల్పోయారు. మహమ్మదీయ మతాన్ని పుచ్చుకున్న హిందూ జాతీయుల్ని తిరిగి మన జాతీయ సంస్కృతిలో ఇముడ్చుకోవటం సాధ్యమేనా? అని అనుమానం వస్తోంది.

తాని హిందూ జాతీయ సంస్కృతికి, వ్యక్తిగత ముస్లిం నమ్మకానికి పొసగదనటం సరికాదు. మన సంస్కృతి అన్నిమతాల్ని, అందరు ప్రవక్తల్ని ఆహ్వానిస్తుంది. ఐతిహాసికంగాకూడా భారతీయ ముస్లింలు విదేశీయులుకాదు. వాళ్ళవీ మనలాటి రక్తమాంసాలే. మనం విదేశీయులైన హూబుల్ని, శకుల్ని కూడా షిర్డించుకున్నాం. మన రక్తమే ప్రవహిస్తున్న వీళ్ళను కలుపుకోవటం కష్టం ఎలా అవుతుంది? విదేశీయ విరోధులు కూడా సంస్కరించబడ్డారని చరిత్ర చెబుతోంది.

భారత్ లో ఇస్లాం హైందవమైంది:

సాంస్కృతిక విలీనం ఆవర్గంవారి మేధావులతోనేగదా ప్రారంభం అయ్యేది! ఏ దేశంతోనైనా సాంస్కృతికంగా పీన దళలోవున్న పాలకులు

ఉన్నరమైన సంస్కృతికి లొంగిపోతారు. అల్పభూమి కాంక్ష నుండి హిందూత్వం ముస్లిం మేధావులైన ప్రభావం చూపుతూనే వుంటుంది. ముస్లింల ప్రయోజనం కోసం అమల్ ఫజల్ షడ్డర్ఖనాలను అనుమతించాడు. అప్పుడు పాఠశాలలో ముస్లింలు సంస్కృత భాషపట్ల హిందూ మతాంపట్ల ఎంతో భ్రద్ద చూపారు. ఆ రోజుల్లో సుహాభారతం, రామాయణం, అధర్వవేదం ముస్లింలకు అందుబాటులో వుండేది. కేవలం ఇస్లాంతోనే హిందువుల్ని పైజ్ఞానికంగా లోబర్చుకోలేమని గ్రహించాడు అప్పుడు. అందువల్లనే కొత్త దేవమతం అని 'దీన్-ఇ-ఇల్లాహి'ని ప్రారంభించాడు. భగవద్గీత, ఉపనిషత్తులు, ప్రబోధ చంద్రోదయ, యోగవాసిష్ట, మరెన్నో గ్రంథాలను, శ్రుతులను పర్షియను భాషలోకి అనువదించి దారా ముస్లిం మేధావుల్లో హిందూ ధర్మ భావ సమృద్ధిని ప్రదేశపెట్టాడు. దారాలోని జాతీయ సంస్కృతిని ప్రతి ఫలించేసే తార్కాణం ఒక్కటి చెప్పకోవచ్చు.

కాబాలో సోమనాథ మందిరంలో వుండేది నీవే

మతంలో సత్రంలో కూడా వున్నది నీవే

దీపాని నీవే కీటకానినీ నీవే

సారాగాని, సానిగాని

ముఖిగాని అవివేకిగాని

మిత్రుడుగాని శత్రువుగాని

అన్నీ నీవే అంతటా నీవే!

దారాలోని ఈ స్ఫూర్తిని అద్వైతవాదులు గుర్తించగలరు. ఔరంగ జీబును చీకాకు పరచిన విషయం ముస్లిం మేధావులు జాతీయతా భావాంకుల సృష్టించబడినవి. విదేశీయుడైన కార్ల్ మార్క్స్ కూడా ఈ విషయాన్ని స్పష్టంగా గుర్తించాడు. 22, జూలై, 1853 స లండన్ నుంచి ఇలా వ్రాశాడు:

“భారత్ ను ఆక్రమించిన అరబ్బులు, తురుష్కులు, టార్తార్లు, మొగలులు అందరూ హిందూత్వాన్ని పొందారు. ఈ అక్రమ బర్బర ఆక్రమణదార్లు అనంత చారిత్రక సిద్ధాంతాన్ని నిరూపిస్తూ తమ పాలిత ప్రజల అత్యున్నత నాగరికతకు తలవంచారు.”

అరబ్ మాటల్లో సనాతన ధర్మం

కొన్ని చారిత్రక దురదృష్ట సంఘటనల మూలంగాగానీ ముస్లింల సంస్కృతీకరణ అవిచ్ఛిన్నంగా సాగిపోయ్యేదే. పైకి స్పష్టంగా కనిపించరున్నా ఆది ఈ నాటికీ జరుగుతూనే వుంది.

1944లోనే డా॥ శౌఖర్ ఉల్లా అన్సారీ ముస్లింలంతా పాకిస్తాన్ ను ఆహ్వానిస్తారని సమ్మతాలం అన్నాడు.

“పాకిస్తాన్ కోరికకు మతమే ప్రధానకారణం కాబట్టి పాకిస్తాన్ మతతత్వ రాష్ట్రం అవుతుందనాలి. అలాటి మత ప్రాధాన్యదేశంలో వుండాలా పద్దా అని అడగాల్సింది వాయువ్య ప్రాంతంలోవున్న ముస్లింలే! ఇస్లామిక్ చట్టాలతో హాలింపబడాలని వుండా వారికి? తమ సాంప్రదాయ చట్టాల్ని వదులుకుంటారా? బైతుల్ మూల్ కు జకాత్ చెల్లింపుకు అంగీకరిస్తారా? సింధీముస్లింలు, భోజాలు, కచ్ మీనన్లు హిందూచట్టాల్ని వదులుకుంటారా? ఈనాటి కాఫిర్ పద్ధతిని వదులుకుని షరీయత్ చట్టాల ప్రకారం పంజాబీముస్లిం రైతులు తమ ఆస్తుల్ని అప్పజెల్లెళ్లతో సమానంగా పంచుకుంటారా?”

‘పాకిస్తాన్-భారతదేశ సమన్వయ’ అనే తన పుస్తకంలో డా॥ అన్సారీ చేసిన ప్రశ్నలివి.

ఆయన ఇంకా ఇలా వ్రాశాడు:

“జాతి విభేదాలగురించి ఆలోచించేట్లయితే ఒకే ప్రాంతంలోవుండే ముస్లింలకు హిందువులకు మధ్య రెండు ప్రాంతాల్లోని ముస్లింల మధ్యవుండే దానికన్నా ఎక్కువ ప్రేమాభిమానాలువున్నాయి. పంజాబులోని అపాన్లు ముస్లింలైనా హిందూ పేర్లనే పుంతుకుంటారు. పైగా బ్రాహ్మణుల్లోలాగా పంజ చరిత్రను పారంపర్యాన్ని పుంతుకుంటారు. పెళ్ళిళ్ళ డిషయం తీసుకుంటే కొందరు ముస్లింలు హిందూ ఆచార పృథవహారాల్నే పాటిస్తారు. మరి కొందరు ముస్లింలైతే హిందూ వైవాహిక చట్టాన్ని, వారసత్వపు చట్టాన్ని అనుసరిస్తూ వున్నారు. హిందువులు తమ దేవరాదిగ్రహాల ముందు పంగి దజ్జాలు పెడితే ముస్లింలు (సంతల) ఫకిర్ల సమాధులముందు, పీర్లముందు పంగి దజ్జాలు పెడతారు. ఇస్లాంలో సంగీతం నాట్యం నిషిద్ధం. కాని కొన్ని థాన్ థాహిలలో చక్కటి సంగీతాన్ని, ఇంపైన నాట్యాన్ని చూస్తాం. థార్లో ఇస్లాం సనాతన ధర్మం యొక్క అరబ్బీ రూపం.”

చెప్పేదీ చేసేది వేరైనా ముస్లిం మేధావులు, జాతీయవాదులు, మత తత్వవాదులు కూడా ఈ నాగరికత, సంస్కృతీ ప్రభావాన్ని పూర్తిగా గమనించారు. ముస్లిం మత తత్వవాదులైతే ఈ విషయాలపట్ల చాలా అసహనంగానే వున్నారు. దేశ విభజనముందు వాళ్ళు చేసిన ప్రకటనలవల్ల ఈ విషయం స్పష్టమవుతుంది. జవాబ్-ఇ-షిక్వాలో తన మనస్సును ఇలా ప్రకటించాడు.

జాతికి నమ్మకం ప్రాణం అది పోయింది నీవు దిగజారావు
అక్కడ నీ కిపోతే ఆకాశంలో గ్రహలేమాలాయి? (IX-2)

తైస్తవులనుంచి పోరులు నేర్పావు

నీ నాగరికత నేర్పావు హిందువులనుంచి

ముస్లిం జాతి అని ఎలా చెప్తావు?
సిగ్గుముఖం చాచాలి యూదుల నుంచి.

(XVII-2)

నీ దేశ గగనంలో వెలుగొంపావు
తళతళమెరిసే సక్షతంలా
భారతీయ విగ్రహాలను భూచావు
నీరో పుట్టించొకటి బ్రహ్మంలా

(XXIII-1)

ఇది అమాయక, దేశభక్తి ముస్లింలను రెచ్చగొట్టి, మూక ఉద్రేకాల్ని, విజాతీయతను సాధించటానికి కావాలని అతిగా చేసి వ్రాసిన కావ్యం. దేశీయ భావాల్ని నాశనం చెయ్యటానికి శుభం పేరుమీద మేధ చేసిన ప్రయత్నం ఇది.

కదిలినదిచిం దోపీర ఒంటెలబిడారు
కొండలేదు గుట్టలేదు అడ్డూ ఆపూలేదు
చాచింది సప్తసంద్రాహా వీరకటారు
కానీ మునిగింది గంగలో రూపూ ఐపూ లేదు!

హానీ వ్రాసిన ఈ కవిత మరీ రెచ్చగొట్టేదిగా వుంది!

నిరాశ ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తోంటే ముస్లింలను ఎలాగైనా రెచ్చగొట్టి జాతీయతా భావాలను రూపుమాపటానికి చేసిన ప్రయత్నాలిది.

పాకిస్తాన్ కోసం ఇన్ని ప్రయత్నాల అవసరాన్ని, ముస్లింలను పూర్తిగా జాతీయతా మార్గంనుండి తప్పించాలని పడ్డ ఆరాటాన్ని గమనిస్తే నిరసంస్కృతీకరణ ఉద్యమం ఆనాటికే ప్రీప్ర ధోరణితో వుందని గ్రహించ వచ్చు. అటుతర్వాత అది పతాకస్థాయిని చేరుకుంది.

ఈ విజాతీయ భావాల్ని పెంచి పోషించినదానికి మనం ముస్లింలను గాని, ఇస్లాంనుగాని తప్పుపట్టక్కర్లేదు. తక్షణ ఫలితాలకు అశపడి దేశ శ్రేయస్సును, సత్యమార్గాన్ని త్యాగంచేసిన మన నాయకుల హ్రస్వదృష్టి వల్ల, వాళ్ళకు చక్కటి ఆలోచనలు లేకపోవటంవల్ల మతతత్వ రథం కదిలింది. సాగిపోతోంది. వర్గతత్వ, మతతత్వ ముస్లింలు ఈ అవకాశాన్ని చక్కగా వినియోగించుకుని మరింత చురుగ్గా ముందుకు సాగిపోయారు.

22. స్వదేశీ క్రైస్తవులకోమాట

“రక్షకుడు దేవదూత. ఓ చక్రవర్తి ప్రతినిధి లాంటి వాడు. సుదూర ప్రాంతంలో అలజడి చెరచేగితే దాన్ని అణచటానికి చక్రవర్తి తన ప్రతినిధిని పంపుతాడు. అలానే ప్రపంచంలో ఎక్కడ భర్మచ్యుతి ప్రబలుతుందో భగతుండు అక్కడికో రక్షకుడ్ని పంపుతాడు. అలాంటి రక్షకుడే ఒకచోట ఈ జీవితసాగరంలో మునిగి కృష్ణుడిగా ఒక చోట క్రీస్తుగా ఒకచోట ప్రభావతిగాంచుతాడు”

—భగవాన్ శ్రీరామకృష్ణ.

భారతదేశంలో క్రీస్తుకు ఆయన అనుయాయులు యె జనా బద్ధంగా తప్పుడు వ్యాఖ్యానాలను ప్రచారం చేశారు. క్రీస్తు ఓ వర్గనాయకుడనీ, ఆయన దృక్పథం ప్రత్యేకమైందనీ, ప్రకృతి సహజంగా మానవ మనస్సు విభిన్న ధేయ్యాలు కలిగివుండటాన్ని, ఇష్టా యిష్టాలు కలిగివుండటాన్ని క్రీస్తు సహించేవాడు కాదనీ ఓ ప్రచారం,

“సిజర్ కివ్వాలిసవి సిజర్కు, దేవుడికివ్వాలిసవి దేవుడికి ఇవ్వండి” అన్న క్రీస్తు సలహాను కావాలనే మార్చిపోయారు. కొందరు శిష్యులు అతన్ని అన్ని సాంఘిక వ్యవస్థలకు, ఆధ్యాత్మిక చింతనలకూ శత్రువుగా చిత్రించారు. ఈ విశ్వబోధకుడిని అతని శిష్యులమని చెప్పుకుని తిరిగే వాళ్ళ తప్పుడు ప్రచారాలనుంచి రక్షించి అతని పేరును కాపాడాల్సిన అవసరం ఎంతైనా వుంది. క్రీస్తుకు న్యాయం చేకూర్చాలి!

భౌతికవాదులు నిజమైన క్రైస్తవులు కాదు

క్రీస్తు సందేశాన్ని భౌతికానందానికి ప్రాధాన్యతనిచ్చే పెట్టుబడిదారీ పాశ్చాత్య దేశాలు అర్థం చేసుకోలేవు. స్వామి చివేశానంద చెప్పినట్లు “ఆసియావాక్కు భార్మికం; ఐరోపావాక్కు రాజకీయం!” నాజరత్ ప్రపత్త తూర్పు దేశవాసుల పంథాలో అగ్రగణ్యుడు. పాశ్చాత్యుల్లో భౌతికవాదులు కానివారు అరుదు. ఈ మానవతా బోధకుడు చెప్పిన వాటిని ఎందరు అర్థం చేసుకోగలరు? “మీలో ఎవరైనా సరే సర్వస్వాన్ని సమర్పించనివాడు నా శిష్యుడు కాలేడు.” “మనిషి కేవలం రొట్టె ముక్కలతో బ్రతకలేడు. దైవ వాక్కులతోచేసని వ్రాసివుంది” “నక్కలకు బొక్కలున్నాయి. పక్షులకు గూళ్ళున్నాయి. మానవ సంతానానికే తలదాచుకోను చోటులేదు.” అన్న అమృత వాక్కులు భౌతికవాదుల గుండెల్లో ఇంకా పున్నాయా? ఒకచోట క్రీస్తు మళ్ళీ దిగివచ్చి “మీకున్నదంతా అమ్మి మీదలకు పంచండి. స్వర్గంలో మీకు నిధి దొరుకుతుంది. రండి మీ క్రాస్లు ఎత్తుకుని సన్ను ఆనుసరించండి!” అన్నాడనుకోండి. ఎందరూపని చేస్తారు?

నాజరత్కు మార్గం

భారతీయ క్రైస్తవులు ఈ ధర్మభూమిలోని సాధుసంతుల జీవితాంధ్వరానే క్రీస్తును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడే ఆయన

సరిగ్గా, సంపూర్ణంగా అర్థమవుతాడు. నాజరత్ మార్గం ఆధ్యాత్మిక తూర్పు సుంచేగాని భౌతిక నిలాస పశ్చిమాన్నుంచి లేదు. ఈ సందర్భంలో భౌతిక క్రైస్తవులు గుర్తుంచుకోవల్సిన సత్యం ఒకటుంది.

క్రీస్తుయొక్క సరియైన వర్ణన కొత్త నిబంధనలోకూడా దొరకదు. జీసస్ భౌతిక వర్ణనగురించి 'కార్నేలే' తను చిన్నదానో మూడోవంతు స్వీకరించి సమకూర్చాడు. ఈ కాలంలో కాలాన్ని జయించిన యోగి రామకృష్ణ పరమహంస. ఏ కాలానికి చెందిన ఏ వ్యక్తితోనైనా యోగసమాధి సాధనతో ఎదురెదురుగా నిలబడి మాట్లాడేశ క్రిస్తున్న వాణి పరమహంస. ఆయన క్రీస్తును చివ్వుదృష్టితో చూడగలిగాడు.

క్రైస్తవ ఇతిహాసాలు

ఇతిహాసాలనేది మతంలో భాగాలు. క్రైస్తవ ఇతిహాసాలు కూడా హిందూ ఋషుల కథల్లాంటివే. హిందూ శ్రుతుల్లో, ధర్మగ్రంథాల్లో లేనిది క్రీస్తు చెప్పలేదు. ఆ దేవుడి కుమారుడి పేరు చిసకుండా, ఎప్పుడూ బాప్టైజ్ (Baptise) చెయ్యబడకుండా కూడా క్రైస్తవ జీవితాన్ని ఎవరైనా గడపవచ్చు. ఇతిహాసాలు ఎవరిది వారి కుండవచ్చు.

“మా పవిత్ర మతాన్ని గురించి తెలియక పోయినా, ప్రతివారి హృదయంలో దేవుడి ప్రభావం వల్ల కలిగే సహజ స్పందనవల్ల ఆయన్ను అంగీకరిస్తూ సత్ప్రవర్తితులై ఆ దివ్య తేజోమయ చీపకాంతితో న్యాయ మార్గాన్ని అనుసరించే వారికంతా మోక్షప్రాప్తి కలుగుతుంది. తనుగా తెలిసి ఏ తప్పులూ చెయ్యనివారిని దయామయుడైన ఆ పరమాత్ముడు, అందరి హృదయాల్లో, మనస్సుల్లో, ఆలోచనల్లో నెలపుండే ఆ దయామయుడు తప్పక ఉద్ధరిస్తాడు. ఎటువంటి పరిస్థితుల్లోనూ శిక్షించడు” అన్నాడు థోమస్ పయస్ ix.

ఈ “ప్రకృతి సహజ చట్టం. సహజ స్పందన, అందరి హృది యాల్లో కలిగి దేవుడి ప్రభావం” అనేది హిందూధర్మ సిద్ధాంతాల భావ ప్రకటనలే అని అందరు మతస్థులకూ తెలుసు. బాప్టిజం అనివార్యంకాదు. అంత ముఖ్యమూ కొదు. కావలసింది జీవించే తీరు. కేవలం సువాక్కుల్ని వల్లించటంకాదు.

“నిరంతరం కేవలం ‘దేవా! దేవా!’ అని నన్ను స్మరిస్తున్నంత మాత్రాన స్వర్గసామ్రాజ్యాన్ని చేరరు. నా తండ్రి ఇచ్చుప్రకారం ప్రవర్తించేవాడే స్వర్గంలో వుంటాడు.”

క్రైస్తవ మతాన్ని ప్రబోధించే బౌతికవాదు లందరికన్నా మహాత్మా గాంధీ మంచి క్రైస్తవుడు. దానిక్కారణం ఆయన వైష్ణవ జనుడు కాబట్టి. నిజమైన హిందువు సహజంగానే క్రైస్తవుడు. అలానే నిజమైన క్రైస్తవుడు హిందువే!

క్రైస్తవ వేదాంతం

“వేదాంతం గురించి బైబిల్ అంతగా ఆలోచించని విషయం మనం గమనించవచ్చు. బైబిల్ బోధలను పొందినవారు ప్రాథమిక ఇతిహాస జ్ఞానం కలవాళ్ళే గాని వేదాంత జ్ఞానం కలవాళ్లుకాదు కాబట్టి వాళ్ళకు అంతమాత్రమే బోధించటం జరిగిందని మనం నిర్ధారించుకోవాలి. కాని ఆ సాధారణ బోధల్లోనే నిజానికి అద్వైతాన్ని బోధించటం మనం గమనించవచ్చు.

‘అ దైవసామ్రాజ్యం నీలోనే వుంది!’

‘మీలే దేవుళ్లు!’ అలాంటివి.

“ఇంకా సెయిండ్ జాన్ యొక్క ‘గాస్పెల్’, ‘ఎపిజిల్స్’, ‘రెవిలేషన్’ లతో; గ్రీకు, రోమ చారిత్రక గ్రంథాల్లోనూ మనకు కనిపించేది, అందులోని కొన్ని వాక్యాలు మనకు స్పష్టంగా నిరూపించేది ఒకే విషయం. క్రీస్తు భారత్ నుంచి అద్వైత వేదాంతాన్ని గ్రహించి పాలస్తీనాలో బోధించాడన్న సత్యం. ఆయన ప్రియశిష్యుడు సెయిండ్ జాన్ ఒక్కడే ఆయన వేదాంత బోధల్ని గ్రహించాడన్న విషయం సుస్పష్టం” అన్నారు స్వర్ణీయ శ్రీ జగద్గురు శంకరాచార్య, శ్రీ భారతీయ ప్రజాసామి.

సృష్టి రహస్యం

సృష్టిరహస్యం గురించి శ్రీ జగద్గురు శంకరాచార్య ఇలా అంటారు:

“ఈ విషయంలో ఉపనిషత్తులకు, బైబిల్ కు కొద్ది తేడావుండేగాని వైవిధ్యం లేదు. బైబిలు మొదటి పుస్తకం, మొదటి అధ్యాయంలోని మొదటి పద్యంలో ‘తొట్టతొలుత భగవంతుడు స్వర్గాన్ని, భూమిని సృష్టించెను’ అని వుంది. ఉపనిషత్తుల్లో మనకివరకే పున్న విషయాలతో ఈ అధ్యాయం సరిపోల్చవచ్చు. దేవుడు మొట్టమొదట స్వర్గాన్ని, భూమిని సృష్టించాడు అని ఒప్పుకుంటే అంతకుముందు ఆ దేవుడు తప్ప మరేదీ లేదని ఒప్పుకున్నట్లే గదా! మరి ఆయన వాటిని సృష్టించాడు అంటే ఏ సామగ్రితో సృష్టించాడు? ఈ విశ్వాన్ని సృష్టించేముందు ఒక్క దేవుడేగాక సృష్టికి కావలసిన వాస్తుసముదాయం కూడా పున్నట్లేగా! కాని ఉపనిషత్తులు, బైబిల్ ప్రకారం ‘ఆయన తప్ప మరేదీ లేదు’ అన్నట్లయితే అప్పుడున్న ఆయన్నుంచే సృష్టి ఉద్భవించి వుండాలి.”

ఉపనిషత్ సంకల్పం

“దేముడిలా అన్నాడు: ‘వెలుతురు వుండనీ!’ వెలుతురు వచ్చింది!” అన్నది బైబిల్ వాక్యం. ఈ సందర్భంలో జగద్గురు ఉపనిషత్ సంకల్పం

“ఏకోహంబహుశ్చాం!”ను వివరించారు. “నేను ఒక్కడినే. బహురూపు డను కావాలి” అన్న ఈ వాక్కు దేవుడికి, సృష్టికి, వెలుతురుకు, సృష్టి కర్తకు గల సంబంధాన్ని తెల్పుతుంది.

కైస్తవం యొక్క ఆశయం

అన్ని మతాలూ చేరేది అద్వైతానికే. పర్యతాన్ని ఏదైపునుంచై నా ఎక్కవచ్చు. అగ్రానికి చేరేసరికల్లా అన్నిమార్గాలూ కలుస్తాయి. హిందూ ధేళంలో మన ఋషులు ద్వైతాన్ని ప్రారంభించి, చిశ్టాదైత్యం ద్వారా పయనించి శిఖరాగ్రమైన అద్వైతాన్ని చేరుకున్నారు. జీసస్ ఆధ్యాత్మిక ప్రయాణము అలానే సాగించి.

మొదటి స్థాయి ద్వైతం ప్రార్థన ద్వారా తెలుస్తుంది. “స్వర్గంలో మన తండ్రి తన పేరుతో సర్వులను పాపనం చేస్తున్నాడు.”

రెండవ స్థాయి “నేను నా తండ్రిలో వున్నాను” అనటం. “నేను నీలో, నీవు నాలో” అనటం.

అటుతర్వాత అత్ముత్తమ జ్ఞానప్రాప్తి తర్వాత “నేను నా తండ్రి ఒక్కటే. నేనే మార్గాన్ని, సత్వాన్ని, (జీవితాన్ని) జీవాన్ని” అన్నాడు జీసస్. ఇదే అద్వైతం!

ఈ విషయాన్ని సమగ్రంగా అర్థం చేసుకోకపోతే జీసస్ చప్పిం దాంట్లో వ్యతిరేకతలు, అసందర్భాలూ కనిపిస్తాయి.

కైస్తవ చర్చి

చర్చిని జీసస్ స్థాపించలేదు. సెయింట్ పాల్ స్థాపించాడు. అతని ప్రాతలు చర్చి మొదటి ఆశయాల్ని ఉటంకిస్తాయి. జీసస్ మూలే భేదు,

క్రీస్తు మిథ్యా శరీరంగా చచ్చిని రక్షకుడు ఎప్పుడూ వర్ణించలేదు. ఆయన వర్ణనగా చెప్పివుండొచ్చు. “నేను ద్రాక్ష చెట్టును, మీరు కొమ్మలు.” ఇది పోలికే! చచ్చిని శరీరంతో పోల్చటం సెయింట్ పాల్ మేధాప్రజ్ఞ! ఆ దైవ పుత్రుడు మతాన్ని సంస్థాగతం చెయ్యాలని అనుకున్నట్లు ఎక్కడా నివర్ణనాలు కనిపించవు. ప్రతి మతస్తుడు సభ్యుడైన అదృశ్యమూససిక సహజ వ్యవస్థ ఆయనది.

క్రైస్తవ వేదాంతం

క్రైస్తవ వేదాంతాన్ని క్రీస్తు చెప్పలేదు. కాని, హిందువులకు సహజంగానే క్రైస్తవ వేదాంతంలోని మూడు మూల సూత్రాలు మానవ జన్మ; ప్రాయశ్చిత్తం-దిక్ష్వాంతం, త్రిమూర్తిత్వాభిరుచి మరో అభిప్రాయం లేదు. క్రైస్తవ వేదాంతులు ఈ మూటికి సరియైన వివరణను ఇవ్వక పోయినా, విషయాలైనా, హిందూత్వం మాత్రమే ఈ విషయంలో న్యాయం చేశారనిపించదు. హిందూ నమ్మకమైన ‘అవతారం’ ద్వారా తప్ప జన్మ సిద్ధాంతాన్ని అర్థం చేసుకోలేం. మానవుడికి భగవంతుడికి మధ్యపున్న అగాధాన్ని చక్కటి సమాధానాల ద్వారా, దినచర్య ద్వారా పూడ్చుకుని సాగేవారి అంతిమ అనుభవం అద్వైతం, అనే దిక్ష్వాంతం. త్రిమూర్తిత్వ సిద్ధాంతం చర్చివారికే కొరుకుడవడని వింత. “సత్యమే. కాని మానవ మేధకు అందని లోతుల్లో పున్నది.” విశిష్టాద్వైతాన్ని సరిగా అర్థంచేసుకో సంతకాలం ఈ త్రిగుణ భావం అర్థంకాదు. హిందూత్వం, క్రైస్తవ వేదాంత సూత్రాలను సరిగా అర్థం చేసుకోవటానికి దోహదం చేస్తుంది. కాని, ఏదీఏమైనా క్రైస్తవ వేదాంతం క్రీస్తుది కాదు, సెయింట్ పాల్ సృష్టి అన్న విషయం మాత్రం నిర్వివాద సత్యం.

... అలానే పునరుజ్జీవనాన్ని ఖూడా జీననీకు ముడిపెట్టాడు. హిందువుల ఆలోచనలో పునర్దర్శనంలో వింత లేదనుకొండి!

మేలిమి బంగారం, చెత్తాచెదారం

వేదాంత పరిధిలో అడుగుమెట్టులో వున్నవాళ్ళకు పనికివచ్చినా ఏ మతం గురించి సరిగా అర్థం చేసుకోవాలన్నా మొక్కజొన్నలోంచి చెత్తను, బంగారంనుంచి కత్తిలోహాలను (కల్మషాలను) తొలగించి చూడాలి. స్వామి వివేకానంద అన్నట్లు క్రిస్తు చెప్పిందీ చేసిందీ మనకు లభించేది నామమాత్రమే. అక్కడోముక్క ఇక్కడోముక్క ఆయనఅన్న ప్రతిమాట, చేసిన ప్రతి పని వ్రాసిపెట్టి వున్నట్లయితే ప్రపంచం నిండిపోయేదట.

“జీసస్ అన్నాడు అన్న ప్రతిమాటను క్రొత్త నిబంధనలోంచి తీసి చదివితే రెండుగంటలు చాలు” అన్నాడు హూస్టన్ స్మిత్. జీసస్ బోధల్లో హిందూ వ్యతిరేకమైంది ఏదీలేదు.

“దైవజ్ఞానం స్థానిక ఆచారాలను, సాగరికతలను బట్టి, వివిధ వ్యక్తుల స్వభావాన్నిబట్టి రూపాంతరం చెందుచూంటుంది.” ఇది సహజమే! వివిధ కాలాల్లో, వ్యక్తుల స్థాయినిబట్టి ఒకే ఆధ్యాత్మిక చింతనను భిన్న పరిభాషల్లో చెప్పాల్సివుంది. శ్రీ శంకరాచార్య ఆరవ శతాబ్దపు ఆరబ్బులకు జ్ఞాన బోధ చెయ్యాల్సివస్తే శంకర భాషాన్ని చెప్పలేడుగదా!

దైరాగ్యానికి దృష్టాంతం మామూలుగా మనంచెప్పే ‘పద్మపత్ర మవాంధసి’. కాని తామరను, సరస్సును చూడని వాళ్ళకు ఈ ఉపమానం ఏం అర్థమైతస్తుంది! ఓ సాధారణ యూరోపియన్ కు చక్రి సూచకం హెర్కులేస్, హనుమాన్ కాదు. అదే హిందువును అభిల్లిస్ ను దైర్వానికి, యులిసిస్ ను జ్ఞానానికి ఆరాధించమంటే గ్రీకు, రోమన్ భాషల్లో మాట్లాడినట్లే. ప్రతి బోధకుడూ తన శిష్యుడి స్థాయిలో భాషను ఎన్నుకోవాలి. మహాకవిత్వంలో తొలి క్రైస్తవ మిషనరీలు రామాయణం కైలిలో క్రిస్తాయ

జాన్ని రూపొందించారు. ఏ ప్రవక్తకైనా తన తోటి వారికి బీభీషించేప్పుడు పరిసరాలను, స్థానిక ఆచారాలను, అక్కడ వాడుకలో వున్న పోలికలను, సోమేతలను, ఉదాహరణలను, పూర్వచారిత్రక విశేషాలను విస్మరిస్తే ఎలా ప్రభావాన్ని చూపగలడు, బుద్ధుడు ఇరవై శతాబ్దాలకుముందు పాపస్తీనాలో అవతరించివుంటే ఆయన బోధలు మరో రూపంలో వుండేవి, ఆయన మరోరకం ఉపమానాలను చెప్పివుండేవాడు. అక్కడి దృశ్యాలు, స్థావరాలు, వర్గాలు, ఛోరణులు, కవిత్వలు, పాపస్తీనా పోకడలు ఆయన బోధల్లో 'భమ్మం'లో ప్రస్ఫుటంగా కనిపించేవి. ఇవన్నీ దాహిర భేదాలు. కాని చూలికబోధల్లో మాత్రం మాయుండేవిగావు. నిజమైన ఆపేక్షకుడు స్వచ్ఛ స్వర్ణంకోసమే తపిస్తాడు. కల్మషంలోని విస్మయం గురించి వాదులాడుతూ కూర్చోడు.

అవ్యష్టవశాత్తు ఈనాటి మన కాలపు క్రైస్తవులు చాలామంది క్రైస్తవానికి, పాల్చొప్పించినదానికి గల భేదాన్ని గుర్తిస్తున్నారు. వీళ్ళు అసలైన క్రైస్తవాన్ని మిగతా క్రైస్తవులకు అందిస్తారని ఆశిద్దాం. క్రైస్తవుల్లో అప్పుడు రాగల మానసిక మార్పుతో స్వామి వివేకానందుడి మాటల్ని ప్రతి భారతీయుడు స్వచ్ఛందంగానే స్మరించగలడు.

“నేను తూర్పు దేశాలవాడినై నాజరెత్తు వెండిన తీసనను అరాధించవలసి వస్తే నాకున్నది ఒకే మార్గం. ఆయన్ను ప్రవస్వరూపంగానే తప్ప మరోలా ఆరాధించను.”

